Bayrak

2021 - Ocak, Yıl: 51, Sayı: 1322

İnsan Hakları Başörtüsü ve Adaletin Bağımsızlığı

ISSN 1302-6496

Türkiye'nin Jeopolitiği 8

Bir Soruşturmanın Ardından 30

Aile Hayatinin Temelleri 20

Bayrak

Türk Milleti'nin Din, Ahlak, Töre,
Düşünce, Çıkar ve İdeallerine Bağlı
Aylık Haber, Yorum,
Fikir ve Dava Dergisi

Bayrak
Yayımcılık Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Vatan Cad. Ş. Pilot Nedim Sk.
Evirgenler İşh. No:5 K:3 Aksaray, Fatih, İstanbul

İmtiyaz Sahibi: Aykut EDİBÂLİ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Hasan AYHAN
Genel Koordinatör Rabia Edibâli ALAGÖZ
Genel Yayın Yönetmeni Ahmet Musa ALP
Yayın Yönetim Kurulu Ferit Edibali
• Rahime Edibali • Mehmet Ali Küçükgüzel
• Cuma Nacar •Hüsamettin Akyıldız
• Mustafa Göktekin • Mustafa Temizer
• İdris Taşpınar • Salim Yılmaz • Ali Rıza
Yazı İşleri Koordinatörü Hüseyin Toptaş
Yazı İşleri Ali Geçioğlu • Hayrettin Durmuş
• Muharrem Yakın• Nejat Cebeci
• Selami Yıldırım • Yahya Demeli

Baskı Akademi Matbaacılık / Topkapı
Basıldığı Tarih: 05.01.2020
Sayı: 1322 Yıl: 51
Ayda Bir Yayınlanır, Yerel-Süreli Yayın

Gelen yazılar yayınlansa da yayınlanmasa da geri verilmez. Yazıların sorumluluğu yazara aittir. Yazılara telif ücreti ödenmez. Yayın kurulu yazılarda değişlik yapabilir. Yayınlanan yazılar Bayrak Dergisi'nin izni olmadan başka bir yerde yayınlanamaz. Yayın Politikasına Uygunluk Aranır.

Yazılarınız için: editor@bayrakyayincilik.com

Reklam
Arka kapak: 1.000 TL Kapak İçleri: 750 TL
İç Sayfalar: 300 TL İç Sayfalar: 1/2 = 250 TL

Abone Tarifesi	6 Aylık (6 Sayı)	12 Aylık (12 Sayı)
Türkiye ve KKTC	90 TL*	180 TL*
Yurt Dışı	20 Euro	40 Euro

Abone Servisi: Salih Şirin - Bahadır Koçak
Hesap İşleri: Mustafa Koçak
Abone bedelini yatırıp, adres ve telefon bilgilerinizi
bayrak@bayrakyayincilik.com adresine gönderiniz.

Fiyatı 15TL

BANKA HESAP BİLGİLERİ
Hesap Sahibi:
Bayrak Yayımcılık Matbaacılık Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi
Türkiye İş Bankası / Cağaloğlu Şubesi:
TR11 0006 4000 0011 0950 7218 37
Posta Çeki Hesap No: 5208657
www.bayrakyayincilik.com

Bu Sayıda

Editörden / Başörtüsünden Kimler Rahatsız 2
Hüseyin Sezer / Bayrak Panorama 4
Ali Kamil Yıldırım / Türkiye Jeopolitiği 8
Mustafa Göktekin / Peygamber Kıssaları Günümüz Siyaseti 12
Yahya Demeli / Türkiye Rol Modeldir 14
Mustafa Temizer / İlk Uçak Yapma Teşebbüsümüz ve Nuri Demirağ 16
İsmail Cengiz / Kıbrıs ve Doğu Akdeniz Meselesi 18
Hacı Ali Özdemir / Hibrit Savaş 12 - Aile Hayatı 20
Mustafa Kabcı / Hicaz'ın Osmanlı'dan Koparılması 24
Ali Rıza / Kur'an-ı Kerim Yüce Allah'a Aittir 26
Hasan Alçelik / Çatışma-Travmayı Önleme 28
Dr. Kadir Çetin / Bir Soruşturmanın Ardından 30
Hüseyin Toptaş / Mezhep Din Değildir 32
İdris Taşpınar / Düne Güvenerek Geleceğe Adım Atmak 35
Muharrem Yakın / Tebük Tebük'te mi Kaldı 38
Şevket Bilgöl / Komşuluk İlişkileri 41
Ahmet Ateş / Çuvaldız 44
Gökmen Kahraman / Cümleler 46
Muharrem Yakın / Bulmaca 48

Kıbrıs ve Doğu Akdeniz Meselesi

/ İsmail Cengiz

"Mavi Vatan"daki menfaatlerimizi korumak ve geleceğe taşımak için "uçak gemisi", "uzaktan kumandalı deniz araçları" noktasında adımlar atılmalıdır. Bunun için de Denizcilik Bakanlığı'nın ihdas edilmesi önem arz etmektedir.

İlk Uçak Yapma Teşebbüsümüz ve Nuri Demirağ

/ Mustafa Temizer

"Cumhuriyetimiz kurulduğu tarihten itibaren o günkü yokluk şartlarına rağmen yapılan iş ve girişimler ihanet çeteleri tarafından engellenmeseydi bugün Türkiye Cumhuriyeti siyasi, ekonomik ve askeri anlamda dünyanın en güçlü ilk 5 ülkesinden biri olur muydu?

Başörtüsünü Kimler İstismar Ediyor?

2020 yılının sonunda, inancını yaşamak isteyen insanlara kötü hatıraları anımsatan, zamanında çok istismar edilmiş, eskide kaldığı düşünülen, kabuk bağlamış, hatta iyileşmeye yüz tutmuş olan, millet vicdanında derin yaraları olan bir konu gündeme yeniden geldi. Başörtüsünün yeniden siyasi polemik malzemesi haline getirilmesi kabuk bağlamış derin yaraların yeniden açılması oldu.

Bu mesele biraz tarihsel açıdan değerlendirilince konunun yeni olmadığı görülecektir. Asırlardır kitlelerin konsolide edilmesi işlevini kaybetmeyen "ilerici-gerici" ayrımları ve bunların sembolleriyle kitleleri kamplara ayırmak "politik kaldıraç" olarak kullanılır.

Demokratik rejimlerde iktidar değişimlerinin, yani seçimlerin gerçekleşebilmesinin üç şarta bağlı olduğu bilinmektedir. **Bunlar;**

- **İktidarın seçim ilan etmesi:** İktidarın kendi menfaatlerinin seçime gidilmesine bağlı olduğuna hükmedip seçim ilan etmesi.
- **İktidarda çatlak:** İktidarı oluşturan siyasi erk bileşenlerinin yani hükümeti destekleyen payandalardan birisinin iktidardan desteğini çekmesi ile zorunlu olarak seçime gidilmesi.
- **Halk içerisinde büyük hareketlenmeler:** Her ne kadar temsili demokrasilerde halkın hareketleri, doğrudan iktidarı değiştirmese ve iktidarlar seçim ilan etmek zorunda olmasalar da hiçbir siyasi irade halka rağmen yönetim yetisini muhafaza edemez. İktidarları seçime zorlamak için kabuk bağlamış yaraların kaşınması çok kullanılan bir yöntemdir.

Başörtüsünü "Gericilik ve İrtica Sembolü" Sayanlar Neden Sahneye Sürüldü?

Eski bir bakan ve milletvekili katıldığı televizyon programında "Türbanın, irticai faaliyetlerin, şeriat isteyenlerin üniforması olduğu, başörtülü bir hakimin kendisini yargılamasından kuşkulanacağı" sözü ile içindeki kini kustu. Küflü kafasındaki yobaz düşünceleri sıraladı, saydı döktü. Asıl sorun o ve onun gibilerin geri kalmış kafalarındakileri, vicdansız yüreklerindekileri kusması değil. Mesele, onun gibi insanların yeniden politika sahnesine sürülüyor olmasıdır. Onlar birer kurulmuş robot gibi yapmaları için yetiştirildikleri şeyleri, akıllarını ve vicdanlarını kullanmadan icra edeceklerdir. Tahlil edilmesi gereken, bu kişilerin söylediklerinden çok onları sahneleyen gizli ellerin milletimize kurduğu karanlık planlardır. Milletimizin kahir ekseriyetinin oluşturan kitlelerin iki ateş arasına sürülmek istendiği ortadadır. Bu tertip asırlardan beri sahnelenmektedir. Bu durumu beraberce inceleyelim.

Başörtüsü Zulmü Ne idi?

Siyaseti tarihsel perspektiften irdeleyen herkes kabul edecektir ki; masum, inanmış genç kızların inandıkları gibi yaşamalarının önünde bu kadar engel olmasaydı, insan özgürlükleri zulümlerle kısıtlanmasaydı AKP gibi bir parti belki de doğamayacaktı. 90'lı yıllara dönüp bakınca 28 Şubat darbesini, sözde laiklik yürüyüşlerini, üniversitelerdeki ikna odalarını, başörtüsü kontrol ekiplerini, batı çalışma gruplarını, ismi batasıca onca zalimin ve onların kurdukları adi yapıları ve televizyonlardaki şovlarını hatırlarız. Bu yaşananlar yüzünden kaç gencin hayatı karardı bilinmez. Üniversite kapılarındaki kaç kapıcı kraldan çok kralcılık yaparak "ben devletim" dedi ve kızlarımızın hakkı olan üniversite kapılarını onlara duvar etti, kaç genç kızın kıyafetleri, başörtüleri kirli emellere hizmet eden merhametsizlerce sökülüp alınmaya çalışıldı. Kahredici anlarda o masum kızlar neler hissetti, yaşananlar onların ruhlarında nasıl yaralar açtı bilemeyiz ama o yaşananların korkunç bir planın parçası olduğunu da görmek gerekir. Belirli uygulamalarla halk içerisinde stres biriktirildi. Oluşan bu kitlesel stresi iktidara taşımak en mide bulandırıcı olanı olsa da en işe yarayan politik manevralardandır. Önce bir acı, dert, sıkıntı yahut mesele oluşturup sonra o acının devasını halka sunarsanız, kitleler size kurtarıcı olarak koşar. Buradaki kastımız elbette ki bir siyasi partiyi, ona gönül verenleri suçlamak değildir. AKP, birilerinin kendi milletine reva gördüğü zulmün tepkisi olarak doğmuştur. Geçmişe dönüp bakınca bu siyasal tepkimenin fark edilmesi çok kolaydır. Uzun soluklu bir tahlil yapıldığında 28 Şubat'ta akılsız askeri yetkililerin eliyle muha-

fazakâr insanlara, başörtülü masumlara kast edenlerin, Ergenekon, Balyoz, Kozmik Oda, 15 Temmuz ihanetleri ile ordumuza, peygamber ocağımıza masum subaylarımıza ve komutanlarımıza kast edenlerin aynı mihraklara bağlı olduğunu yahut aynı amaca matuf eylemlerde bulunduğunu söylemek çok zor değildir.

Başörtüsüne Değil Türbana Karşı Olmak Ne Demek?

Politika sahnesinin basit figüranlarından olan bir zatın konuşmasını kısa bir süre dinleyen herkesin zihninde; "Bu çaptaki insanlar nasıl bakan ve milletvekili olur?" sorusu belirir. Kullanılıp bir kenara atılmış bir politikacı ve onun karbon kopyaları, aynı tornanın ürünleri AKP'nin adaletsizliklerini eleştirip, halkın dertlerine tercüman oluyormuş rollerini üstlenirken, taktıkları maskenin altından kudurganca dine ve onun değerlerine saldırmayı kendilerine adet edindiler. İnsanları başörtülü-başörtüsüz, sakallı-sakalsız diye ayırmaya meraklı bu tipleri Batı'da da görmek mümkündür. Onlar da insanları siyah-beyaz diye ayırır. İsmi lazım gelmeyen bir kişi TV kanalında katıldığı programda "Türban, irticai faaliyetlerin ve şeriat isteyenlerin üniformasıdır. Başörtüsü yüzyıllar boyunca Anadolu'da bir geleneksel giysidir arada fark var" diye konuştu. Her yanından kompleks ve cehalet akan bu sözleri 2000'li yıllarda kendisi ya da yakını üniversitede okuyanlar iyi bilir. Bu cahillerin kendilerince moda tarifi de vardı. Bu zavallılar insanların kafalarını ve düşüncelerini değil de kıyafetlerini önemsedikleri için onlara türbanın başörtüsünün bir türü olduğunu; olumlu, güzel düşüncesi olan bir kişinin hangi kıyafette olursa olsun suç işlemediğini anlatamazsınız. Bu sığ, hatta çukur insanlar o denli kördür ki masum kızların kıyafetlerinin bir parçasını onlardan alınca düşüncelerinin değişeceğini sanırlar.

Geçen onca yıldan ve yaşanan yüzlerce, binlerce acı olaydan sonra hâlâ bu kişi; "Kendimden söylemek istiyorum, ben yargılandığım zaman türbanlı bir hâkimin karşısına gittiğimde benimle ilgili haklarımı koruyacağı ve adaleti yerine getirebileceği konusunda kuşkum var." diyebiliyor... Yazık...

Durduk yere hiç gündemde yokken başörtü ve türbanın gündeme getirilmesi hangi mihraklarca kurgulanarak yeniden gündeme getirildi?

Başörtüsünün Yeniden Politik Malzeme Olması Kimin İşine Yarayacak?

İktidar; kendisine bir pas olan, kurgulanmış gibi duran siyasi polemik olan türbanla ilgili yoruma, meselenin hâmisi edası ile tepki gösterdi. Başörtü ve türban yalnızca bir partinin inhisarında mıdır?

Başörtüsü Siyasi Malzeme Yapılamaz

İnsanların renkleri, kıyafetleri, cisimleri ile değil, milletimizin meselelerine, insanlığa katkıları ile nitelendirildiği günlerin gelmesi için yanlışı ve doğruyu bir kişiye has kılmadan hakkı teslim etme bilincinde olunması gerekir. Başörtüsü, inanç özgürlüğü olması bakımı ile temel insan hakları arasındadır. Başörtülü olsun ya da olmasın, hâkimlerin, savcıların şekli, şemali, giyinişi ne olursa olsun adalet sistemimize olan güvenin kaybolduğu da ortadır. İnsanların adalet sistemimize olan güvensizliği oldukça hayati bir konudur. Bu konunun üzerinde hakkıyla durulmalıdır. Bir geri kafalı yobazın, katilin, teröristin dahi hakkının zayi olmayacağından emin olduğu bir adalet sisteminin mutlaka oluşturulması gerektiği günümüzün en önemli konusudur. Suçlu olduğu gün gibi aşikâr olan kişilerin dahi adil şekilde yargılanma hakkı, hukukun en temel kaidelerindendir. Mahkemelerimizin bağımsızlığı, siyasi ve ekonomik çıkar odaklarının etkilerinden korunmuş olmalarının önemi ne kadar fazla ise son karar merciinin Türk mahkemeleri olması da o denli önemlidir. Uluslararası hukukun bir parçası olmak son derece hayati olsa da hükümranlık haklarımızın ayrılmaz bir parçası olan bağımsız adalet sistemi ne gerekçe ile olursa olsun ayakta tutulmalı, yeniden sağlanmalıdır.

28 Şubat sürecinde de Ergenekon meselelerinde de adalet sisteminin tamamının; soruşturmaların, tutuklamaların başlı başına bir cezalandırma, yargısız infaz etme aracına dönüştürüldüğü maalesef acı bir vaka olarak ortadadır. Milleti kamplaştırdıktan sonra iktidara tebelleş olan her grubun adalet sistemini bir intikam aracına dönüştürmesinin önüne geçmek için Hukuk Devletinin her anlamıyla cari olması gerekir. Adalet; bağımsız, dokunulmaz, kendi kolluk gücünü yöneten ancak denetlenebilir mahkemeler eliyle dağıtılmalıdır. Unutulmamalıdır ki hukukun üstünlüğünün ve bağımsızlığının tesis edildiği adil yönetimler her türlü sıkıntının üstesinden gelecektir.

Adaletin, bağımsızlığın ve insanca yaşam haklarının, ifade özgürlüğünün, inanç özgürlüğü kadar yerini bulduğu günlere ulaşmak duası ile.

ABD Özel Operasyon Kuvvetler Fonunu %50 Artırdı

Çeviri: Rahime Edibali

ABD savunma bütçesinde, ABD özel operasyon kuvvetleri için gayri nizami savaşta kullanılabilecek olan fon bu sene %50 düzeyinde arttırılmış bulunuyor. Otorite 1202 (Autorite 1202) olarak adlandırılan fon yaklaşık olarak 15 milyon $ civarına çıkarıldı. Otorite 1202 fonu, 2018'de tahsis edildiğindeki 10 milyon $ lık seviyesinden bu sene 15 milyon $ seviyesine yükseltildi. Otorite 1202'nın görev alanı "gri kuşak" olarak tabir edilen alandaki düşmanların etkisiz hale getirilmek üzere düzenlenecek olan askeri operasyonları kapsıyor. "Gri kuşak"taki operasyonlara Güney Çin Denizi'ndeki ve Doğu Ukrayna'daki operasyonlar dahil edilmiş bulunuyor. Otorite 1202 benzer bir birim olan Eko Programı'ndan (The Echo Program) farklılık gösteriyor. The Echo Program 2000'lerin ortalarında 10 milyon $lık bütçesiyle kurulan ve her sene bütçesi katlanarak artarak 100 milyon $'lık bütçesine ulaşan bir özel birim.

Siber Güvenlik

Bu bütçenin içinde ABD için özel önemi olan Amerikan Nükleer Komuta, Kontrol ve İletişim (American Nuclear Command, Control, and Communications (NC3) bütçesinin geçen sene 77 milyar $ civarında olacağı tahmin ediliyordu. ABD Hava Kuvvetlerinin Kıyamet Günü Uçağının (The Four Doomsday Plane) bütçesi ise 634.6 milyon $ tutuyor. Bütçenin ayrıntılarına ilişkin bilgiler yayınlanan 2021 Savunma Bütçesi Kongre Raporundan edinilebilir.

ABD'nin Çin gibi siber rakipleri, ABD'nin akademik siber kabiliyetlerini onlarca yıldır ABD'ye öğrenci göndererek ABD'den öğreniyorlar. Her ne kadar ABD Savunma Bütçesi büyük oranda Çin'den gelebilecek olan siber güvenlik tehditlerine yoğunlaşmış olsa da İran'dan gelebilecek olan siber güvenlik tehditlerinin küçümsenmemesi gerektiği siber güvenlik uzmanlarının yönelttiği eleştiriler arasında yer alıyor.

Kaynaklar: ArmyTimes, DefenseOne, Defense News, National Defense Autorization Act For Fiscal Year 2021

Çiftçiye İthal Darbesi

Buğday, arpa ve mısırda sıfır gümrük vergisi uygulaması 2021 mayıs ayına kadar uzatıldı.

Hükümetin kısa vadede tepki çekmemek adına fiyatları baskılamak için uyguladığı ithalatçı politika yurt içinde tarım ile uğraşan kesimlerin tarımdan uzaklaşmasına sebep oluyor. Tarımda takip edilen ithalat politikası her yıl buğday üretimini baltalıyor. 2000 yılından bu yana kişi başına düşen buğday üretimi 95 kilo azalırken buğday üretiminden vazgeçilen alanların büyüklüğü ise 5 adet İstanbul kadardır.

Tarım yazarı Ali Ekber Yıldırım twitterdan yaptığı paylaşımda Üretenle ithal eden ülke farkı diyerek şunları paylaştı;

"Türkiye, buğday, arpa, mısır ithalatında gümrük vergisini 30 Nisan 2021'e kadar sıfırladı. Rusya, 15 Şubat- 30 Haziran dönemi için buğday ihracatına ton başına 25 Euro vergi getirdi. İhracat miktarını 17.5 milyon ton ile sınırlandırdı."

ABD'den Yaptırım Kararı

Türkiye'nin Egemenlik Haklarına Bir Saldırıdır

Washington, Rus yapımı S-400 hava savunma sistemlerinin alınmasının ardından Türkiye-ABD ilişkilerinin uzun bir süredir gündeminde yer alan CAATSA (ABD'nin Hasımlarıyla Yaptırımlar Yoluyla Mücadele Etme Yasası) yaptırımlarını uygulama kararı aldı.

Bu karar açık ve aleni olarak Türkiye'nin egemenlik haklarına bir saldırıdır. Kararı kim hangi amaçla almış olursa olsun kabul edilemez.

CAATSA çerçevesinde Türkiye şu yaptırımlarla karşı karşıya;

Cumhurbaşkanlığı Savunma Sanayi Başkanlığı (SSB), ABD'den ihracat lisansı alamayacak.

SSB, ABD'li ve uluslararası finans kuruluşlarından kredi alamayacak.

SSB'ye yapacağı ihracatlarda ABD İhracat-İthalat Bankası desteği sağlanmayacak.

Savunma Sanayii Başkanı İsmail Demir, Savunma Sanayii Başkan Yardımcısı ve Roketsan Yönetim Kurulu Başkanı Faruk Yiğit, Savunma Sanayi Başkanlığı Hava Savunma ve Uzay Daire Başkanlığı'ndan Serhat Gençoğlu ve Mustafa Alper Deniz de yaptırım listesinde yer alacak. Bu kişilerin ABD'deki mal varlıkları dondurulacak ve vize kısıtlamaları getirilecek.

ABD, Türkiye ile müttefik olmasına rağmen zaman zaman aldığı kararlarla ülkemize karşı hasmane bir tutum takınıyor. Hatırlanacağı gibi daha önce de ortak olduğumuz F-35 projesinden Türkiye'yi çıkarma kararı almış ve parasını ödediğimiz 6 adet F-35 savaş uçağını vermeyerek uygulamaya koymuştu.

Binlerce tır silah ve mühimmatı Suriye'de PKK-PYD güçlerine göndererek Suriye'de bir devlet kurdurma çalışması yapmış, güya Suriye'de birlikte çalışma adı altında terör örgütlerine verdikleri destekle emperyalist niyetlerini açık bir şekilde göstermişlerdi. ABD'nin yanı başımızda terör örgütlerine açık ve aleni desteğinin dostça bir tutum olmadığının farkında olarak ilişkilerimizde dikkatli olmamız gerekiyor.

Türkiye güvenlikten teknolojiye varıncaya kadar tüm ihtiyaçlarını bir başka ülkenin iznine ihtiyaç duymadan alacak güçte olduğu kararlılığını her zaman göstermelidir. Dost ve müttefik de olsa hiçbir güç Türkiye'nin egemenlik haklarına müdahale edemez. Türkiye uluslararası platformlarda bağımsızlığını zedeleyecek politikalara karşı daha duyarlı olmalıdır.

Türkiye; dost, düşman, gizli düşman, sinsi düşman, müttefik gibi kavramları güncellemeli ve güncellemeye göre yürüyüşüne kararlılıkla devam etmelidir.

Atinin medeniyet ufkunda bir güneş gibi parlamak; "dost ve müttefiklerimizin" lütfuyla değil kendi azim, karar ve çabamızla olacaktır.

ABD'nin S-400 Yaptırımları Ne Anlama Geliyor?

Rahime Edibali

ABD'de Türkiye'ye yönelik S-400 yaptırımlarını içeren tasarı kabul edildi. ABD Kongresinden ve Senatosundan geçen yaptırımları henüz ABD başkanı onaylamış değil. 12 maddelik yaptırım kararını ABD başkanının onaylaması gerekiyor. Kongre kararı olmadan askeri lisans anlaşmalarının belirli hacmi geçtiğinde yapılması mümkün olmuyor.

Türk Savunma Sanayiine Etkisi Ne Olur?

ABD'deki Foreign Policy Research Institute'te araştırma direktörü ve Türkiye uzmanı olan Aaron Stein, yaptırımlardan Türkiye›nin savunma sanayiinin etkileneceğini düşünenlerden... Stein'e göre iki ülke arasındaki anlaşmalardan, yaptırımlardan etkilenecek olan projelerin ve ürünlerin büyüklüğü 1,5 ve 2,3 milyar dolar aralığında hesaplanıyor. Bu da Türkiye ve ABD arasındaki ticaretin yüzde 5›i demek... Savunma Sanayi Başkanlığı, tedarik ajansı olarak görev yapıyor. Türk Silahlı Kuvvetleri (TSK) ve güvenlik kurumlarına sistem, araç-gereç ve platform tedarik ediyor. Bu tedarikler için üreticilerin ihracat lisansları alması gerekebiliyor. Halihazırda biz savunma sanayiinde kendi teknolojimizi üretecek seviyede değiliz malesef patent alamadığımızda elimiz kolumuz bağlı kalıyor.

Prof. Dr. Mehmet Ceyhan: Çin'den Gelecek Aşının Arkasındaki Tehlike

Hacettepe Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Enfeksiyon Hastalıkları Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Mehmet Ceyhan, Çin'den Türkiye'ye gelecek korona aşısıyla ilgili çok önemli bilgiler paylaştı.

Çin'den gelecek aşının inaktif olduğuna dikkat çeken Ceyhan, bu aşıların kolay hazırlandığını ancak güvenlik risklerinin bulunduğunu söyledi. Çocuk felci ve Hepatit A gibi hastalıkların aşılarının da bu yöntemle yapıldığını belirten Prof. Dr. Ceyhan, "aşıyı kullanırken tarama testlerini artırmalı ve gerçek etkinliği o zaman değerlendirmeliyiz" ifadelerini kullandı.

Prof. Dr. Mehmet Ceyhan, Twitter hesabından yaptığı paylaşımda şu ifadeleri kullandı:

ABD Kongresi "Barış Pınarı" Operasyonun Amacını Anlayamadı

Yine Stein'a göre Türkiye ve ABD arasındaki asıl sorun, başka bir ülkeye yapılan 14 milyon dolar ve üzeri askeri araç ekipmanı satışında Kongre'nin onayının gerekmesinden kaynaklanıyor. Kongre, Suriye'ye yapılan Barış Pınarı Harekâtı sebebiyle Ekim 2019'dan beri Türkiye'ye silah satışı yapılmasına izin vermiyor. Kongre PKK'nın ve YPG'nin Irak'taki peşmergelere saldıracağını hesaplayamadı. PKK terörü kanser hücresi gibi, ta başından itibaren kendi halkına saldırıyor. ABD'nin DEAŞ'a karşı ve operasyonları için kullanmayı düşündüğü YPG güçleri 2014'te olduğu gibi yine bir çöküntü yaşıyor, kendi peşmergelerine saldırıyor. Kongrede YPG'yi koruduğunu sanarak Türkiye'nin operasyonlarını durdurulmasını isteyenler vardı. Böylece Türkiye'nin operasyonlarına karşı çıkan ABD'li senatörler bugün teröristlere güven olmayacağını, eğitimli, sağlıklı, merhametli Türk askeriyle kıyaslanamayacağını bir kez daha görmüş oldular.

Sağlıklı iletişim için bir fırsat

ABD Dışişleri Bakanı Mike Pompeo, ABD'nin CAATSA'nın 231'inci maddesini tam olarak uygulayacağı ve Rusya'nın savunma sektörü ve istihbaratıyla önemli alışverişlere hoşgörü göstermeyeceği mesajını veriyor. Türkiye'nin Savunma Bakanı Hulusi Akar ise veri ambarının (datanın) F-35 ile S-400 arasında etkileşime girmediğini söylüyor. İsrail'in F-35'lerinin olmasına rağmen Suriye'nin S-400'leri ile İsrail'in veri ambarına ulaşamadığını ifade ediyor.1

Savunma Bakanı Akar, Türkiye-ABD arasında iş birliği müttefiklik ilişkilerin, bir S-400 için bunları feda edilmemesi gerektiğini söylüyor. Dışişleri Bakanlığında da diyaloğa devam edilebileceği görüşü hakim...

Öte yandan ABD'de de iletişimin kesilmemesi gerektiğini ifade eden think thank (düşünce analiz kurumları) da var. ABD'nin yeni seçilen başkanı ile iş başına gelecek hükümetten Trump Hükümetinde yaşanan ABD'nin yalnızlığının devam ettirilmemesini istiyorlar. Ortadoğu'da ABD'nin güven sorunu yaşadığını söylüyorlar. Türkiye'nin ABD'nin yanında olmamasından duydukları memnuniyetsizliği dile getiriyorlar 2 Velhasıl Türkiye-ABD ilişkilerinin yeniden gözden geçirilmesi için uygun bir atmosfer var.

Türkiye'nin cevaplarını önce kendisine vermesi gereken sorular

Türkiye'nin gerçekten milli, güçlü bir savunma sanayii kurması ihtiyacı Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan beri hissedilen bir gerçeklik. Türkiye bu hedefine ulaşmaya çalışırken cevaplarını önce kendisine vermesi gereken sorular var:

Türkiye NATO'dan çıkmayı düşünüyor mu? Frasan'nın iddia ettiği gibi NATO dağılıyor mu? Türkiye Rusya eksenine mi kaydı? Türk devletlerle iş birliğinin politik ekonomisinin geleceği nedir? Milli ve güçlü savunma sanayii nasıl tesis edilir?

Türkiye ulusal çıkarlarını dikkate alarak hamaset içermeyen, rasyonel temellere dayalı olarak belirlediği politikalara göre diplomatik faaliyetlerini yapmalıdır. Hamaset ile içeride politikalarımıza taraftar bularak onların gönlünü hoş tutabiliriz ama uluslararası platformlarda kaybeden oluruz.

1- (Cumhuriyet, 18.12.2020)

2- (CSIS, Anew Era For U.S. Alliances, 15.12.2020)

Pandemi çok yaygın bir şekilde ilerliyor. Mümkün olan en kısa sürede elimize geçen COVID 19 aşısını kullanmalıyız. En az etkili aşı bile hastalığın sonuçlarından kat be kat iyidir. Görünen o ki inaktif aşı kullanacağız.

İnaktif aşılar eski bir aşı geliştirme yöntemidir. Birçok inaktif aşı yerini daha yüksek teknolojili aşılara bırakmışsa da çocuk felci ve hepatit A için hala inaktif aşılar kullanmaktayız.

Hem ithal ettiğimiz hem de Aykut hocanın geliştirdiği aşılarda dikkatli olmamız gereken noktalar var.

2003'de COVID'e neden olan virusun atası olan SARS virusu için çok sayıda vektör ve DNA aşısı insanlarda denenirken, inaktif aşı denenmedi. Çünkü;

İnaktif aşılar kolay ve hızlı hazırlanır, ancak güvenlik riski taşırlar ve biyolojik kontrolleri açısından, canlı aşılarla birlikte en dikkat gerektiren aşılardır. Mutlaka kültürlerde aktif virus kontrolleri yapılmalıdır. Hayvan deneyleri riski tam ortadan kaldırmayabilir.

2) Hazırlanması sırasında bulaş riski vardır.

3) Antijen olarak tüm virusu kullanmak bazan virusun hücreye girmesini kolaylaştırıcı antikorlar gelişmesine yol açabilir.

4)Enfeksiyonu önleyen tipte (nötralize) antikorlar virusun diken (spike) proteinlerinin tamamını verildiğinde, özel bir parçası verildiğinden daha düşük olabilir. Dolayısıyla, aşıyı kullanırken tarama testlerini artırmalı ve gerçek etkinliği o zaman değerlendirmeliyiz"

Küresel Jeopolitiklerin Kesişme Noktasında
TÜRKİYE JEOPOLİTİĞİ

Ali Kamil Yıldırım

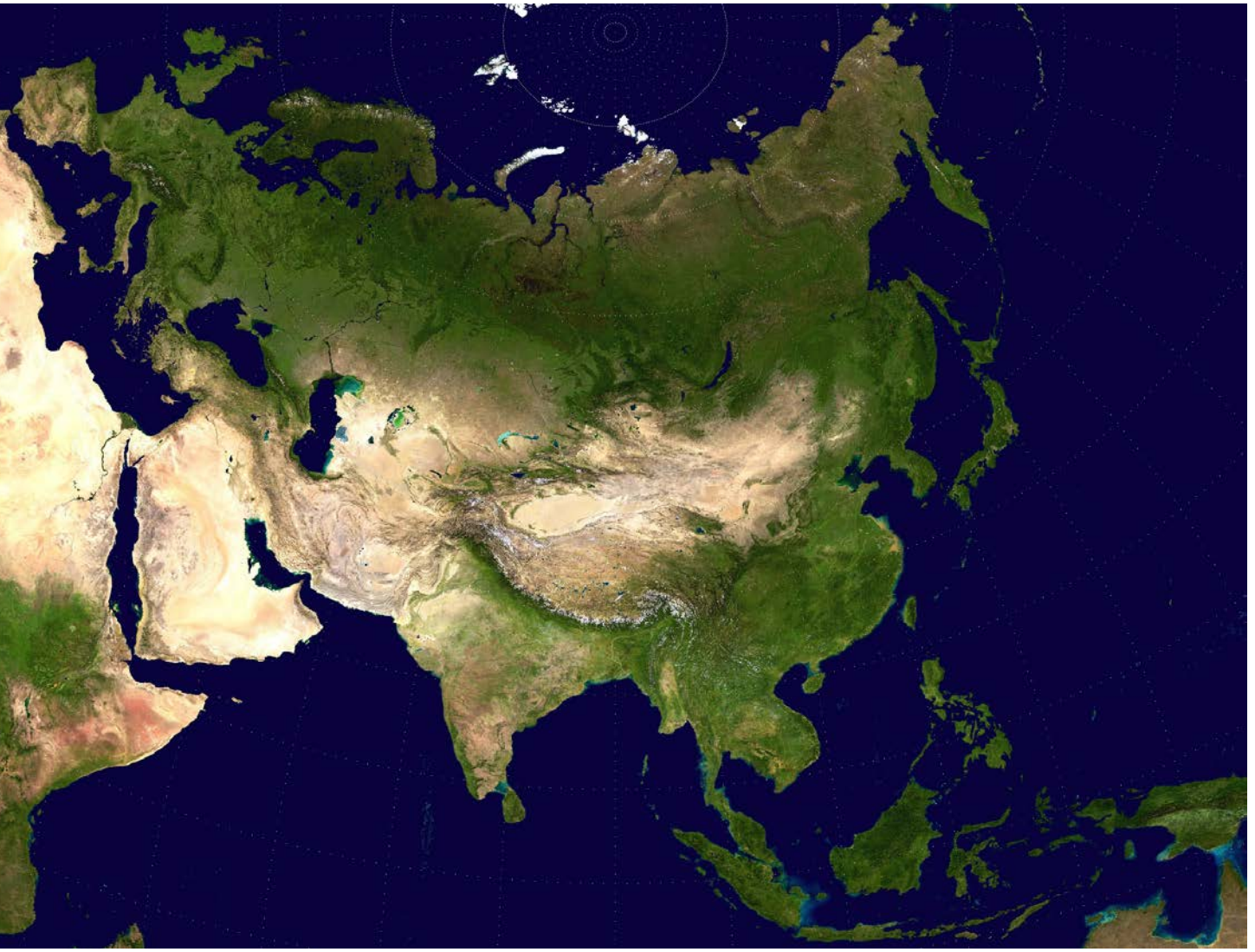

Türkiye, Batı uygarlığının geliştirip takip ettiği Jeopolitik stratejiler ile yeni Rusya'nın jeopolitik stratejisi ve Çin'in bölgesel ve küresel jeopolitiği tarafından kuşatılmış bulunmaktadır. Bu kuşatma karşısında Türkiye kendisini Batılı ittifak içinde konumlandırmış ve Batı medeniyetinin çağımızdaki icadı olan Avrupa Birliği'nin parçası olmaya adamıştır. Bu haliyle Türkiye kendisine tam bağımsızlık yerine "Stratejik Özerklik" olarak adlandırabileceğimiz bir jeostrateji seçmiş görünümdedir. Ancak giderek daha buyurgan hâle gelen Avrupa ailesinin talepleri ve İttifak ilişkileri ile Türkiye'nin ulusal ve bölgesel çıkarları ile Türk dünyasına karşı sorumlulukları Türkiye'nin "stratejik özerklik" seçeneğini sorgulamasına neden olmaktadır.

Batı'nın Kara Hakimiyet jeopolitiği Türkiye'yi Kalpgâhı kontrol eden bir konumda görmektedir. Bu nedenle Kalpgâha yönelik her strateji Türkiye'yi hesaba katmak ve kontrolünde tutmak istemiş ve istemeye devam edecektir. Özellikle Kalpgâhı kontrol altına almayı hedefleyen Kenar Kuşak Jeopolitiğinin Türkiyesiz gerçekleşmesi nerdeyse imkânsız olacağından, Türkiye'nin jeopolitik konumu hayati değer kazanmaktadır. Türkiye'nin jeopolitik değeri Batı'nın Deniz Hakimiyet Teorisi bağlamında bir kat daha artmaktadır. Üç tarafı denizlerle çevrili ve daha önemlisi Karadeniz ve Akdeniz gibi geçmişte ve günümüzde ticari ve askeri önemi daima en yüksek stratejik seviyede olan bu denizleri birleştiren Boğazlar Türkiye'nin kontrolündedir.

Türkiye'nin kendi bölgesinde denizlerdeki çıkarlarını koruma gayretine, bu bölgedeki jeostrateji mimarları tarafından adeta "düşmanca hareket" muamelesi yapılmaktadır. Batı uygarlığı Türkiye'nin karşısına; Türkiye'nin de içinde bulunduğu ittifakla, yine Türkiye'nin ait olmak istediği Avrupa ailesi ve Müslüman Orta Doğu ülkelerinden oluşan ittifakını, yani ABD-AB-Körfez ittifakını çıkarmıştır. Bu durum ittifak ve birlik içindeki "Stratejik Özerklik" beklentisini boşa çıkarmaktadır.

Hava ve Uzay alanında geliştirilen jeopolitik teoriler dünyanın her yerinde olduğu gibi, Türkiye için de geçerlidir. Yani Türkiye'nin bölgesinde etkin bir hava ve uzay gücüne sahip olması günümüzün ve gelecek çağların vazgeçilmez yetenekleridir. Deniz ve Kara gücünde olduğu gibi hava ve uzay gücünde de bağımsız ve kendine yeterli olmak zorunluluğu bulunmaktadır. Ancak her iki alanda Türkiye gibi merkez konumda olan bir ülkenin bağımsız hava ve uzay gücü bulundurması bölgemiz üzerinde hesabı olan küresel jeopolitik tarafından uygun karşılanmamaktadır.

Rusya jeopolitiğinin ağırlık noktası Güney bölgesi yönündedir. Rusya'nın Karadeniz, Boğazlar, Kafkaslar, Akdeniz, Suriye ve Kuzey Afrika jeostratejisinin önünde Türkiye bulunmaktadır. Rusya'ya göre Türkiye ya yanında olmalı ya da yoldan çekilmelidir. Diğer yandan Rusya'ya göre, Türkiye'nin orta uzun vadede Orta Asya Türk Cumhuriyetleri ile sağlayacağı birliktelik Rusya'nın kontrolü dışına çıkmamalıdır. Özetle Türkiye Rus jeostratejisi tarafından çevrilmeye devam etmektedir. Aynı Rus jeopolitiği Kafkasya ve Orta Asya'daki Türk dünyasını da çevrelemiş bulunmaktadır. Bu ülkelerin çoğu arasında coğrafi ve etnik temelli sıcak ihtilaf konuları yaratılmış ve bu ihtilaflar anılan ülkeleri Rusya'ya yaklaştırmaya neden olmaktadır. (Tacikistan 1929 yılında Özbekistan'dan bağımsız yapılırken Tacik çoğunluklu Semerkant ve Buhara Özbekistan içinde, Özbek çoğunluklu Havcent Tacikistan'a verilmesi İsfara vadisi ihtilafı ile birlikte sürekli çatışma konusu olmuştur. Bugünkü Kırgızistan toprakları içinde dört bölge, Özbekistan'a iki bölge Tacikistan'a verilerek sürekli çatışma ortamı hazırlanmıştır, Nahcivan'ın Azerbaycan'dan koparılması, Kazakistan kuzeyinde Rus nüfus artışı benzer çatışmalar için hazırlanmış bilinçli ihtilaflardır). Türkiye'nin bu stratejiyi bilerek kendi jeopolitiğini oluşturması uygun strateji ile karşı adımlar atması gerekmektedir.

Çin jeopolitiğinin Doğu Türkistan'daki Türk ve Müslüman kimliğine yönelik baskıcı politikası ve yine Çin'in Orta Asya'dan Türkiye'ye uzanan "kuşak" jeopolitiği orta uzun vadede Türkiye'nin ve hatta Rusya'nın Orta Asya stratejik politikalarına etkisi olacaktır. Bu bağlamda Çin ve Rusya'nın Orta Asya ve Batı Asya'daki jeopolitiği, eğer yeterli bilinçlenme olmazsa, Türk dünyasını jeopolitik bir kaosa sürükleme potansiyelindedir. Türkiye'nin Orta Asya'daki akraba Türk dünyası ile jeopolitik ilişkisi bu olası kaosu dikkate almak ve aşmak zorundadır.

Sonuç olarak Türkiye günümüzde halen geçerliliğini sürdüren Batı medeniyetinin, Rusya'nın ve Çin'in jeopolitik yaklaşımları tarafından kuşatılmış bulunmaktadır. Aynı kuşatma Orta Asya Türk dünyası için de söz konusudur. Türkiye bu çevrelenmişlikten sağlam bir jeopolitik yaklaşımla avantajlı çıkabilir veya teslimiyetçi (ya da mandacı) bir anlayışla tam bir kaosa sürüklenebilir. Jeopolitik yaklaşımların bir devamı olan ve Soğuk Savaş dönemi ve sonrasında hayat bulan ideolojik akımlar da Türkiye için tam anlamıyla "yol ayırımına" işaret etmektedir.

Huntigton ve Türkiye. Huntington'un İslam medeniyeti ile ilgili tespitlerinin bir diğer önemli boyutunun, İslami uyanışın gerçek olduğu fakat kenetlenmeden yoksun bir bilinç olduğudur. Bu konuda özetle; ümmet anlayışına sahip iktidar merkezleri arasındaki rekabetin başarı şansına sahip olmadığını, ancak ekonomik kaynaklara, askeri güce, güçlü bir örgütlenmeye ve İslami kimliğe sahip bir veya daha fazla ulus devletin çekirdek devlet olarak eylemleriyle ümmete hem siyasal hem de dinsel düzeyde liderlik ederek kenetlenme sağlayabileceğini vurgulamaktadır. Bu kapsamda Endonezya, Mısır, İran, Pakistan ve Suudi Arabistan'ı değerlendirerek çekirdek devlet olma özelliğine sahip olmadığını belirten Huntington, Türkiye'nin Müslüman ülkeler arasında benzersiz bir yeri olduğunu, çekirdek devlet olmak için gerekli tarihe, nüfusa, orta düzey ekonomik gelişmişliğe, ulusal birliğe askeri yetenek ve geleneğe sahip olduğunu, ancak Atatürk'ün Türkiye'yi net bir şekilde laik bir topluma dönüştürdüğünü, Türkiye kendisini laik bir ülke olarak tanımladığı sürece İslami liderliğe soyunma olasılığı olmadığını özellikle vurgulamaktadır.

Özetle Huntigton Türkiye'ye Batı üyeliği için "yalvarıp duran bir dilenci rolünden" çıkarak ve laikliği terk ederek İslam dünyasının kenetleyici çekirdek devleti olmasını ve İslam dünyası ve medeniyetinin liderliğini üstlenmesini teklif etmektedir. Doğal olarak bu önermenin sorgulanacak çok boyutu vardır. Türkiye'ye yüklenmek istenen bu sorumluluğun değişik boyutları ayrı bir inceleme konusu olmakla birlikte, öncelikle diğer Müslüman ülkelerin laiklik ve demokrasi konusunda neden ayak diretmekte olduğunun sorgulanması gerekmez mi? Türkiye'nin 100 yıla yaklaşmakta olan birikimlerinin model olarak ele alınmasının önündeki engelleri kaldırmak söz konusu ülkelerin sorumluluğunda değil midir? .

Bir dönem Orta Doğu, Orta Asya, Afrika, Akdeniz ve Avrupa'da küresel ölçekte egemenliği olan Türk-İslam medeniyetinin entelektüel güç kaybı, Batı medeniyetinin doyumsuz iştahına hizmet etmiş ve kabileler ve Krallıklar halinde parçalanmıştır. Bu yıkıma karşı "Misak-ı Milli" sınırları ve değerlerine bağlı olarak ayakta kalabilen ve ulus devletin tüm kurumlarıyla tutunabilen Türkiye Cumhuriyeti olmuştur. Onun meydan okuyuşu bir noktadan sonra Batı medeniyetinin acımasız saldırılarına son vermiştir. Türkiye'nin bu direnci ve başarısı Türk-İslam coğrafyası başta olmak üzere tüm mazlumlara umut ışığı olmuş, benzeri direnişlere ilham kaynağı olmuştur.

Yeşil Kuşak ve Türkiye. Müslüman ülkelerin coğrafi konumundan istifade amacıyla Sovyetlere karşı fiilen kullanılmış, Soğuk Savaş sonrasında ise Selefi ve Vahabi akımlardan türeyen El-Kaide ve DAEŞ gibi yapılanmalarla İslam dünyasının iç çatışmalarında kullanılan bir jeostratejiye dönüşmüştür. Sonunda Yeşil Kuşak projesi Batı'nın İslam dünyası içinden gönüllü savaşçı devşirmesine hizmet etmiş ve yine İslam dünyasına dönük stratejik bir silaha dönüşmüştür. Bu silah bir yandan İslam dünyası içinde çatışmalara neden olurken diğer yandan Batı uygarlığının İslam dinini terörizm ile özdeşleştirme gayretine hizmet etmiş ve etmektedir.

Sovyet coğrafyasının kenar kuşağındaki Türkiye'nin Yeşil Kuşak Projesi'nin hedefi olmadığı ve ondan etkilenmediği söylenemez. Türkiye'de siyasal İslam olarak adlandırılan bazı siyasi akımlar ve örgütlenmeler bu projenin yansımaları olarak ortaya çıktığı kuvvetle tahmin edilmektedir. Özellikle Selefi-Vahabi akımlarla, İŞİD gibi terör örgütlerinin tahribatının derinliği henüz ölçülebilmiş değildir. Daha da önemlisi Yeşil Kuşak Projesinin hayat bulduğu yıllarda ortaya çıkan ve sadece Türkiye'de değil başta Türk Cumhuriyetleri olmak üzere 4 Kıtada 114 ülkede, 2.000'i aşkın okul formatında örgütlenen Fetullahçı akımın ABD himayesinde olduğu aleniyet kazanmıştır. Türkiye'de Huntington'un da yol gösterdiği bir değişimi sağlamak iddiasıyla darbe teşebbüsünde bulunmuş ve mensuplarının çoğu Batı dünyasının himayesine sığınmış bulunmaktadır. Sonuç olarak Yeşil Kuşak Projesi Türkiye Cumhuriyeti'nin temellerine yönelik bir hareketin başlamasına neden olmuş, komşu Müslüman coğrafyadaki tahribatı Türkiye'nin istikrarını sarsmış ve sarsmaya devam etmektedir.

Büyük Orta Doğu Projesi. Bu proje ile Fas'tan Çin'e kadar uzanan Müslüman ülkelerine demokrasi getirmek iddiası altında daha güçlü hegemonya sağlanması, 22 ülkenin sınırlarının değiştirilmesi ve Büyük İsrail'in inşası hedeflenmiş, bu bağlamda Arap Baharı ateşlenmiş, tüm bu amaçlarla ABD'nin askeri müdahalesi başlamış ve bu kapsamda ABD'nin Orta Doğu ve Orta Asya'dan sorumlu Merkezi Kuvvetler Komutanlığının Orta Doğu'ya yerleşmiştir. Bu proje bağlamında Irak'ta, Libya'da ve Suriye'de yaşananlar Türkiye'nin bekasını doğrudan ilgilendirir hale gelmiştir. Halen İran'a karşı yapılan girişimler bölgede yeni bir yangına neden olacak potansiyeldedir. Özetle Büyük Orta Doğu Projesinin ilk çıkışında Türkiye, Bernard Lewis'in de vurguladığı gibi "model ülke" olarak gösterilirken, gelişmeler Türkiye'nin ateş çemberi içinde kaldığını ve hatta hedef ülke konumuna evirildiğini de göstermektedir.

Türkiye Jeopolitiği

Türkiye Batı'nın hayata geçirdiği jeopolitik uygulamalar ile medeniyetler çatışması bağlamındaki ideolojik, siyasal ve sosyal akımların etkisi altındadır. Türkiye coğrafi ve kültürel bağlamda Doğunun en Batısında, Batının en Doğusundadır veya Avrupa'nın Asya uzantısında, Asya'nın Avrupa uzantısındadır. Jeopolitik, kültürel ve ideolojik kuşatılmışlık Türkiye'yi "Merkez" ülke konumuna getirebileceği gibi, yüksek bir "kaos" ortamına da sürükleyebilir.

Coğrafyanın jeostratejiye yansıtılmasında coğrafi konumla birlikte, nüfus, ekonomi, doğal kaynaklar, enerji kaynakları, askeri güç, bilimsel ve teknolojik güç gibi faktörlerin etkisi olduğu gibi asıl yönlendirici motivasyon topluma sunulan gelecek vizyonudur. Başka bir ifadeyle Türkiye'nin "jeopolitik stratejik" istikametinin ne olduğudur. Batı'nın, Rusya'nın ve Çin'in geliştirdiği ve yüzyıllara sari jeopolitik uygulamaların hepsi kendi medeniyetlerinin gereği olarak toplumlarına hazırladıkları geleceğin tasarısından kaynaklanmaktadır.

O halde Türkiye'nin gelecek tasarısı ne olmalıdır ve bu geleceğin jeopolitiği ne olmalıdır? Kuşatılmış olduğunu belirlediğimiz stratejik konumunu ve potansiyelini bir "merkez" durumuna dönüştürebilecek midir? Yoksa başka jeostratejilerin kesişme noktasında ve onların etkisi altında "kaos" mu

yaşayacaktır? Elbette Türkiye için doğru olanı tarihinde ve Cumhuriyetin temel kuruluş felsefesinde yatmaktadır. Türkiye'nin "Jeopolitik Merkez" konumu; kendine özgün inkişafı ile, bağımsız hareket yeteneği olan ve her bakımdan kendine yeterli bölgesel bir güç olma fırsatı sunmaktadır. Bölgesel güç olmak demek; ülkesinde, Akdeniz'de, Kafkasya'da, Orta Doğu'da ve Orta Asya'da güç olmak demektir. Türkiye'nin bölgesel güç olması onun, laik, demokratik hukuk devleti yapısını korumasına, NATO ittifakı içinde kalmasına ve AB ile bağımsız ilişkiler geliştirmesine engel değildir.

Nitekim Huntington da Medeniyetler Çatışması ve Dünya Düzeninin Yeniden Kurulması adlı eserinde Türkiye'nin stratejik istikametine şu şekilde işaret etmektedir: "Mekke'yi reddeden ve Brüksel tarafından reddedilen Türkiye, Sovyetler Birliğinin dağılmasıyla birlikte Taşkent'e yönelme fırsatı yakaladı...Azerbaycan ve dört Orta Asya Cumhuriyetine, Özbekistan, Türkmenistan, Kazakistan ve Kırgızistan'a önem verildi... Türklerin kendilerinin oluşturduğu bir Türk modelinin -pazar ekonomisine sahip laik, demokratik bir Müslüman devlet- İslami köktendinciliğe bir alternatif olduğunu düşünmektedir". Oysa Atatürk Türkiye'nin bu jeopolitiğine 10'ncu Yıl Nutkunda işaret etmişti. "Sovyetler Birliği parçalanabilir. Dünya yeni bir dengeye ulaşabilir. İşte o zaman Türkiye ne yapacağını bilmelidir. Onlara sahip çıkmaya hazır olmalıyız. Milletler nasıl hazırlanır? Manevi kökleri sağlam tutarak. Dil bir köprüdür. Tarih bir köprüdür. Köklerimize inmeli ve olayların böldüğü tarihimiz içinde bütünleşmeliyiz. Dış Türklerin bize yaklaşmasını bekleyemeyiz. Bizim onlara yaklaşmamız gerek". Yine Atatürk "Türklüğün unutulmuş büyük medeni vasfı ve büyük medeni kabiliyeti bundan sonraki inkişafı ile geleceğin yüksek medeniyet ufkunda yeni bir güneş gibi doğacaktır" idealini daha 1933'te dile getirmişti. İşte Türkiye'nin medeniyete, kültüre ve coğrafyaya dayalı jeopolitik stratejik istikameti budur ve bu olmalıdır. Türkiye'nin bu jeostratejisinin kısa vadede gerçekleşeceği beklentisine girmek hata olur. Böylesi bir jeopolitik istikamet nesiller boyu sürdürülebilir olmalıdır.

Türkiye her şeyden önce iç cephesini kuvvetlendirmelidir. Bu amaca yönelik olarak bağımsız hareket yeteneğini öncelemelidir. Bağımsız hareket yeteneğinin geliştirilmesi için; kendi içinde bu bilinçle donatılmış bir entelektüel birikim oluşturarak; sosyo kültürel, ekonomi, bilim ve teknoloji alanlarında önceliklerini belirleyerek geleceğini şekillendirmelidir. İç cephesini her yönden tahkim etmiş olan Türkiye, bölgesinde ve Türk dünyasında kenetleyici bir rol üstlenebilecektir. Bu bağlamda; Bilimsel ve teknolojik kapasitenin artması için öncelikleri belirlenmiş devlet stratejisi geliştirilmelidir. Bu kapsamdaki hedefler salt savunma araç gereçlerinin geliştirilmesi değil, sosyo ekonomik ve sosyo kültürel kalkınmasını sağlayacak şekilde çok amaçlı olarak belirlenmelidir. Askeri bağlamda caydırıcı güç oluşturulmalıdır. Bu amaçla bölgesel denizlerde, havada ve uzayda bağımsız güç sahibi olunmalıdır.

Her şeyden önce "çağdaş medeniyet seviyesine ulaşmak" olarak tanımlanan milli menfaatini, Batı ile entegrasyon projesine dönüştürme hatasından dönmelidir. Türkiye bağımsız bir ülke olarak eşit şartlarda Batı ile her türlü siyasi, ekonomi ve teknolojik alanlarda ilişkisini sürdürebilir ancak bu Batı uygarlığı ve onun kurumsallaşmış şekli olan Avrupa Birliği üyeliği peşinde zaman kaybetmemelidir. Huntington'un iddia ettiği gibi Atatürk'ü ve laikliği terk etmeye gerek olmadığı gibi, bilakis bu değerlerle sağlanabilecek birliktelik daha gerçekçi ve çağdaş bir medeni yaklaşım olacaktır.

Türkiye laikliği, demokrasiyi ve insan haklarını garanti eden Türk ve İslam medeniyetiyle bütünleşmiş olarak "kendisi" olmalıdır. Türkiye bu kimliğini siyasi, askeri, ekonomik, teknolojik alanlarda tahkim etmelidir. Orta Asya Türk Cumhuriyetleri ile laiklik ve demokrasi üzerine bina edilecek kültürel, ekonomik ve siyasi iş birliği ve ortaklık geniş tabanlı kabul görecektir. Türk dünyasının bu değerler etrafında kenetlenerek gelişmesi en doğru istikamet olacaktır. Bu istikamet Türkiye'nin ve Türklüğün sahip olduğu Türk-İslam medeni vasfının laik ve demokratik değerlerle daha da büyümesini sağlayacaktır.

Türkiye'nin bu yeni medeni kimliğinin jeopolitik alanı öncelikle ülkesinde ve etrafında bekasını sağlayacak tedbirleri kapsamalıdır. İkinci aşamada bu tedbirlere paralel olarak Kafkaslar ve Orta Asya'yı hedeflemelidir. Türk dünyası ile geliştirilecek bu ortak payda bir yandan Türkiye'yi kenetleyici lider ülke konumuna getirecek, diğer yandan aynı medeni mensubiyete sahip diğer İslam ülkeleri için de aynı milli kurtuluş savaşında olduğu gibi model, hatta önder bir ülke olacaktır.

Türkiye'nin Batı ülkeleri ile İttifak içinde olması bu gelişmeye mani değildir. Tam aksine İttifak ayakta kaldığı sürece üyelik sürdürülmelidir. Türkiye, İttifakın gelecek dönemlerde Rusya ve Çin jeopolitiğine karşı geliştireceği yeni stratejilerden yararlanarak orta Asya bölgesi için lider ülke konumunu üstlenebilme avantajına sahiptir ve akılcı bir stratejiyle hayata geçirmelidir. Böylece Atatürk'ün geleceğin yüksek medeniyet ufkunda yeni bir güneş gibi doğacağını söylediği Türklüğün medeni vasfı vücut bulacaktır.

Peygamber Kıssaları Günümüz Siyaseti

Mustafa Göktekin

İnsanlar...

Kur'an meali ve tefsir okuyanlar bilirler. Kendilerine Hakk'ın emir ve nehiyleri tebliğ edilen insanlar; çoğunlukla kendi halkları tarafından aşağılanmış ve dışlanmışlardır. Bütün çabalara rağmen kendi akrabaları, insanları tarafından horlanan ve hatta şehit edilen peygamberler, zaman gelmiş. Onlar, çareleri tükendiğinde; "İlahi..." diyerek halkı ile Allah'ın (cc) arasından çekilmiş ve onları Allah'ın azabı ile baş başa bırakmışlardır.[1]

1- Örnek olarak: İbrahim Suresi Ayet 9-10 ayetler, Ra'd suresi 1 ayet, Yusuf Suresi 103-104, Hud suresi 29-31-51-62-112-117 ayetleri

Yunus (as) ve Halkı...

Yalnızca tek bir peygamberin halkına küsüp, onları Allah'ın (cc) azabı ile baş başa bırakarak ve halkını terk ettiği bildirilir. Yunus'un (as) halkı ise bilahare hakikati anlamış ve peygamberin davetine icabet etmiştir. Allah (cc), Yunus Peygamberi ikaz edince o da yeniden halkına dönmüştür.[2] Yani Yunus Peygamberin haricinde pek çok peygamberin halkı, isyanlarının ve azgınlıklarının bedeli olarak helak olup gitmişlerdir.

Gelen yüz binin üzerindeki peygamberlerden öyleleri olmuş ki, bir tek inananı olmadan görevlerini tamamlayıp bu dünyadan geçip gitmişler. Bize ulaşan haberlere göre; genellikle insanlar Allah (cc) elçilerinin davetine hemen icabet etmek yerine onlardan mucizeler istemişlerdir. Ortaya çıkan mucize ne kadar büyük olursa olsun; bu mucizelerin de sihir, büyü olduğu iddaiasıyla gerekçeleri reddetmişler ve inanmamakta direnmişlerdir.

İnsanlar Zor İnanır Veya...

İnsanoğlunun egosunu tatmin edecek deliller nerede ise yok gibidir. İnsanın aklını da kalbini de doyuracak tek şey genellikle topraktır. Onun içindir ki, insan hep nefsinin peşinden koşmuş. Allah (cc), kullarını akılarını kullanmaları için ikaz etmesine rağmen, insanlar aklını kullanmak yerine nefislerinin peşinden cehennemin kapılarına dayanmıştır. Gerçekten inanmış, kaliteli, akleden, düşünen ve hakikatli kişileri, sahtelerinden ayıracak insan sayısı ne yazık ki çok değildir.

İnsanoğlu, kendisine anlatılan hakikatlere uymak yerine çoğunlukla hakikatin karşısında durmayı tercih etmiştir. Hakikati yalanlamak ona karşı savaşmak için bütün varlığını kullanmayı görev bilmiştir. Dünya tarihine baktığınızda büyük mücadelelerin muhalefeti hep yine kendi cinsinden insanlar tarafından olmuştur. Gelişmeler, büyümeler hep yine insanlar tarafından engellenmiştir.

İnat veya İnkâr...

Mücadeleler, mücadele sahibinin "kendimizden" diye tanımlayabileceği insanlar tarafından ya doğrularının yanlış görülmesi veya kör bir inatla karşı çıkmalar yüzünden hep sekteye uğratılmıştır. Peygamber Efendimiz'in (SAV) savaşlarına bakınız. Müslümanların sayısı az, kâfirin sayısı çoktur. Hakikatin peşinde koşanlar düşmanları ile mücadele

2- Enbiya suresi ayet 87

ettikleri yetmezmiş gibi kendi yakınları tarafından da anlaşılamamıştır. Onlarla da mücadele etmek zorunda kalınmıştır.

Tarihe bakınız, hangi savaşta Türk'ün veya Müslüman'ın insan sayısı düşmanın asker sayısından fazladır? Varsa da istisnadır. Şükürler olsun ki, çok zaman az çoğa galebe çalmıştır. Batıl, yanlış, sahte hareketlerin taraftarları çok zaman sayamayacağımız kadar çok; hakikati, çileyi, doğruyu anlatanların taraftarları elin parmakları kadar azdır.

Sahte İlla Sahte(!)

Şahsi menfaat elde etmeyi hedefleyen ve bunu elde etmek için millî ve dini terimleri ve değerleri kullanan insanların, hakikatin peşinde ve hakikati hayata geçirmek, hâkim kılmak isteyen insanlardan daha fazla destekçi bulmuş olması işin enteresan tarafıdır. Elbette tarihimizden örneklerle yazımızı zenginleştirebiliriz ancak günümüz, yakın tarihimiz önümüzde açılan en net örnektir.

Yeniden Millî Mücadele...

Ülkemizin son 50 yıllık siyaset ve kültür tarihinde; hayatına sahabe hayatını örnek edinmiş ve ülkenin kötü ve yanlış idaresi karşısında yeniden, iftihar ettiğimiz günlere dönmesi için "Yeniden Millî Mücadele Hareketini" başlatmıştır. Yeniden Millî Mücadeleciler üstelik fikirlerinin doğruluğunu hayatlarıyla, ispat etmişlerdir. Sonradan çıkan Yeniden Millî Mücadele benzeri bir sürü fason hareketin taraftarlarının ve desteklerinin çok fazla olması ve Yeniden Millî Mücadele hareketinin partileşmesine rağmen; önünün her Allah'ın günü sahteleri ile kesilerek, yok farz edilmesi ne ile izah edilebilir? Ülkemizde lideri ile birlikte okuyan, düşünen ve ilmî, millî ve İslâmî bir hayatı kendisine rehber edinen; okuduğunu anlayan, idrak eden, akleden ve bunları beyinleri çatlatırcasına anlatan bir topluluk! Bu topluluk bugün ülkenin kaderine hâkim değil, neden milletten yeterli desteği almaz, alamaz? Elbette Yeniden Millî Mücadele ve Millet Partisinin eksikleri olmuş olabilir, olması da doğaldır. Bu yadırganmaz ama ortaya koyduğu düşüncelerini anlamadan, idrak etmeden, özünü anlamadan slogan halinde savunan hareketlerin bu kadar teveccüh görmesini ne ile izah edeceğiz?

Millî Davaların Takipçisi

Elli yıldır ortaya konulan ve yapılması zaruri olan millî ekonominin eksikliği toplum hayatında nelere mal olduğu görülmüyor mu? Kıbrıs, Kudüs, Türkistan davalarının haklılığı tarihçe ispat edilmedi mi? Bunları ortaya atan ve ilk savunanlar kimlerdi? "Birlik, barış ve adalet" kimlerin sloganı idi ve bu gün bunlara ne kadar muhtaç olduğumuz ortada değil mi? Toplumsal ve bölgesel barışa ne kadar muhtacız?

Bu ülkenin gündemine millî birlik ve beraberliği 1991 yılında gündem eden ve bu günlere kadar gündemde kalmasını temin eden hareket Yeniden Millî Mücadelecilerin kurduğu, "Islahatçı Demokrasi Partisi" yani bu günün "Millet Partisi" değil mi? Bu birliğin gerçeğinden uzak bir örneği olan; ülkede iktidar partisi ile ana muhalefetin birlik aramalarına ve ittifaklar kurmalarına örnek olmuştur.

Millî ve Yerli Sanayi

Elli yıldır millî ve yerli sanayinin önemini anlatan, güçlü olmanın ancak sanayi ve üretim ile olabileceğini binlerce kez tekrar ettik. Biz millî ve yerli sanayi dedikçe, bilim ve teknolojinin önemini anlattıkça; montaj sanayisini, sanayi sandılar. Montaj sanayisini ağır sanayi sananların ülkeyi getirdikleri nokta ortada değil mi? Dün bağımsızlığını kazanmış toplumların ihracat ve ekonomik rakamlarının yanında ülkemizin rakamlarının ne kadar komik kaldığını ancak okuyan ve ülke için endişe edenler biliyor.

Bugün bırakın yerli uçak yapmayı, yerli bir arabamızın olmayışı bile içler acısıdır. Yaptırılan prototip arabalarla avunurken, onlarında kimin ve kimlerin patenti altında olacağını tarih elbette önümüze koyacaktır. Hamasi nutuklar atan devlet adamlarının halkı, insanları nerelere alıp götürdüğünü insanımız görememektedir. Görmeye başladığı günde yine yanlış kişilerin peşinden ham umutlar ile takılıp gitmektedir. Çünkü ülkemiz ve insanımız üzerinde hesabı olanlar milletin önüne yeni yeni partiler koymaktadırlar, hem de yine bizim sandığımız insanlarımızla! Tarihi bilenler ve günümüz siyasetini takip edenler bunu kolaylıkla görebilirler.

Esas Olan Mücadele...

Acı bir gerçek; insanlık tarihi boyunca hakikati getirenler hem horlanmış ve dışlanmış! Hakikatin ipine sarılmak insanlara zor gelmiş! Ya da işine gelmemiş! O halde bizler bundan vazgeçmeli veya umutsuzluğa mı kapılmalıyız? Elbette değil. Bizler; Allah'in (cc) zafer vaadettiği, inanların mutlaka galip geleceği vadine inanmış insanlarız. Bizler, kitabın inananları ve Peygamberin ümmetiyiz.[3] O halde sefer bizim zafer Allah'ındır.

Bizler gerekirse bir 50 yıl daha mücadele etmeye ve millete hakikati anlatmaya devam edeceğiz. Çünkü bizler rahmet peygamberinin ümmetiyiz biz "İlahi..." demeden "Allahım bilmiyorlar..." diyeceğiz. Çünkü örnek o, rehber o! Onun yaptığını örnek alacağız. Yardımı Allah'tan bekleyeceğiz.

3- Ali İmran 139

TÜRKİYE ROL MODELDİR

Yahya Demeli

Oyun Kurucu Olmalıdır.

Milletçe, tarihi karar günleriyle karşı karşıyayız. İnsanlığın yüz akı olan, Hakk'ın sancaktarlığını yapan milletimiz, tarih boyunca batılın, küfrün ve zulmün ebedi nefretine, bitmez tükenmez düşmanlığına hedef olmuştur. Batılı güçler ve ABD; sistemlerini, projelerini, yaşama ve irade tarzlarını benimsememizi istemekte olup tarihi kinlerine devam etmektedirler. Bugün Türk ve İslâm dünyasının maruz kaldığı saldırılar, katliamlar, yeni haçlı-siyon ittifakının sonucudur.

Zulmün, küfrün, şirkin, fitnenin her an pazarlandığı bir dünyada yaşıyoruz. Dünyaya şekil vermek isteyenleri tanımayanlar, emellerini anlamayanlar perspektifi kavrayamazlar. Milletler yaşadığı coğrafyanın, yaşadığı inancın da etkisi altındadırlar. Dünyadaki savaşların durmaması, önünün alınmaması, barışın sağlanamaması sömürüden, Siyonizm'in doyumsuz iştihasından, hedeflerinden geliyor.

BOP hülyaları sürdükçe Orta Doğu'da barış sağlanamaz. Dünya üzerindeki etkisini, hakimiyetini sürdürmek isteyen ve bu konuda her yolu mubah sayan bu anlayışa, aklı selim toplumlar dur demelidir. Dünyada devam eden savaşlar, esaret, sömürü, biyolojik, kimyasal savaşlar, yaşamakta olduğumuz virüs ve mikroplar bunların eseridir. Milletlerin ve tohumların gen yapısıyla oynama, bağışıklıklarını çökertme, hastalıklar ve benzeri illetlerle milletleri yok etmek ya da teslim almak, zarar vermek, işgal, gayri insani olmayan modelleri uygulamak aynı merkezlerin eseridir.

Milletler, Başlarına Musallat Olan Siyonizm Belasından Kurtarılmalıdır.

Günümüzde, Batı ve ABD destekli bu sinsi güçler her dönem senaryolarını yürütmüşlerdir. Ancak zulüm ebedi değildir. Her nesnenin bir sonu olacaktır. Ancak her devlet ve millet kendi savaşını, mücadelesini kendi vermeli, başka yerlerden kurtarıcı beklememelidir! Milletlerin istiklalini ve istikbalini başkaları değil, yine milletin azim ve kararı kurtarır!..

Global gizli güçler (küresel çete) işbaşındadır. Yeni dünya devleti hülyaları bu mahfillerin gayeleridir. Bunun için Siyonizm'in kontrolünde ülkeler, yeni nesil insan modelleri ve itaat eden toplumlar oluştururlar... Tarih boyunca batının bize bakışı değişmemiştir. Mazlumların yanında olan milletimiz, onlar için engeldir. Onların amacı, Müslüman Türkleri yok etmek, Asya bozkırlarına sürmektir.

Biz, ABD ile müttefikiz ama ABD içindeki gizli güçlerle değil. Bizim ne ABD de yaşayanlarla ne İsrail'de yaşayanlarla ne Fransız'la ne İngiliz'le herhangi bir işimiz ne de düşmanlığımız yoktur. O ülkelerde yaşayan halkların da birçoğu, Siyonistlerin insani olmayan uygulamalarına karşıdır. Sözümüz bu ülkelerin içerisine sızmış, denetlenmesi zorlaştırılmış Avangelist, çeteleşmiş güçlerledir. Irak'ta, Suriye'de, Afganistan'da, Doğu Türkistan'da, Filistin'de, Kudüs'te, dünyanın herhangi bir yerin-

deki zulümler bunların azgın emelleri yüzünden sürüyor. Buralarda milletler bastırılmış, zulme uğramış, baştakiler de milletinden kopmuş devletin, milletin temsilcileri değil, kukla temsilcilerdir.

Günümüzde ABD'nin ekonomik, siyasi boyutuna yön veren, ABD'nin içerisindeki derin Siyonistlerdir. ABD, İngiltere, Fransa, Almanya gibi devletlerin başına getirilenler ülkeyi yönetmezler, onlar figürandırlar. Asıl o ülkenin gidişatına yön verenler, derin güçlerdir. Düşmanlarımız, "Yeni dünya düzeni" oluşturmak isteyen, devletleri ele geçirmiş, çeteleşmiş olan, devletle, milletle, vatanla ilgisi olmayanlardır. İşte bu güçler devletlerin, ülkelerin içerisine sızdırılmış, yerleştirilmiş oluşumlarla ekonomi, siyasi yaşantılarına yön vermek ve birçok hedeflerine varmak istemektedirler.

İşgalci, gaspçı, cani, habis uru, Müslüman alemin kalbine saplanmış zehirli hançer "Siyonist İsrail" ile dünyanın en büyük Siyonist devleti hamisi "ABD yönetimleri", İsrail'in etrafında, onu tehdit edecek, yayılmacılığına engel olacak tek bir devlet bırakmama peşinde. Afganistan, Irak, Suriye, Yemen, Libya ve Mısır' da yaşananlar, İkiz Kuleler provokasyonu hep bu hedefe varmak için. Bölgedeki sözde Müslüman liderleri yanlarına alarak, onları kullanarak, ülkeleri işgal etmek, parçalamak ve yerle yeksan etmek bunların işi... Sıra İran'da. Ambargo, Süleymani ve şimdi de fizikçi Fahrizade suikastları, adım adım İran'ı yok etme planları!

Güçlü Türkiye Oyunları bozacaktır.

Emperyalizmin Suriye'de, Irak'ta, Libya'da Afganistan'da, Doğu Türkistan'da, Afrika'da, Filistin'de ve diğer ülkelerde yapmış olduğu zulüm ve vahşetler durdurulmalıdır. Bunlara başta karşı çıkacak, Türk ve İslâm dünyasına rehberlik yapacak olan ülkemizdir.

Çevremizde, ülkemizde oluşan hadiseleri birer uyarıcı elçi olarak görmeliyiz. Belki o zaman bizi kuşatan projelerden kurtulmak için gayretli oluruz. Belki o zaman Müslümanlar tek vücut olma arzusunu duyarlar. Belki o zaman düşmanlar bu birlik karşısında korkuya kapılıp geri adım atarlar.

Günümüzde oyun kurucu mu, oyunun figürânı mı olacağımıza karar vermek durumunda, var olma yok olma mücadelesiyle karşı karşıya, tarihi karar arifesindeyiz. Yaşadığımız dünyada ülkemize ve bize umut bağlayanlara karşı sorumluluğumuz var. Bununla birlikte Türk dünyasının bütünleşmesi, İslâm ülkelerinin birliktelik oluşturması, birbirine destek olmasına karar vermek zorundadırlar. Bunu sağlayacak rol model ülke, tarihi misyonuyla Türki'yedir. Bunun için, batının kışkırtmasıyla, Balkanlardan Orta Asya'ya, Türk dünyasına uzanacak elimiz, yolumuz kesilmeye çalışılıyor. Türkiye'yi hiç kimse Türk ve İslâm dünyasından tecrit edemeyecek, Türkiye'nin boğazını sıkmak isteyenlere iç dinamiklerimizle fırsat verilmeyecektir.

Her an uyanık olunmalıdır. Türkiye ile Rusya, zorlamayla bölgesel çıkar ilişkilerine dayalı anlaşmak zorunda, yoksa Rusya tarih boyu bize dost olmamıştır. Rusya, ABD tarafından kuşatılması korkusuyla Türkiye'ye yaklaşıyor. Çünkü ABD'nin Karadenizde Deniz üssü hazırlığı var! Kanal İstanbul projesi acaba bunun için mi? ABD Irak'ta, Suriye'de piyon devletçikler kurarak, İran'ı parçalayarak, Rusya'yı güneyden kuşatma hareketiyle Akdeniz'den Afganistan'a uzanan koridoru kontrol etmek istiyor.

Ülkemiz için, bölgesel millî güvenlik zorunluluktur. Akdeniz'den, Afganistan'a, Balkanlardan Çin'e, Rusya'dan Afrika'ya kadar olan bölgelerde beş bin yıllık devlet tecrübesi ve geleneği ile yaşadığımız topluma ve insanlığa karşı tarihi sorumluğumuz var.

Devletimiz vatanımız her zaman tehdit altındadır. Orta Doğu'da ve diğer İslâm ülkelerinin kapısına dayanan savaş tehditleri görülmelidir. Düşmanın asıl hedefi Türk ve İslâm dünyasının rehberi, mazlumun ağabeyi milletimiz ve ülkemizdir. Devletimizin, milletimizin geleceğine sahip çıkılmalıdır. Türk Milleti, Tarih boyu verdiği kutlu mücadeleyle günümüze gelmiş, kıyamete kadar yaşayacaktır. Türkiye hiçbir emperyal gücün etkisi altında olamaz. Devletçe, milletçe millî iradeyi hâkim kılmalıyız. Her türlü mücadelede, siyasette ilmi, aklı devreye sokmalı, yerli ve millî olmalıyız.

Artık teslimiyetçi, pasif ABD'ye bağımlı dış politika devri sona ermelidir. Rakibin oyunlarını bilen sporcu tedbirini alır, oyunu yönlendirir. 21. Yüzyılın Türkiye'si için, güçlü millî iktidar lazım. Birlikten, dürüstlükten, bağımsızlıktan yana siyasetçilere ihtiyaç var. Bu devlet, bu ülke, bu değerler etrafında birleşenlerle yücelecektir.

İslâm coğrafyasında, bölgenin gerçek sahiplerinin karar verici olduğu, sınırlarının emperyalistler tarafından çizilmediği, adaletin ve barışın hâkim olduğu "bir medeniyetin inşa edilmesi" elbette mümkündür ve Türk milletinin görevidir. Bu görev aklın, vicdanın ve tarihin gereğidir. (Aykut Edibali)

Uyanalım artık!

Unutulmamalıdır ki istikrar, millî hedef ve idealler, istikbal için vazgeçilmez şartlardır. Türkiye'nin kendi yol haritasını, dünya şartlarına göre kendi belirleyen, millî iktidarlara ve devlet projelerine ihtiyacı vardır...Allah Müslümanlara uyanma, titreyip kendine gelme, birlik ve beraberlik nasip eylesin.

İlk Uçak Yapma Teşebbüsümüz ve **Nuri Demirağ**'ın Başına Gelenler

Mustafa Temizer

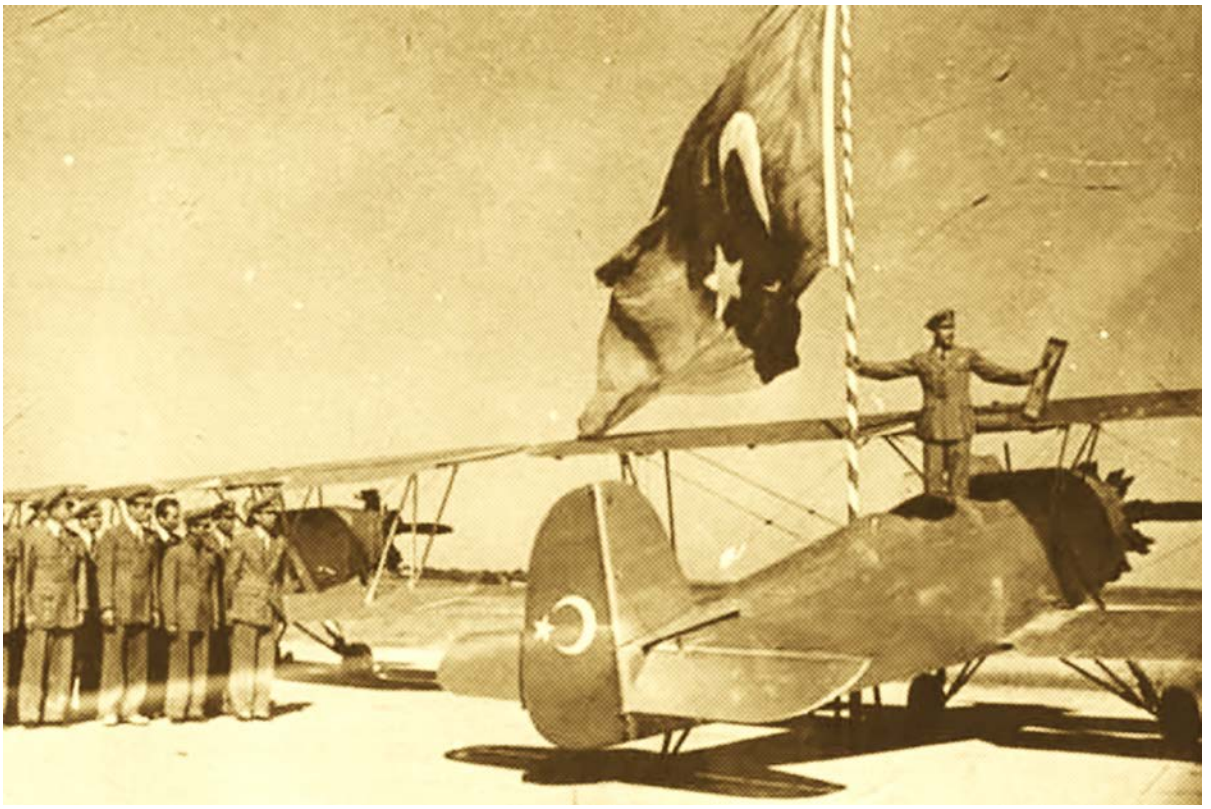

"Cumhuriyetimiz kurulduğu tarihten itibaren o günkü yokluk şartlarına rağmen yapılan iş ve girişimler ihanet çeteleri tarafından engellenmeseydi bugün Türkiye Cumhuriyeti siyasi, ekonomik ve askeri anlamda dünyanın en güçlü ilk 5 ülkesinden biri olur muydu?

Birinci ihanet: Kafası zekâ, kalbi millet aşkıyla dolu olan Nuri Demirağ, milletinin hayrına bir şeyler yapabilmek için uğraşan ve büyük işler başaran bir iş adamı. 1926'da Samsun-Sivas demir yolu yapımını üstlenen Fransız şirketi işi bırakınca hemen devreye girer. Kardeşi ile birlikte Samsun-Erzurum, Sivas-Erzurum ve Afyon-Dinar hattını 1012 kilometrelik demir yolunu bir yıl gibi kısa bir sürede tamamlar. Başarılarından ötürü 1934 yılında Atatürk kendisine ve kardeşi Abdurrahman Naci Beye Demirağ soyadını verir.

Askeri uçak almak için kendisinden bağış istenince, "Ordunun ihtiyacı başkasının lütfu ile karşılanmaz, ordumuzun uçağını ben yaparım" diyerek; Beşiktaş'ta bir atölye satın alır. Çok geniş bir arazi üzerine uçak tamir atölyesi ve gerekli diğer tesisler ile Avrupa'nın en büyüğü olan Amsterdam havaalanı büyüklüğünde bir havaalanı yapar.

Pilot yetiştirmek üzere, bir tane havaalanında, bir tane de memleketi Divriği'nde iki Gök Okulu açar. 1943 yılına kadar 260 tane pilot yetiştirir. 1936'da ilk tek motorlu ve 1938'de de çift motorlu altı kişilik uçağı yapmayı başarır. Nu-D.38 numaralı uçağına A sınıfı ruhsatı alır. THK tarafından sipariş edilen 65 planörü kısa sürede teslim eder. 24 Eğitim uçağını da tamamlar. Deneme uçuşlarını İstanbul'da başarıyla gerçekleştir.

Bu arada 1939'da Türkiye'nin ilk yerli paraşütünü üretir. (1974 Kıbrıs Barış Harekâtında Türkiye paraşüt ipini yapamadığı için Pakistan'dan alır)

1941'de tamamen Türk yapımı ilk uçak İstanbul'dan Divriği'ye başarıyla uçar. THK'nın siparişi olan uçakların Eskişehir'de bir kere daha test edilmesi istenir. Nedense?.. Uçağın projelerini çizen mühendis Selahattin Reşit Alan bir Nu-D 36 ile Eskişehir'e uçar. Ne olduysa o zaman olur! Uça-

ğın ineceği pistte kazılmış olan bir hendeğe düşen uçak parçalanır ve pilot ölür...

Hayvanlar piste girmesin diye kazılan bu hendek nedense pistin kenarına değil de üstüne kazılır! Her neyse, bir kazadır olmuştur diyerek Demirağ yoluna aynı inançla devam eder. Fakat o da ne? THK bütün siparişlerini iptal eder. Uçaklar elinde kalır. THK'na karşı dava açtıysa da dava yıllarca süründemede kalır.

Demirağ için çare tükenmez. Uçaklara İspanya, İran ve Irak devletlerinden talep gelir. Fakat bu defa da Türkiye Cumhuriyeti Devleti hükumeti uçakların ihracına kanunla yasak getirir. Demirağ Bakanlara ve Cumhurbaşkanı İnönü'ye ne kadar başvurduysa da bir sonuç alamaz.

Çaresizlik nedir bilmeyen Demirağ çaresiz kalır. Emperyalizm Demirağ'ın kalemini kırmıştır bir kere... Elindeki uçakları hurda olarak satmak zorunda kalır. 1950'de fabrika kapanır. Böylece bir dev canlı canlı toprağa gömülmüş olur. Asıl toprağa gömülen de ülkemizin istikbali olur.

Koca havaalanı, üzerindeki tesislerle birlikte istimlak edilerek yerine şimdiki Atatürk Hava Limanı kurulur. Şayet Nuri Demirağ engellenmeseydi bu gün Türkiye dünyanın en başta gelen uçak üreticilerinden birisi olacaktı. Mekânı Cennet olsun..."

THK'nın siparişi olan uçakların Eskişehir'de bir kere daha test edilmesi istenir. Nedense?.. Uçağın projelerini çizen mühendis Selahattin Reşit Alan bir Nu-D 36 ile Eskişehir'e uçar. Ne olduysa o zaman olur! Uçağın ineceği pistte kazılmış olan bir hendeğe düşen uçak parçalanır ve pilot ölür... Hayvanlar piste girmesin diye kazılan bu hendek nedense pistin kenarına değil de üstüne kazılır!

Emperyalizm Sadece Demirağ'ın Kalemini Mi Kırdı?

"İstikbal göklerdedir." uyarısına "Ürettiğiniz kadar hürsünüz." gerçeği bilindiği halde o günden bugüne ne yapıldı? Kimlerin etkisiyle Cumhuriyetle birlikte ekonomik bağımsızlığın teminatı olarak kurulan fabrikalar zarar ediyor gerekçesiyle özelleştirme adı altında birer birer kapatıldı, üretime değil de tüketime yönelik ekonomik programlara ağırlık verildi? Neden ülke her alanda dışa bağımlı hale getirildi? Yıllardan beri yerlilikten, millilikten bahsedilmesine rağmen ülke neden hala dışa bağımlı? Ülke ekonomisi neden her geçen gün kötüye gidiyor? ABD, Rusya, AB, Çin gibi emperyalist ülkelere bel bağlayarak hangi bağımsızlığımızı koruyacağız?.. İhanetlere neden engel olamıyoruz?..

İhanetleri ve tüm sorunlarımızı çözeriz! Sorunun kaynağını suçlayarak değil; sorgulayarak çözeriz! Hangi üst akılla yönetildiğimizi sorgulayarak çözeriz!

Hiçbir şey sebepsiz olmadığı gibi hiçbir problem de çözümsüz değildir. Problemlerimizin sebebi; işi ehline vermemektir. Geçmişten günümüze ülke yönetimine hakim olan siyasi zihniyettir. Problemler, çözüm makamındakilerin ehliyetsiz ve liyakatsizliğinin sonucudur.

Çözüm; mevcut siyasi anlayışı terk etmek. Eskilerin devamına, aynı siyasi anlayışta oldukları halde farklıymış gibi gözükenlere. Dindarlık, milliyetçilik, halkçılık, demokratlık, cumhuriyetçilik, gelecek, vefa, özgürlük ve barış adına milleti ayrıştıranlara. Dün kara dediğine bugün ak diyenlere. Dün ak dediğine bugün kara diyenlere itibar etmemek. Doğruya doğru, yanlışa yanlış demek. Doğruların yanında yer almaktır.

Elli yıldan beri doğrularından zerrece sapmayan, ülke meselelerine sürekli çözümler üretip iktidar ve muhalefeti uyaran, " Milletim Uyan! Varlığın birliğin geleceğin tehlikede! çağrısında bulunan milli kadroların çağrısına kulak vermek. Milli mücadele ruhuyla el ele gönül gönüle vermek. Yeniden teşkilatlanmak. Devleti ehliyetli gerçek milli kadrolara emanet etmek, hep birlikte ülkemizi Muhteşem Türkiye yapmaktır.

Unutmayalım." İştirak etmediğimiz çilesini çekmediğimiz bir kurtuluş mümkün değildir."

Milletimizin ve yöneticilerimizin uyanması basiretle hareket etmesi (Yanılmadan gerçekleri görebilmesi, gelecekle ilgili sezgi, uyanıklık, anlayış, kavrayış ve vizyon sahibi olması) dilek temenni ve duasıyla...

Kıbrıs
ve Doğu Akdeniz Meselesi

İsmail Cengiz

Avrasya Türk Dernekleri Federasyonu Genel Başkanı

Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

Türkiye'nin katliama maruz kalan soydaşlarını korumak ve garantörlük haklarını uygulamak üzere Kıbrıs barış harekâtını düzenlediği 1974'den günümüze hala çözüm üretilmeyen Kıbrıs'ta son yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde, Türkiye ve Kıbrıs Türkü aleyhine görüşleriyle bilinen Mustafa Akıncı'nın kaybetmesi, adada iki devletli çözümü savunan Ersin Tatar'ın ise Cumhurbaşkanı olarak seçilmesi Kıbrıs'ta bütün dengeleri Türkiye ve Kıbrıs Türk halkı adına değiştirmiştir. Ayrıca Vakıf malı olan "Kapalı Maraş" ın açılması ve yerleşime açılacak olması yeni görüşmeler öncesi şüphesiz Türk tarafının elini güçlendirecektir.

Şu bir gerçek ki, Türkleri her fırsatta yok etmeyi hedefleyen Yunanlıların öne sürdüğü "eşit statü" ile alakası olmayan "özel statü"ye dayalı federasyon önerisinin oyalamadan ibaret olduğu unutulmamalıdır.

Erol Manisalı'nın ifadesiyle Kıbrıs'ta federasyon, "ancak Türkiye-Yunanistan Federasyonu kurulabilirse gerçekleşir". Gerçekten de "artık Kıbrıs'ta coğrafi esasa dayanan federasyon düşüncesi ölmüştür. T.C. ile KKTC bir araya gelerek artık bir hedef koyma vakti gelmiştir.

Peki bu hedefin parametreleri nelerdir?

Birincisi, Kıbrıs'ta bağımsız iki devlet vardır.

İkincisi, her türlü şartlarda Türk askeri KKTC'de bulunmaya devam edecektir."

Bu şartlar altında Kıbrıs'ta çözüm için artık federatif bir yapının geçerliliğini kaybettiği gerçeğinden yola çıkarak, "Kıbrıs Türk Cumhuriyeti"nin kurulması yönünde adım atılmasının vakti gelmiştir.

KKTC Cumhurbaşkanlığı seçimlerini eğer Akıncı kazanmış olsaydı "Birleşik Kıbrıs Devleti" kuru-

lacaktı. Böylece adanın tümü AB'ne ait olacaktı, yani Türkiye bölgede devre dışı bırakılacaktı. Kıbrıs seçimleri işte bu şer ittifakının oyunlarına darbe vurmuştur.

Ersin Tatar ve ona destek veren milli güçler şer ittifakının bu planını yok etmiş oldu. Şimdi; "Kıbrıs Türk Cumhuriyeti"nin kuruluşu ilan edilerek asıl darbe vurulmalıdır...

Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Tanınmalı

KKTC tabirinden "Kuzey" kelimesinin çıkarılarak ilan ve tescil edilecek "Kıbrıs Türk Cumhuriyeti" KTC'nin resmen tanınması için girişimlerde bulunulma vakti gelmiştir.

Türkiye'nin dışında Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ni tanıması gereken ülkeler, şüphesiz Azerbaycan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan ve Türkmenistan bağımsız Türk Cumhuriyetleri olmalıdır. Azerbaycan, Pakistan ve Libya gibi ülkelerin ön ayak olması için girişimde bulunulmalıdır.

Doğu Akdeniz: Türkiye'nin Geleceği

Kıbrıs Türk Cumhuriyeti - KKTC'nde Ersin Tatar'ın seçimi kazanması, sadece Kıbrıs'ta değil, Doğu Akdeniz'deki siyasi dengeleri Türkiye ve Kıbrıs Türkleri lehine değiştirmiş; Yunanistan ile Kıbrıs Rum Kesimi'nin 2007 yılından beri uygulamaya çalıştıkları bölgeye hakim olma amaçlarını ve Türkiye'yi Doğu Akdeniz'den uzaklaştırmayı hedefleyen "Sevilla haritası" senaryosuna büyük darbe vurmuştur.

Doğu Akdeniz'in en önemli anahtarı Kıbrıs adasıdır. Dolayısıyla KKTC'deki Cumhurbaşkanlığı seçimleri işte bu zorlu süreçte gerçekleştirilmiş ve büyük bir tehlike atlatılmıştır. Ata Atun'un ifadesiyle "Kıbrıs müzakerelerini sürdüren liderlere baskı yapılıp, zoraki bir birleştirme planı kabul ettirilip imzalatılacak; böylece Birleşik Kıbrıs Devleti kurulacak ve bu sözde devlet de AB'ye üye olarak yapılacak. Hemen akabinde Doğu Akdeniz'i olduğu gibi kapsayan, Birleşik Kıbrıs Devleti'ne ait Münhasıran Ekonomik Bölgesi ilan edilip, alelacele BM tarafından tescili sağlanacak; böylelikle bu bölgenin bir kısmı Birleşik Kıbrıs Devleti'ne veya Yunanistan'a ait olmakla birlikte bölgemin tümü aslında Avrupa Birliği'ne ait olacak ve Türkiye de bu bölgeye sokulmayacaktı".

Kuzey Kıbrıs'ta Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin Türk milli çıkarlarına uygun sonuçlanması, Doğu Akdeniz'deki elimizi de güçlendirmiştir. Türkiye, Kıbrıs'ta vakit geçirmeksizin "Türk Deniz Üssü"nü kurmalıdır". Burada kurulacak deniz üssü, Türk donanmasının Akdeniz'deki etkinliğini artıracaktır. Donanmanın varlığı KTC'ni de güçlendirecek, Kıbrıs'taki dengeleri değiştirecektir.

Ayrıca Çin Denizi'nden başlayıp, Akdeniz üze-

rinden İngiliz kıyılarına kadar uzanan "Denizden İpek Yolu Projesi"nde Türkiye her bakımdan etkin rol oynaması çıkarlarımız gereğidir. Dolayısıyla bu güzergah üzerinde Kıbrıs, Mersin, Antalya ve İzmir limanları üzerinde yapılacak yatırımlar Türkiye'yi küresel bir güç haline getirecektir. Vakit geçirilmeden hem Ortadoğu hem de Afrika'ya açılan kapı üzerinde olan Doğu Akdeniz'de ve Doğu Akdeniz'e açılan Marmara ve Ege denizi kıyılarında transit yük odaklı bir ana konteyner limanları inşa edilmelidir. Karadan ve demirden İpek Yolu güzergahı üzerinden taşınacak ürünler Marmara ve Ege'deki limanlardan Batı Avrupa'ya ve Kuzey Afrika'ya aktarılması ile ilgili çalışmalar hızlandırılmalıdır. En önemlisi uzmanların da bahsettiği gibi, limanlarda serbest bölge konseptiyle üretim ve taşımanın birleştirildiği yeni planlamalar yapılmalıdır.

Hem Doğu Akdeniz ve Ege Denizi yaşananlar hem Karadeniz'de doğalgaz kaynaklarının bulunması, hem de dünyada yıllık 20 trilyon doların %80'nin denizyolu ile yapılıyor olması ürkiye'nin denizcilik alanında atılım yapmasına işaret etmektedir.

"Mavi Vatan"daki menfaatlerimizi korumak ve geleceğe taşımak için "uçak gemisi", "uzaktan kumandalı deniz araçları" noktasında adımlar atılmalıdır. Bunun için de Denizcilik Bakanlığı'nın ihdas edilmesi önem arz etmektedir.

Hibrit Savaş

AİLE HAYATININ TEMELLERİ

On İkinci Bölüm

Hacı Ali Özdemir

Milleti meydana getiren en küçük sosyal yapı ailedir. Aile yapısı sağlam ve sağlıklı olmayan bir milletin, millet olarak yaşaması buhranlı ve hastalıklı olur. Millet hayatını düzenleyen haklı bir ideolojiye, ahlâkı mükemmel sosyal hayata, ihanet odaklarının planlarını bilen ve adaletle hükmeden sosyal sisteme, millet düşmanlarına karşı korunmayı sağlayacak muhteşem, maddi ve manevi güce sahip değilseniz, mağlubiyeti ve yok oluşu bekleyin

Milletin yok oluşa giden yıkılışını durdurmak için sadece haklı bir ideolojiye sahip olma imtiyazı yetmez. Milletin, adaletle hükmeden ve ihanet yuvalarını dağıtan bir devleti olmadan, mücadeleyi muzaffer kılacak yeteri kadar beşeri güce sahip ehil kadrolar olmadan zafer kazanması mümkün değildir. Mücadelenin zafer şartlarından birisi, siyaset yolu ile milletin kadrolarının iktidara gelmesidir. Bu da muhtaç olunan maddi ve manevi güce sahip olmakla mümkündür. Ahlâkın mükemmelleştirilmesi, fakir fukaraya yardım edilmesi, yardıma muhtaç olan biçarelerin elinden tutulması, açların doyurulması gibi yüksek ahlâki ameller, davranışlar ve hedefler, milletin iktidara getirilmesi hedefi yanında daima mevzii hedefler olarak kalmaktadır. Bu hedefi hayatının temel kuralı haline getirmeyen bir milletin ve önderlerinin dünyada yaşama hakkı tükenmiş demektir.

Milletimize hayat hakkı tanımayan ezeli ve yeminli düşmanlar hiçbir zaman boş durmamaktadırlar. Bu düşmanlar, milletin yok oluşa giden yıkılışını hızlandırmak üzere, öncelikle milli hayat pınarı olan aile hayatını yok etmek için bir yığın ihanet planları yapmışlardır. Bu planlar uygulanmaya devam edilmektedir. Aile bütünlüğümüz tehlikededir. Aile bireylerinin anne, baba ve evlat fonksiyonları yok edildiği zaman, ortada aile diye bir kurum kalmaz. Bu tehlikeyi bertaraf etmek için aile bireyleri kendi arasında sosyal ilişkiler zinciri olarak, sevgi, saygı, yardımlaşma, dayanışma ve fedakârlık gibi davranışlarla ahlaki temellerde

kenetlenmelidir. Ahlak, namus, şeref ve haysiyet ailenin manevi köküdür. Güçlü bir ailenin temeli mutluluk, huzur, güven ve ahlak esasları ile yoğrulmadıkça güçlü millet olmak mümkün değildir. Ailenin maddi hayatının devamı ekonomik iş bölümü ile mümkündür. Millet olmanın gereği olarak, maddi refah ve mutluluk, toplumda adil paylaşım esaslarına göre tanzim edilmez ise güçlenmek mümkün değildir. Sosyolojik ve ekonomik yapıyı ayakta tutan ideolojik ve ahlaki temeller ailenin köklü yapısını oluşturur. Toplumun bir bölümünü yüksek hayat standartlarına yükseltirken, çoğunlukta kalan bölümünü diğerlerinin hizmetinde ırgatlaştırmaya götüren sistemi tatbik etmek milli değildir. Aileyi yok etmeye yönelen düşmanların yıkmayı düşündüğü temeller de bunlardır.

Aile kurumunun oluşumunda kullanılan sosyal yaptırımlar; hukuki yaptırımlar, ahlaki kurallar, örf ve adetler, inanç ve gelenekler gibi sosyal ve kültürel fenomenler, ailenin kurulmasında en etkili faktörlerdir. Aile toplumun oluşumunda en temel sosyal yapı taşıdır. Ahlaki ve sosyal ilkelerin gelecek nesillere aktarılması sağlıklı bir aile yapısı ile mümkündür. Millet olarak kültür ve ahlakın, geleneklerin, töre ve adetin, inancın geleceğe taşıyabilmemiz ancak sağlıklı ve temiz bir aile ilişkileri ile mümkündür.

Evlilik

Evlilik, kadınla erkeğin birlikte yaşamak üzere ahitleşip bir mekânda hayatlarını birleştirerek aile olmalarıdır. Evliliğin oluşumunda esas olan birçok maddi ve manevi unsurlar vardır. Evliliğin devamını sağlayan, güçlendiren ve geliştiren maddi ve manevi hayat kurallarının hukuken ve ahlaken düzenlenmesi gereklidir. Evliliğin devamını sağlayacak maddi unsurlar, kişilerin işleri, meslek ve sanatları, gelir kaynakları, servet ve zenginlikler, gider kalemleri gibi geçim hayatını etkileyen unsurlar ailenin maddi yönünü oluşturur. İyi bir aile bütçesi olmadan hayatın ve neslin devamı mümkün değildir. Aile düzeninin manevi temelleri olan hukuki düzenlemelerle, dini ve ahlaki değerlerle, örf, adet ve geleneklerle desteklenen evlilik önemli bir kurum haline gelir. Evlenmek insan hayatının en önemli dönüm noktası ve karar anıdır. Evlenme törenleri, başta hısım ve akrabaların iştirak ettiği düğünler, töre ve geleneklere göre eğlenceler, yemek ziyafetleri, kutlamalar evliliğin önemini anlatan sosyal etkinliklerdir.

Milli geleneklerimize göre geniş aile dediğimiz, anne, baba, çocuk, dede, amca, teyze gibi sıralanan silsilenin içinde yer aldığı hayat, aile hayatımızdır. Din ve ahlak anlayışımıza uymayan hiçbir hayat bizim değildir. Aile büyükleri küçüklerin eğitmeni ve öğretmeni olup, silsile genişlemekte, mahalle ve köy hayatında aile kümeleri toplanarak millet hayatını meydana getirmektedir.

> Milletimize hayat hakkı tanımayan ezeli ve yeminli düşmanlar hiçbir zaman boş durmamaktadırlar. Bu düşmanlar, milletin yok oluşa giden yıkılışını hızlandırmak üzere, öncelikle milli hayat pınarı olan aile hayatını yok etmek için bir yığın ihanet planları yapmışlardır. Bu planlar uygulanmaya devam edilmektedir. Aile bütünlüğümüz tehlikededir.

Hukuki anlamda evlilik kadın ve erkek arasında gerçekleşen bir sözleşmeden ibarettir. Evlilik sözleşmesine nikâh akdi de denilmektedir. Evlilik müessesesi tarih boyu dini inançların düzenlediği kurallarla gelişmiştir. Hak din veya batıl dinlerin hepsinde evlilik kuralları hep uygulanmıştır. Evlilik müessesi, canlı varlık olarak sadece insan neslinin devamını sağlayan bir hayat biçimi değildir. Gayri milli sosyal sistemlerde evlilik, hayvanlar âleminin yaşayışlarına göre erkek ve dişinin birlikteliği anlamına indirgenmiş ve bu sapık görüşe göre düzenlenmiştir. Kitab-ı Mukaddeste geçen eski ahit ve yeni ahit bahislere, sapık ve batıl sosyal sistemlere göre düzenlenen evlilik, milli ahlakın, milli gelenek ve örflerin kurallarına uymamaktadır. Devşirme ve taklitçilik yolu ile yapılan hukuki düzenlemelerle milli mefkûreden uzaklaşan sosyal yapımızın, yeniden düzenlenmesine ihtiyacı vardır.

Hıristiyanlıkta Evlilik

Kitab-ı Mukaddesin eski ahit bölümünde Hıristiyanların evlilikleri anlatılmıştır. Tanrı insanı topraktan kendi suretinde yaratmıştır. Âdem'in yaratılışından sonra, Rab onun burnuna hayat nefesini üfler. Böylece Âdem canlanır. Âdem, Tanrı tarafından Aden cennet bahçesine yerleştirilerek burada yaşamasına izin verilir. Türlü türlü meyvelerden yiyebileceği, ancak hikmet (iyilik ve kötülüğü bilme) ağacının meyvesine dokunmaması gerektiği bildirilir. Âdem Aden bahçesinde kendisine arkadaşlık edecek bir canlı yaratık bulamamıştır. Uykuya daldığı zaman Tanrı Âdem'in kaburga kemiğinden birini alarak Havva'yı yaratır ve onu Âdem'e verir. Havva, Âdem'den yaratılmış olduğundan, Âdem ile Havva tek bedendir. Âdem ile Havva'nın evliliği

de ömür boyu birleşen ve tek beden olarak yaşayan bir evliliktir. Eşler arasındaki aşk Tanrı aşkı ile bütünleşen Mesih aşkıdır. Dolaysıyla evlilikte sevgi Tanrı'dandır. O halde Tanrı'nın birleştirdiği iki insanı ayırmak büyük günahtır. Bu suretle Hıristiyan dininde boşanma yasaklanmıştır.

Rab, fiziksel ve ruhsal bakımdan birbirinden farklı iki kişiyi evlilik ile tek bir varlık halinde birleştirmektedir. Evlilikleri kutsanarak birbirlerinden manen ayrılmayacak şekilde bağlanmaktadırlar. Evlilik kutsaldır; çünkü Tanrı tarafından kurulmuştur. Hıristiyanlıkta tek evlilik esastır. İkici evlilik gayri meşru bir ilişkidir. Üçüncü evlilik zinadır. Dördüncü evlilik ise hayvani bir davranıştır. Kitab-ı Mukaddes'te Hıristiyanların putperestlerle evlenmeleri yasaklanmıştır. "(Putperestlerden) Kız alıp, kız vermeyeceksiniz. Sizin kızlarınızı onların oğullarına vermeyeceksiniz. Sizin oğullarınıza da onların kızlarını almayacaksınız. Çünkü onlar oğullarınızı beni izlemekten saptıracak, başka ilahlara tapmalarına neden olacaklardır. O zaman Rab size öfkelenecek ve sizi çabucak yok edecek. (Tekvin Kitabı)

Kilisede evlenecek olan Hıristiyan gelin ve damat, papaz tarafından nikâhları kıyılarak tütsülenip kutsanır. Damat ve gelin, şahitler huzurunda kiliseye, Tanrı'ya ve birbirlerine ebedi olarak sadık kalacaklarına dair söz verirler. Mesih'in kiliseye bağlılığı, kilisenin tanrıya bağlılığı gibi damat ve gelinin tanrı huzurunda ebedi olarak birbirlerine manen bağlandığı kutsaması yapılır. Artık iki kişi, bir bedende birleşmiş ve tek beden olmuşlardır. Bu evliliğin bozulmasını hiç kimse yapamadığı gibi, kutsanmış birlikteliği, Rabbin birleştirdiğini ayırmak tamamen yasaklanmıştır, günahtır. Bu birliktelik erkek ve kadının birbirine yapışması anlamında olup, tek eşliliği de barındırmaktadır. Erkek ve kadın bir beden olmuşlarsa aralarına ikinci bir bedenin girmesi mümkün değildir. Tek beden olmanın duygusal ve ruhsal yönü de vardır ve sevgiye dayanan manevi birliği ifade eder.

> ***"Ey erkekler, İsa Mesih kiliseyi nasıl sevdi ise eşlerinizi öyle sevin. (...) Bu manevi giz büyüktür. Bunu İsa Mesih ve Kilise ile ilgili olarak söylüyorum." (Paulus)***

Katolik kilisesinde evlenen çiftler, dinlerinde yasak olmasına rağmen, bazı ülkelerde resmi nikâhlarından boşanıp bir başkası ile resmi nikâh kıyarak evlenmektedirler. Bu durum İsa Mesih huzurunda, kilisede yapılan nikâh kurallarına göre ("karısını boşayıp başka kadınla evlenen kişi karısına ihanet ederek zina işlemiş olur. Kocasını boşayıp bir başka erkekle evlenen kadın, eşine karşı ihanet ederek zina işlemiş olur.") hükmü ile Hıristiyanlığa göre suç işlemiştirler. Boşanmış olanlar resmi nikâhla yeniden evlenirlerse Tanrı yasalarına ters düşmüş olurlar. Bu suretle Hıristiyanlıkta boşanma yasaklanmıştır. Bu dullar kilise faaliyetlerine katılamazlar, görev alamazlar. Bu tür insanlar papazlar tarafından tövbeye davet edilirler ve eski yaşamlarına dönmeleri istenir. Çocuklarını Hıristiyan adetlerine göre yetiştirmeye, Tanrı sözünü dinleyerek, hayır işlerine katkıda bulunmaya, tövbe ederek tövbe ruhuna uygun eylemleri yapmaya davet edilirler.

ANTİK ROMA'DA AİLE

Hıristiyan dünyasında aile hayatının dinin ve kilisenin öngördüğü kurallara göre düzenlenmediği dönemler de vardır. Batı dünyasının sosyal hayatı üzerine Antik Roma imparatorluğunun hâkim olduğu dönemler damgasını vurmuştur. Roma kanunları, kölelik dönemi, gladyatör arenaları, uzun yılları alan haçlı seferleri batı dünyasının sosyal yapısını sembolize eder.

Aile hayatında erkek ailenin reisidir. Erkek, sahip olduğu kadını dövebilir, hakaret edebilir, istediği gibi kadını üzerinde hâkimiyet tesis edebilirdi. Kadınlar mal gibi satın alınabilir, satılabilirdi. Bir ailede bulunan kadın ya da çocuklar borçları karşılığında eşya gibi verilebilirdi. Ortaçağ dönemine gelindiğinde kadınların ruhunun olup olmadığı tartışılmaya başlanmıştı. Kadın hakları konusunun düşünülmesi bile mümkün değildi. Kadın, ailede sofraya erkeğinin yanında oturamazdı. Evde bulunan diğer hizmetçilerden bir farkı yoktu. Çocuk bakıcısı olmak temel görevleriydi. Evde, kocanın başı ucunda, duvarda asılı bir sopa bulunur ve erkek lüzum gördüğünde o sopayla kadını döverdi. Çocuklar nezdinde de ananın diğer hizmetçi ve kölelerden farkı yoktu. Çocuk doğduğu zaman babasının ayakları önüne konurdu. Baba bebeği kucağına alırsa onun sorumluluğunu üstlenmiş olur-

du, kucağına almazsa bu bebeğe, ölünceye kadar kimse dokunamazdı. Bebek uyuyamazsa, annesi bezinin içine keçi gübresi koyardı.

Ailenin diğer olağan yaşayışlarını gözden geçirdiğimiz zaman şunları görürüz. Ailede temizlik yapılmazdı. Çamaşırları idrar ile yıkarlardı. İdrarda bulunan amonyak beyazlatma özelliğine sahip olduğundan kirlerin rengini açmaktadır. Roma'da idrar, ağız ve diş yıkamasında da kullanıyordu. İdrar, toplayıcıları tarafından satılırdı. Devlet bu satışlardan vergi alırdı.

Modern Roma hayatında umumi tuvaletler yapmışlardı. Bunlar ortak kullanılıyordu. Henüz tuvalet kâğıdı icat edilmemişti. Tuvaletlerde, sopanın ucuna bağlanmış sünger veya benzeri bir bezle silinirlerdi. Bu sünger hiçbir zaman yıkanmazdı. Tuvaletlerde bit temizlemek için özel bir tarak bulunurdu. Parazit ve mikroplarla hastalık yuvası haline gelen tuvaletlerden bazen fare ve benzeri hayvanlar tuvalete gelir, olanları iş üzerinde iken ısırırlardı. Diğer bir kötü durum da, tuvalet kuyularında toplanan metan gazının alev alarak patlaması idi. Bu korkunç sonlara yakalanmamak için şans tanrıçasına dua edilirdi. Şans tanrıçası Fortuna'nın heykeli tuvaletlere konulur ve tuvaletlerde kötü yaratıklardan korunmak için büyüler yapılırdı.

Antik Roma'da yaşayanlar vücutlarını yağ ile kaplayıp, spatulaya benzer strigil adı verilen özel bir aletle kazıyarak derileri toplarlardı. Ölü deriler genellikle atılır, gladyatörlerin ölü derileri ise ilaç olarak kullanılırdı. Gladyatörlerin yağlı ölü derilerinden güzellik kremi yapılır, kadınlar bunu satın alarak yüzlerine sürerlerdi. Gladyatör öldüğü zaman tokmakla ezilmek suretiyle, ölü numarası yapıp yapmadığı kontrol edilir ve kanları toplanarak ilaç olarak kullanılırdı. Gladyatör kanının epilepsi hastalığına iyi geldiği ve doğurganlığı arttırdığı düşünülürmüş.

Romanın zengin tabakası, verilen ziyafetlerde saatlerce yemek yerlerdi. Tıka basa yedikten sonra hâlâ yemeye devam edebilmek için ulu orta yere veya özel olarak taşıdıkları taslara kusarlardı.

Pompei şehri volkanik yanardağları ile meşhur olan bir beldedir. Pompei şehrindeki hayat Lut kavminin ahlaksızlığını aratan nitelikte fuhuş yuvası haline gelmişti. Bundan dolayı Allah'ın gazabının eksik olmadığı bu şehirde volkanik serpinti altındaki kalıntılar asırlarca korunmuştur. Arkeolojik kazılarla ortaya çıkan müstehcen eserler insanlardan saklanarak özel, gizli odalarda muhafaza edilmiş. Hayat kadınları ile dolu şehrin taş yollarında genelevleri gösteren işaretler olarak penis resimleri oymaları yapılmıştır.

Tarihin ilk yazarlarından olan Yaşlı Plinius'un

Roma kanunları, kölelik dönemi, gladyatör arenaları, uzun yılları alan haçlı seferleri batı dünyasının sosyal yapısını sembolize eder. ... / Erkek, sahip olduğu kadını dövebilir, hakaret edebilir, istediği gibi kadını üzerinde hâkimiyet tesis edebilirdi. Kadınlar mal gibi satın alınabilir, satılabilirdi. Bir ailede bulunan kadın ya da çocuklar borçları karşılığında eşya gibi verilebilirdi.

yazdıklarına göre Antik Roma'da insanların yaralarını tedavi etmek için keçi dışkısı kullanılırmış. Ayrıca keçi dışkısından içki yapılıp ikram edilirmiş. Ünlü İmparator Neron da keçi dışkısı içkisi içermiş. Keçi dışkısı sirke ile kaynatılıp kurutulmak suretiyle içki imalatında kullanılırmış.

Medeniyetin beşiği diye tarif edilen batı dünyasının ataları bunları yaşamış. Batı dünyası hayvan sürülerinden daha aşağılık konumdayken medeniyet diye suç bastırıp kendilerini taklit ettirmeye çalışmaktadırlar. Batı dünyası insanının asaletini(!) temsil eden tarih birikimi bunlardır. Batılılar atalarının bu iğrenç ve eşsiz hayatlarını kendilerine övünç ve kıvanç abidesi olarak görebilirler ama bundan ders alacak her akıllı insan için eşsiz örnekler vardır.

(Devam Edecek)

Osmanlı Devleti'ne **Kurulan Tuzak** ve Hicaz'ın Osmanlı Devleti'nden Koparılması İçin Yapılan İhanetler

Mustafa Kabcı
Emekli Müftü

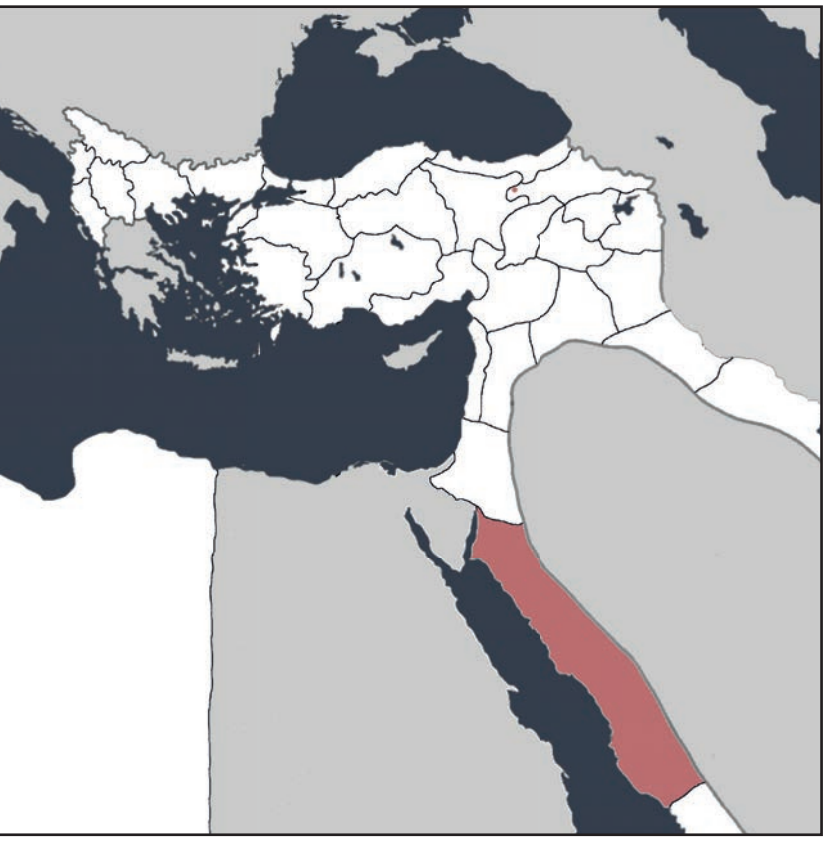

2. Meşrutiyet 24 Temmuz 1908 de ilan edildi.

2. Abdülhamit 27 Nisan 1909 da tahttan indirildi.

Şerif hüseyin (1853-1931)

Şerif Hüseyin'in Arap Krallığı kurulması için İngilizlerle gizli antlaşma yaptığını haber alan 2. Abdülhamit, Şerif Hüseyin'i İstanbul'a getirtti. Böylece İngilizlerle iş birliği yapması önlendi. İttihatçılar 1908 yılında onu Mekke emirliğine tayin etti.

Şerif Hüseyin İstanbul'a getirildikten sonra vezir-i azam rütbesi ile Şurayı Devlet üyesi yapıldı. 1912 seçimlerinde oğlu Faysal ve Abdullah Arabistan milletvekili oldu.

1918 yılında 1. Cihan savaşı sona erince dostu ve müttefiki İngilizler sözlerinde durmadı. Şerif'e yüz vermediler. Buna rağmen 1924 tarihinde kendini halife ilan etti. Bunun üzerine İngilizler 16 Ekim 1924'te Kıbrıs'a sürgün ettiler. Arabistan'ın başına da **Necid Şeyhi Vahhabi Abdülaziz**'i getirdiler. 1924 ten bugüne kadar Arabistan Abdülaziz'in çocukları idare etti. Şu anda da Arabistan'ın Kralı Abdülaziz'in oğludur.

Hicaz'ı Osmanlı Devleti'nden Koparmak İçin Yapılan İcraat ve İhanetler

1. 1891 yılında İstanbul'a getirilen Şerif Hüseyin İstanbul'da ailesi 4 oğluyla birlikte 17 yıl kaldı.
2. İttihatçılar 1908 Kasım'ında Şerif Hüseyin'i Mekke emirliğine tayin ettiler.
3. Vehip Paşa 1913 yılında Hicaz Valisi ve Komutanı olarak tayin edildi.
4. Şerif Hüseyin'in de 1914 yılında zararlı çalışmalarına ve ihanetlerine mâni olduğu için hükümetten Vehip Paşa'nın değiştirilmesi istendi. İstek kabul edilmezse bunun Osmanlıya pahalıya mâl olacağını söyleyerek devlet tehdit edildi.
5. 1914 tarihinde Bahriye Nazırı ve 4. Ordu Komutanı İttihatçı Cemal Paşa tarafından Mısır Seferi bahane edilerek Hicaz Tümeni ve Komutanı Vehip Paşa (Arabistan'dan Ürdün'e) Maan'a gönderildi.
6. İttihatçılar 1915 yılında Mısır seferi için yani İngilizlerin işgalinden Mısır'ı kurtarmak, yapılacak savaşa hazırlık için 1.500 kişilik gönüllü asker toplaması maksadıyla Şerif Hüseyin'e 120 bin altın vermişler. İngiliz dostu Şerif Hüseyin bu altınlarla Osmanlı'ya karşı savaşmak üzere çoğu bedevilerden oluşan 45.000 silahlı bir kuvvet oluşturdu.
7. Şerif Hüseyin devlete verdiği taahhütlerinin yerine getirilmesi için 4. Ordu Karargâhın da rehin olarak tutulan oğlu Ali ve Faysal'ı babalarının oluşturduğu kuvvetlere katılmak üzere serbest bıraktılar.
8. Bu Faysal İngilizler tarafından Irak'a kral tayin edilmişti. 1958 de yapılan ihtilalde yeğeni Abdülillah'la birlikte öldürüldü.

Galip Paşa Hicaz vali ve komutanlığına tayin edildi

1913 yılında hicaz valiliği ve komutanlığına tayin edilen Vehip Paşa Şerif Hüseyin'in tehdidi üzerine görevinden alınarak yerine hain Galip Paşa tayin edildi.

Hicaz valileri her yıl yaz aylarında Taife çıkarken Şerif Hüseyin'i de beraberinde götürürdü. Galip Paşa bu geleneğe uymuyor Şerifi Taife götürmüyordu. Böylece hain Şerif Hüseyin'in rahat çalışması için Hicaz'ı ona emanet etti.

Nisan 1916 yılında Medine'den Mekke'ye gönderilen 20.000 altını gasp eden Şerif Hüseyin hakkında Galip Paşa soruşturma bile açmadı.

Binbaşı Mehmet Ziya komutan vekili olmuştur

Galip Paşa yayla olan taife gidince, Mekke'de vali ve komutan vekili olarak Mehmet Ziya'yı bıraktı. Mehmet Ziya, Şerif Hüseyin'in isyan için hazırlık yaptığını Taif'teki Galip Paşaya bildirdiği halde olup bitenle hiç ilgilenmemiştir.

Komutan vekili Binbaşı Mehmet Ziya, Hüseyin'in ihanetini önlemek için tedbir almış ise de Taif'teki Vali Galip Mehmet Ziya'yı tehdit ederek aldığı emniyet tedbirlerini kaldırmasını emretmiştir. Osmanlı devletine bağlı olan Arap şeyhlerinden biri Galip Paşaya giderek Şerif Hüseyin'in İngilizlerle anlaşma yaparak isyan için hazırlık yaptığını haber vermiş, bu haberin doğruluğunu teyit içinde "Ey Galip Paşa, bu haber doğru değilse beni hapset, doğru değilse beni idam et" dediği halde Galip Paşa şeyhi huzurundan kovmuştur.

Osmanlı devletine bağlı olan Taif'li Şerif Nasır ölünce, Nasır'ın meşhur kılıcını Galip Paşa satın alarak merasimle Şerif Hüseyin'e teslim etmiştir.

Karargâhı Şam'da olan 4. Ordu Komutanlığı, Hicaz valisi ve komutanı Galip Paşa Şerif Hüseyin'in isyan etmesi için bütün şartları onun için hazırlamışlardır.

1916 yılının Mayıs ayında Şerif Hüseyin İngiliz tuzağına düşerek Arap İmparatorluğu kurmak için isyanı başlatarak Arap devletini kuracağını ilan etmiştir. Şerif Hüseyin toplantılarda Türkleri kovacağız, keseceğiz ve Arap devleti kuracağız diye devamlı propaganda yaparak isyanı başlatmıştır.

Şerif Hüseyin'in toplantılarında bulunan birçok şerif, şeyh, emir Şerif Hüseyin'e karşı çıkmışlar isyanı önlemeye çalışmışlar ama başarılı olamamışlardır.

Teşkilat-ı Mahsusa (milli istihbarat teşkilatı) şefi Eşref Kuşçu ile Enver ve Cemal paşaların arası niçin açılmıştır?

Teşkilat-ı Mahsusa şefi Eşref Kuşçu, Şerif Hüseyin'in isyan edeceğini belgeleriyle birlikte Enver ve Cemal paşalara bildirmesine rağmen "Biz Şerif Hüseyin'e güveniyoruz" diyerek ilgilenmediler. Bu yüzden Eşref kuşçu ile Enver ve cemal paşaların arası açılmıştır. Eşref Kuşçu Enver ve Cemal Paşaya Şerif Hüseyin'in isyanı bastırılmadan Kanal Harekâtı (İngiliz işgalinde bulunan Mısır'ın kurtarılması) yapılmasın demesine rağmen dinlemediler.

4. Ordu Komutanı Cemal Paşa'nın Kanal Harekâtı ile Mısır'ı alma hayali gerçekleşmedi çünkü Arabistan Çöllerindeki Kahraman Mehmetçiklerin sırtlarında doğru dürüst elbise ve ayaklarında ayakkabı, hatta çarıkları bile yoktu. Kanal hayali on binlerce kahraman askerimizin çöllerde şehit olmasına ve Arabistan'ın elimizden çıkmasına sebep olmuştur.

Fahrettin Türkkan Paşa Medine valiliğine ve bölge kuvvetler komutanlığına tayin edildi

Fahrettin Türkkan Paşa Arabistan'da yaşanan olayları ve gelişmeleri şöyle anlatmıştır;

27 Mayıs 1916 yılında Medine Valiliğine ve Bölge Kuvvetler Komutanlığına tayin edildi. Cemal paşa benden Şerif Hüseyin'in isyanı ile ilgili inceleme yapmamı ve bir raporla bildirmemi istedi. Medine-i Münevvere' de göreve başlar başlamaz, Şerif Hüseyin'in isyanı ile ilgili hazırladığım raporu Cemal paşaya taktim ettim. Cemal Paşa, Şerif Hüseyin'in ihanet edeceğine, isyan hazırlığı içinde olduğuna bir türlü inanamıyordu. Hatta bana; "Fahrettin dedikodulara sende inanmışsın" diye cevap verdi.

İngiliz ajanı Şerif Hüseyin isyan hazırlığına 1916 Mayıs ayında başladı ve 10 Haziranda da isyan için harekete geçti. Kısa zamanda Mekke'yi ve Cidde'yi herhangi bir mukavemet görmeden ele geçirdi.

10 Haziran 1916 da isyan başladığında Galip Paşa 3.500 kişilik bir kuvvetle yayla Taif'te yaşıyordu. Şerif Hüseyin'in oğlu Abdullah'ın başında bulunduğu 50-60 kişiden oluşan bedevilerle saraya saldırınca Taif sarayında tatil yapan Galip Paşa hain olduğundan hemen çapulculara kayıtsız şartsız teslim olmuştur. Böylece ellerimizle Arabistan'ı İngilizlere ve İngiliz ajanı, hain Şerif Hüseyin'e teslim etmiş olduk.

Kaynakça

Feridun Kandemir-Medine-i Münevvere'de Peygamberimizin gölgesinde son Türkler

Medine müdafaası Medine-i Münevvere Müdafi-i Kahraman Fahrettin Türkkan Paşa'nın Hatıraları Sayfa: 417-466

NOT: Bu değerli kitap 1974 yılında Otağ Matbaasında basılmıştır.

KUR'AN-I KERİM

Hem Lafız Hem De Mana Olarak

YÜCE ALLAH'A AİTTİR

Ali Rıza

Son yıllarda ilahiyatçılarımız; Sakız orucu bozar mı? Midye yemek günah mı? Kabir azabı var mı yok mu? Sahuru ne zaman yapalım? Âdemden önce başka âdemler var mıydı? Hz. İsa yeryüzüne tekrar gelecek mi gelmeyecek mi? Şefaat var mı yok mu? gibi soyut konuları ısrarlı bir şekilde tartışmakta ve gündemde tutmaktalar. Bu konulara geçtiğimiz günlerde bir yenisi daha eklendi. 'Kur'an Allah sözü olamaz', 'Kur'an'da müşriklere sövme ifadelerinin' var olduğu sözleri hararetli bir tartışmayı beraberinde getirdi.

Yüce Allah (cc), tarih boyunca birçok peygamber göndermiş; hepsine de kendi dillerinde vahiy indirmiş, kutsal kitap vermiştir. Bunun amacı, Yüce Allah'ın mesajlarını insanların anlayabilmesidir. Mesela Tevrat, Hz. Musa'ya (as) İbranice, İncil, Hz. İsa'ya (as) Ârâmice, Kur'an da Hz. Peygamber'e (sav) Arapça olarak indirilmiştir. Bu dillerin seçilmesinin sebebi, kendisine peygamber gönderilen toplumların bu dilleri konuşmasıdır. Bu konuda Kur'an'da şöyle buyrulur; **'Biz, onu anlayasınız diye Arapça Kur'an olarak indirdik.'**[1]

Kur'an-ı Kerim ve onun açıklayıcısı olan Allah resulünün uygulamaları İslam dininin temel kaynaklarıdır. Allah Resulü hayatta iken onun Allah'ın elçisi olduğunu kabul etmeyenler, Kur'an'ın Allah'ın sözü olmadığını, Hz. Muhammed tarafından uydurulup Allah'a nispet edildiğini iddia ediyorlardı. Kur'an ise bunun doğru olmadığını, kendisinin Allah tarafından gönderildiğini belirtiyor ve muhataplarına **"Eğer bu kitabın Allah'tan geldiği konusunda şüpheniz varsa haydi onun bir benzerini meydana getirin. Eğer doğru söylüyorsanız bunu yapmak için Allah'tan başka şahitlerinizi de (yardımcılarınızı da) çağırın"**[2] diye meydan okuyordu.

Diğer taraftan bilindiği gibi Kur'an, şiir ve edebiyat alanında ileri düzeyde olan Araplara, çeşitli zamanlarda Kur'an'ın bir benzerini, on suresinin veya en azından bir suresinin benzerini meydana getirmeleri konusunda meydan okumuştur. Fakat buna hiçbir Arap şairi karşılık verememiştir. Onların bunu kesinlikle yapamamaları, Kur'an'ın manasının olduğu gibi, lafzının da Yüce Allah'a ait olduğunu, aynı zamanda kesinlikle taklit edilemeyeceğini göstermektedir.

Kur'an, cin ve insanların hepsi toplansa, bunu yapamayacaklarını ifade etmiştir. ***"De ki: Bu Kur'an'ın benzerini getirmek için bütün insanlar ve cinler toplanıp da birbirine yardımcı olsalar, yine de onun benzerini getiremezler."***[3]

Başka bir ayette ise şöyle buyrulur; ***"Yoksa Onu (Kur'an'ı) kendisi uydurdu mu diyorlar? De ki: Eğer doğru iseniz Allah'tan başka çağırabildiklerinizi (yardıma) çağırın da siz de onun gibi uydurulmuş on sure getirin."***[4]

Allah, Kur'an'da Kendi Sözünden Bahsediyor

Kur'an-ı Kerim'in Allah'ın kelâmı olduğunu bildiren şu ayetler Kur'an vahyinde lafız ve mananın beraber olduğunu göstermektedir:

> ***"Müşriklerden biri senden sığınma hakkı isteyecek olursa, ona bu hakkı ver, tâ ki Allah'ın kelâmını dinlesin."***[5]

> ***"Onlardan bir zümre, Allah'ın kelâmını işitirler de iyice anladıktan sonra, bile bile onu tahrif ederlerdi."***[6]

Allah'ın kelâmı denildiğinde, lafız-mana birlikte olmak üzere Kur'an anlaşılmaktadır.

Hz. Peygamber'in Hiçbir Şekilde Ayet İhdas Etme Yetkisi Yoktur

Konumuzla ilgili dikkat çekmemiz gereken bir diğer boyut da, Hz. Peygamber'in asla ayet ihdas etme ve uydurma gibi bir yetkisinin bulunmamasıdır. Şu ayetlerde bu gerçek açıkça ifade edilmektedir:

> ***"O, (kesinlikle kendi) hevâsından (kafasından ve nefsi kuruntularından) konuşmaz-konuşmamıştır. Onun konuştukları kendisine Allah tarafından gönderilen vahiyden başka bir şey değildir."***[7]

> ***"Kendilerine ayetlerimiz açıkça okunup anlatılınca bizimle karşılaşacaklarına inanmayanlar, 'Bundan başka bir Kur'an getir veya bunu değiştir' dediler. Onlara şöyle de: 'Onu kendiliğimden değiştirmeye hak ve yetkim yoktur, ben ancak bana vahyedilene uyuyorum. Eğer Rabbime itaatsizlik edersem şüphesiz dehşetli bir günün azabından korkarım.' Yine de ki: Allah (öyle) dileseydi ne ben onu size okuyabilirdim, ne de siz onu anlayabilirdiniz; o gelmeden aranızda uzun bir sure yaşadım, siz aklınızı kullanıp düşünmez misiniz?"***[8]

> ***"Eğer Peygamber bize atfen bazı sözler uydurmaya kalkışsaydı, elbette onu bundan dolayı kıskıvrak yakalardık; sonra da onun şah damarını keser atardık. Hiçbiriniz buna engel de olamazdınız."***[9]

Bütün bu ayetler de gösteriyor ki, Hz. Peygamber'in Kur'an'ın ne lafzına, ne de manasına müdahale etme yetkisi bulunmamaktadır. Aksi takdirde helak olması gerekiyordu.

Sonuç olarak diyebiliriz ki; Kur'an-ı Kerim hem lafız, hem de mana olarak Yüce Allah'a aittir. Bütün Müslümanlar bu konuda ittifak halindedir. Ayrıca bu ayetlerde 'Allah'ın kelamı', 'benim kelamım' ifadeleri açıkça Allah'ın kelamının var olduğunu göstermektedir.

Ayrıca ilk paragraftaki konular milletimizin ve Müslümanların tamamını ilgilendirmeyen soyut, teorik ve ayrıntı konulardır. Müslümanların tamamını değil de ilahiyat camiasını ilgilendiren soyut, teorik ve ayrıntı konuların televizyonlarda tekrar etmek daha ciddi ve önemli konuların mevcut olduğu bu ortamda ve zamanda tartışılması zaman ve enerji kaybından başka bir şey değildir. Milletimizin veya Müslümanların tamamını ilgilendirmeyen konuların milletin gözü önünde tartışılmasının bu millete bir yararı olmadığı gibi İslam'ın saygınlığını da zedelemektedir.

Kur'an, sadece cenazede, düğünlerde, siyasi toplantılarda, temel atma törenlerinde okunurken, siyasi hayatta, ekonomide, eğitimde, hukukta, ailede, ahlakta neden yok? İslam, hayata dair olmalıdır. Hayatın içinden olmalı ve yaşadığımız hayata bir anlam katmalıdır. Yaşadığımız problemlere çözüm üretmelidir. İslam dini dünya ve ahiret mutluluğunu hedefler. Yüce Allah, Resulü vasıtası ile Kur'an gibi bir kılavuzu insanlığa armağan etmiştir. Hayatı bu yüce kitabın prensiplerine göre düzenlersek dünya ve ahiret mutluluğuna ulaşabiliriz. Bizim kendimize, insanlara, topluma ve Allah'a karşı sorumluluklarımız var. Bu noktada Kur'an tembellik eden insanın hesaba çekileceğini belirtiyor. Bu hesabı unutarak insan üzerine düşenleri yapmak yerine tembellik ve beceriksizliğini örtbas edercesine, İslam'ın prensiplerini bir bütün olarak tebliğ etmeyen, anlatmayan, açıklamayan insan, (eğer varsa) âlim, mütefekkir büyük bir sorumluluk altındadır.

1. Yusuf suresi, 2. ayet.
2. Bakara suresi, 23 ayet.
3. İsra suresi, 88. ayet.
4. Hud suresi, 13. ayet.
5. Tevbe suresi, 6. ayet.
6. Bakara suresi, 75. ayet.
7. Necm suresi, 3-4. ayetler.
8. Yunus suresi, 15-16.
9. Hâkka suresi, , 44-47. ayetler.
10. Hud suresi,112. ayet.

RÖNESANS GÜNLÜĞÜ - 2

Çatışma-Travmayı Önleme

Hasan Alçelik

Geçen sayıda Farklılaşma-Çatışma-Travma hallerinden kökenini özetlemiştik. Sorun farklılaşmada değil, doğal bir durum olan farklılaşmanın çatışmaya dönüştürülmesi ve travma halini almasıdır. Burada çözümün düşünce ve sanat insanlarına düştüğünü dile getirmiştik.

Buna göre; gelişen bilimsel düşünce metotları ile vahyin temel kavramlarının yeniden idrak edilmesi gerekmektedir. Bu konudaki çalışmalar son elli yılda ivme kazanmıştır. Lakin gerek diğer uygarlıklar karşısında varlık mücadelesinde geriden gelinmesi, gerekse İslam toplumlarında eğitim-kültür düzeyinin düşüklüğü çözümü zorlaştırmaktadır. Bir başka zorluk da mevcut çatışma ve travmadan nemalanan siyaset, tarikat ve grup önderlerinin statükoyu koruma çabasıdır. Ayrıca değişim ve gelişmenin getireceği inkılaba karşı muhafazakâr (tutucu) direnç de önemli bir engeldir. Özellikle bu grup "örf" "anane" ve "geleneklere" bağlılığı tezlerine payanda olarak kullanmaktadır.

Ancak bu zorluklar zamanla aşılacak, su akacak yolunu bulacaktır. Bu kaçınılmazdır. Çünkü bu Allah'ın vaadidir (Saff 8) ve İslam, -Muhammed İkbal'in ifadesiyle- savunmasını yapmamış ve son sözünü henüz söylememiştir.

Mevcut şartlarda toplumu yönlendirenlerin genel çoğunluğu siyasi ikbal, şan veya dünyalık peşindedirler. Bunların İslam adına söylemleri ise istismarın bütün çirkinliklerini sahnelemektedir. İslam kavramlarını savunmalarına rağmen uygulamaları yerine göre makyavelist, diktatöryal, faşist, engizisyoncu, sadist veya kapitalist olabilmektedir.

Aslında Kuran'daki şu kavramlar içselleştirilirse bu çelişkiler yaşanmayacak; insanlığın "kavim (Hucurat 13) ve dilde (Rum 22) farklı" yaratılması. Dinde zorlama olmayacağı (Bakara 256). Dünya görüşü olarak "Hakk" ile "Batıl"ın karşılaştırılması. Bazen "irşat" yapma gayreti çoğu kere de Allah adına insanlara hükmetme ihtirası ile farklı biçimlerde ortaya çıkan Ruhbaniyet (Hadid 27) kurumunun kritiğinin yapılmaması. Meşveret (Şura 38). Adaletin vaz geçilmezliği. Bilimsel Düşünce. Akletme. Vahiy kaynaklı ve yaratılmış varlık olarak Ayetler. Hem Kuran ve vahiy olarak hem de ibadet olarak Zikir. Salat. Servetin ve iktidarın el değiştirmesi. Sorumluluk olarak Sadece tebliğ. "Salih amel"in boyutları. Cihadın kapsamı gibi

Özet olarak Kuran; Allah'a ve Ahiret Gününe inanmayı, işlerin istişareyle görülmesi, gerek nakil ve yaratılmış ayetlerin iyi okunmasını öneriyor.

Önemli Bir Hatırlatma!

Elinizdeki Bayrak Dergisinin değerli okuyucularına bir hatırlatmayı elzem olarak görüyorum.

İnanç ve kanaat tercihi Kitabımıza göre Allah'ın lütfu; tarihsel birikimimize, uluslararası ve milli yasalara göre hem bir hak hem de doğal yani beşer olmanın gereğidir. Her insanın bu alanda tercihini yapma ve muhatabından saygı bekleme hakkı vardır. Saygısızlık ve baskı ve şiddet suçtur.

Etnik, dil, din ve kanaat farklılıkları ayrışma ve çatışmaya yol açmadığı sürece milletler ve devletler için bir dinamizm kaynağı ve zenginliktir. Tarihte ve günümüzde büyük devletlerin genel özelliklerinden biri de farklılıkları bir arada barış içinde sürdürmesidir.

Ülkemiz de bu farklılığı ve zenginliği barındırmaktadır. Lakin düşünce derinliği yitirildikçe, İslami dindarlık grup, cemaat, kıyafet ve ritüellere indirgendikçe bu zenginlik bereket ve gelişme imkânını ortadan kaldırdığı gibi çekişme, ayrışma ve kavgaya dönüşmektedir (Enfâl 46). Bu durumdan kaçınmak gerekir. Farklı kanaatteki insanlara saygı ile mukabelede bulunmak, onunla çatışmak yerine anlamak, yapıcı ve ufuk açıcı sorular sormak ve hem kendimiz hem de muhatabımız ve insanlık için hayır dua dilemek gerekiyor. "Ey inananlar! Zannın birçoğundan sakının. Kuşkusuz bazı zanlar günahtır. Birbirinizin kusurlarını araştırmayın. Bir kısmınız, bir kısmınızın gıybetini yapmasın. Hiç sizden biriniz, ölmüş kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? Elbette ondan tiksinirsiniz. Öyleyse takva sahibi olun. Kuşkusuz Allah, Tövbeleri Kabul Eden'dir, Rahmeti Kesintisizdir." (Hucurat 12)

Kur'an İnsanları Temel İlkelere Dönmeyi Emrediyor

İnancımıza göre insan dünyaya gelmeden önce "iman ve kulluk" konusunda Allah'a söz vermiştir (Araf 172-173). Ancak yaratılışın ardından insanların çoğunluğu verdiği sözde durmamış, bu durum bunalımlara yol açmıştır. Bunun üzerine nebi ve resullerle insanlığa uyarıcılar gönderilerek gerek inanç ve ibadet ve gerekse davranışlar (amel) konusunda Allah'a verdiği söze, ya da yaratılış ilkelerine dönmeleri istenmiştir. Hz. Adem'den Hz. Muhammed'e tüm peygamberlerin mesajında birlik vardır. (A'la suresi 18-19).

Geçmiş ümmetlerden sık sık kıssalar anlatan Kur'an, insanları inanç ve eylem konusunda uyarıyor, asıl söze ve mesaja dönmelerini istiyor. Bu doğrultuda günümüzde müslümanları Kur'an'a çağıran çalışmaları bu açıdan ele almalı, elimizde somut belge olmadan sapıklık, fitne, ajanlık ve hainlik gibi yaftalardan kaçınmalıyız. İnsanları dinlemeli, okumalı, anlamaya çalışmalı, gördüğümüz hataları "sözün en güzeli" ile hatırlatmalıyız.

Noel Geliyor

Turgut Yıldızan

Kıbrıslı bir Türk çocuğuyum
Noel geliyor yine eyvah!
O günden beri korkuyorum
Noel geliyor yine eyvah!

Saldırıdan önceydi her yıl
Kutlanırdı bizde yeni yıl.
Silahlılar geliyor dağıl
Noel geliyor yine eyvah!

Yıl başıymış benim neyime?
EOKA girmişti evime,
Saldırdı babama anneme
Noel geliyor yine eyvah!

Makaryos denen Noel Baba
Komutan oldu EOKA'ya
Kanla doldu yemyeşil ada
Noel geliyor yine eyvah!

Kanlarımız oluyor sebil,
Avrupa kanımızda boğul,
Anladım Noel bizim değil
Noel geliyor yine eyvah!

Yıl başında katledildik biz,
Nasıl kutlarsınız şimdi siz?
Sızlamıyor mu hiç içiniz?
Noel geliyor yine eyvah!

NOT: EOKA 1950'li yılların başlarında Kıbrıs'ın Yunanistan'a bağlanması için Georgios Grivas liderliğinde kurulmuştur.

Bir Soruşturmanın Ardından

Dr. Kadir Çetin

Her kamu kurumunda olduğu gibi eğitim kurumunda da yöneticilerin kararlarını kayıtlayan, bir başka deyişle sınırlandıran kurallar vardır. Bu kurallar başta kanunlar, ilgili yönetmelikler, yönergeler ve genelgelerden müteşekkildir. Tabii bunlar yazılı olanlar. Bir de yazılı olmayan içinde bulunulan toplumun genel ahlak ve adaba uygun kuralları söz konusudur. Bu yönüyle düşünüldüğünde bir okulun yöneticisi eğitimle ilgili olarak okulda planladığı bir uygulamayı başlatmadan önce kendisine bu yetkiyi veren mevzuata bakar. Bir engel yoksa, öğrenci ve öğretmene sağlayacağı fayda varsa kararını verir ve uygulamayı başlatır.

M. Mustafa B. Anadolu Lisesinin müdürü Hakan Bey de böyle yaptı. Okulda önce öğrencilerin kılık kıyafeti konusunda velilere de danışarak okul formasını belirledi. Çoğunluğun onayladığı ve beğendiği renklerden seçtiği okul forması okulun açıldığı ilk gün bahçede çiçek gibi dolaşan öğrencilere çok yakışmış ve herkesin takdirini toplamıştı. Okul Müdürü Hakan Bey okulun her bir metrekaresini eğitimin hizmetine sunmak için yaptığı planını bir bir uygulayarak hem velilerin hem de öğrencilerin sevgi ve saygısını kazanmıştı.

Okulun koridorlarını, sınıfların duvarlarını gören herkes "Evet burası gerçekten bir eğitim yuvası." diyordu. Çünkü her bir alan boş bırakılmamış eğitim amaçlı donatılmıştı. Açıkçası baktığınız her yer eğitim adına yüklenmiş mesajlarla doluydu. Hatta sığınak olarak belirlenmiş olan bodrum şark köşesi dahil öyle bir dizayn edilmişti ki bir sığınak değil bir yaşam alanı olmuştu. Zaman zaman öğretmenler gelip sığınakta ders hazırlığı yapıyorlardı. Sığınak olarak işaretlenmiş olan bu yer oraya girenlerin içinde bir ferahlık, bir rahatlık hissettikleri mekan olmuştu. Burası öğrencilerin, öğretmenlerin birlikte oturdukları, dili, kültürü, aktüel filmleri tartıştıkları bir yerdi. Şairlerin mısraları bu mekanda anlam buluyor ve öğrenciler Nazım'ı, Necip Fazıl'ı, Yahya Kemal'i, Cahit Zarifoğlu'nu bu mekanda konuşuyorlar ve medeni bir ortamda tartışıyorlardı. Aynı şekilde Yaşar Kemaller, Peyami Safalar, Yakup Kadriler, Kemal Tahirler ve günümüz romancıları yine bu yerde sohbetlerin konusu oluyordu. Hakan Bey her seferinde, "İyisiyle kötüsüyle bunların hepsi bizim ve hepsi bizim gelecek kuşaklara taşıyacağımız emanetlerdir." diyordu.

Tabii Hakan Bey bunları yaparken tek düşüncesi vardı, öğretmenlerine ve geleceğin inşasını üstlenecek öğrencilerine hem bir rol model olmak hem de okul denen bu eğitim ortamını, hayattan koparmadan, hayattan soyutlamadan, hayatın bir parçası olarak bir yaşam alanı olarak tanzim etmek istiyordu. İstiyordu ki gençler, edebiyatta, sanatta, bilimde Nobel ödülü olmasa bile ülke çapında ve uluslararası boyutta eserler ortaya koyacak bir ufuk kazansınlar. Millî ve milletler arası camiada ay yıldızlı bayrağımızı göndere çektirsinler ve İstiklal Marşımızı bütün dünyaya duyursunlar. Kim istemez ki? İşte Müdür Hakan Bey'in gelecekle ilgili böyle hayalleri vardı.

Hakan Bey, bu düşünce ve hayaller dünyasında sadece dolaşmakla kalmıyor, bizatihi öğretmenleri ile el ele vermiş, bir taraftan Erasmus projeleri ile Avrupa Birliği ülkelerine öğrencilerini götürüyor, diğer taraftan Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinde ve Kazakistan'da anlaştığı okullarla kardeş okul uygulaması çerçevesinde Türk dünyası ile ilişkilerini canlı tutmaya çalışıyordu.

Bu hayallerinin ve projelerinin yanında gençlere yardımseverlik duygusunu da öğrenmeleri için önderlik yapıyordu Hakan Bey. Onun bu yaklaşımı, insan sevgisini gönüllerden taşırmış, hayvan ve bitki sevgisine yer bulmuştu öğrencilerin gönlünde. Okul bahçesinde güller, çiçekler ve de çiçeklerde böcekler hayat bulmuş, bunların bakımını da öğrenciler üstlenmişti. Bahçe rengârenk güller ve çiçeklerle bezenmişti. Bin küsur öğrencinin bulunduğu okulda bir tek çiçek, bir tek gül koparılmıyordu dalından. Yine bir arabanın çarptığı ve arka bacakları ezilen kediye sahip çıkarak okul bahçesinde yaptırdıkları kulübede besledikleri kedi, çocuklar sayesinde hayata tutunmuş ve okulun maskotu olmuştu. Bu bir yaşam şekli, merhametin dışa vurumu, yardımseverliğin ve çevreye duyarlılığın göstergesiydi.

Hele çocukların kendi aralarında kurdukları kulüplerin sosyal içerikli faaliyetleri oldukça ses getiriyordu çevrede. Bu çalışmalardan biri olan Filistinli çocuklar için açtıkları kampanya dillere destan olmuştu. Tabi Filistin'e gitmeden önce bulundukları şehirde kenar mahallede bulunan Şerefli İlkokuluna yaptıkları kitap bağışı çocukların yardım etmekten tattıkları bir başka mutluluktu. Bütün bunlar çocukların hayata dokunarak

öğrenmelerinin yol ve yöntemiydi. Çocuklar dokunmadan hayatı başka türlü nasıl öğreneceklerdi. Yardımseverlik bir gönle dokunmaktı. Öğrenci yardım etme duygusunu tatmadan ve o iç huzuru duymadan, hissetmeden nasıl öğrenecekti. O tertemiz, güzel kalplerine iyilik yapma isteği, hevesi de böylece düşecek ve ömür boyu bunu taşıyacaklardı.

Hakan Bey, her bayrak töreninde 3-5 dakika da olsa öğrencilerle ve öğretmenleri ile sohbet etme fırsatını hiç kaçırmıyordu. Mutlaka hayati bir konu buluyor ve o konuyu bayrak töreninde öğrenci ve öğretmenleriyle paylaşıyorlardı. Onun için herkes, bu bayrak törenlerinde "Hakan Bey bugün hangi konuda konuşma yapacak?" diye merak ediyor ve dinlemeye can atıyordu.

Bugün günlerden Cuma ve yine bayrak töreni var. Hakan Bey İstiklal Marşı okunmadan önce mikrofonu aldı. Bugün yine kısa bir sohbet konusu ayarlamıştı. Öğrencileri, yardımseverlik örneği sergileyen günümüz insanlarından haberdar etmeyi düşünmüştü. Dilek Livaneli'nin Samsun'da yaptıklarından bahsetti. Günümüzde ırkçılığın, ötekileştirmenin ve de azgın kapitalist Batı kültürünün öldürmeye çalıştığı yardımseverliğe meydan okuyan ve gönüllü olarak Afrika'da – Etyopya'da doktor olarak görev yapan Banu ÇİFTÇİ'nin tedavi ettiği insanları, ekmeğini oradaki çocuklarla paylaşmasını ve hayata dokunan çalışmalarını anlattı. Mesleğini severek yapan insanların dünyada neleri değiştirebileceklerinin örnekleridir, Dilek Livaneli ve Dr. Banu ÇİFTÇİ derken, neden gelecekte M. Mustafa B. Lisesinin mezunlarından da böyle güzel insanlar, güzel örnekler çıkmasın? Neden Sizlerin de hayallerinizde, en yakın komşunuzdan başlayarak, binlerce kilometre uzaktaki bir Türk Devleti, Afrika'daki Çad, Nijerya gibi ülkelerde yaşayan insanların sıkıntılarına çare olmak olmasın? Sorusunu da ilave ederek herkese iyi bir hafta sonu geçirmelerini diledi.

...

Bugün haftanın ilk günü ve okul müdürü Hakan Bey'in beklenmedik bir misafiri var. Maarif Müfettişi Nail HAKYEMEZ*, elinde bir dosya ile Hakan Bey'e okulda bulunuşunun gerekçesini veya eskilerin deyimi ile sebeb-i ziyaretini anlatıyor. İsimsiz bir dilekçe ile Okul Müdürü Hakan Bey, okulda disiplin adına insanları ve öğrencileri zorlayan bazı uygulamalar içinde olduğu konusunda şikâyet ediliyor.

Nail Bey yılların Maarif Müfettişi olduğu için böyle bir şikâyet konusunun, okulun paydaşlarını dinleyerek somutlaştırılmasını sağlayacağı müstakil bir oda tahsis etmesini istiyor Hakan Bey'den. Ve her ne söyleyecek olsa, mutlaka ilk giriş cümlesi "Ben burada Sayın Bakanı temsilen bulunuyorum." oluyor. Bu durumu önce yadırgamayan Hakan Bey daha sonra HAKYEMEZ'in bu ifadesinden rahatsız olmaya başlıyor. Zira sürekli vurgu "...Sayın Bakanı temsilen bulunuyorum." üzerine olunca Hakan Bey üçüncü günün sonunda aynı ifadeyi kullanan Sayın HAKYEMEZ'e patlıyor adeta. "Beyefendi, Siz burada Sayın Bakanı temsilen bulunuyorsunuz da biz kimi temsilen bulunuyoruz okul müdürü olarak. Biz burada Roma'yı temsilen mi bulunuyoruz?" diyor. Hakan Beyin odasındaki bu konuşma bir anda havayı geriyor. Ve ipler kopuyor Müdür Hakan Beyle müfettiş HAKYEMEZ arasında. HAKYEMEZ hiçbir şey söylemeden odadan ayrılıyor.

...

Müfettiş HAKYEMEZ öğrencileri, velileri ve öğretmenleri şikâyet konusu ile ilgili olarak dinlemiş ve gerekli notlarını almış, tutanaklarını tanzim etmiştir. Hakyemez, son gün okul müdürü olarak, kendisine tahsis edilen odaya Hakan Bey'i davet eder. Malum soruları yöneltir, cevaplarını alır ve bilgisayarda yazmış olduğu tutanağı imzalaması için Hakan Bey'e uzatır. Evet, Hakan Bey verdiği cevapları, okulda olan biteni bir bir anlattığı tutanağı imzalar. Aynı zamanda okul yönetimi olarak geçmişte yaptıklarını ve geleceğe ilişkin de düşündüklerini tutanağa işletmiştir.

Müfettiş HAKYEMEZ soruşturmasını bitirir ve okuldan ayrılır. Aradan bir hafta geçmiştir ve Müfettiş HAKYEMEZ okul müdürü Hakan Beyi arayarak şu itirafta bulunur. "Okulunda gerek eğitim-öğretim gerekse okul paydaşlarının okulla ilgili düşünceleri çok iyi. Öğrenciler okulu seviyor, öğretmen ve veliler aynı şekilde. Okulun her tarafını gezdim. Gerçekten gördüğüm en iyi okullardan birisi. Sizi bu açıdan kutluyorum. Ama yine de size ceza teklif edeceğim Hakan Bey. Bunun gerekçesini bana sormayın. Cezanız makam tarafından onaylanınca size tebliğ edilecek nasıl olsa. O zaman görürsünüz." diyerek telefonu kapatır.

Hakan Bey okulunda, müfettiş gözüyle her şeyin güzel seyretmesine sevinse mi, yoksa kendisine ceza teklif edilmesine üzülse mi? Bu ikilemi yaşar bir anda. Bir arkadaşının sık sık söylediği bir sözünü hatırlar. "Kamu yönetiminde iyi yapılan her işin mutlaka bir karşılığı vardır. Bu o işi yapana bazen takdir, bazen ceza olarak yansır." Hakan Bey, yaptığı iyi işleri düşünerek "la havle" çeker, ardından yarım bıraktığı "Prof. Dr. Fuat SEZGİN" ile ilgili kitabını okumaya devam eder...

*- Müstear isim.

MEZHEP DİN DEĞİLDİR

İslâm'ın Anlaşılma Biçimidir (1)

Hüseyin Toptaş

Günümüzde; "Kur'an bize yeter", "Kur'an varken içtihada, mezheplere ne lüzum var" gibi bir düşünceler hızla yayılmaktadır. Bu düşüncelerin sahipleri genelde önyargılı yorum yapanların yazı ve konuşmalarından etkilenerek böyle bir kanaate sahip olmaktadırlar. Meselelere ilmi gerçeklerden uzak, tamamen önyargılı bir şekilde yaklaşanların ortaya attıkları konular zihinlerde büyük istifhamlar oluşturmaktadır. Bu anlayış sahipleri ileri sürdükleri fikirlerle Müslümanların İslam'ı anlama ve yaşamalarına hizmet yerine İslam'ı yozlaştırmak isteyenlerin amaçlarına hizmet etmektedirler.

Peygamber (sav) Efendimizin sağlığında da vefatından sonra sahabe dönemi ve onları takip eden dönemlerde de içtihatlar olmuş bugünkü tabirle fıkhi yorumlar yapılmış ve o yorumlara göre de Müslümanlar hareket etmişlerdir. Hz. Peygamber hayatta iken vahiy devam ettiğinden, günlük hayata, aile, toplum veya çeşitli sosyal münasebetler ile ilgili karşılaşılan meseleler doğrudan doğruya Rasulullah'a arz edilir, konu hakkında ya ayet iner ya da Peygamberimiz kendisi çözerdi. İçtihadında isabet ettiği gibi isabet etmediği durumlar da olmuş, vahiy devam ettiği için hatalar vahiy yolu ile düzeltilmiştir.

Nitekim Bedir esirleri hakkında Peygamber (sav), sahabeleri ile müşaverede bulunmuştu. Sahabelerden bazıları kayıtsız şartsız serbest bırakılmalarını, bazıları da hepsinin öldürülmesini teklif ettiler. Peygamber (sav) ise, bu iki görüşün dışında fidye mukabili esirlerin ailelerine dönmeleri fikrini ileri sürdü. Bu münasebetle nazil olan ayette Cenabı Allah şöyle buyurur: "Yeryüzünde düşmanı tamamıyla sindirip hakim duruma gelmedikçe hiçbir peygambere esir almak yakışmaz. Siz geçici dünya menfaatini istiyorsunuz, halbuki Allah ahireti (kazanmanızı) istiyor. Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir. Eğer Allah'ın daha önce verilmiş bir hükmü olmasaydı, aldığınız şeyden (fidye) dolayı size büyük bir azap dokunurdu.

Artık elde ettiğiniz ganimetten helal ve temiz olarak yiyin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir." (Enfal 8/ 67-69)

Bu ayet, Hz. Peygamber'in (sav), her hadisenin halli için vahyi beklemediğini, istişare yoluyla ashabının da reyini alarak zaman zaman içtihada başvurduğunu, şayet içtihadında yanılırsa Allah Teala'nın bu hatayı olduğu gibi bırakmayıp peygamberini ikaz ve irşad buyurduğunu açıkça ifade etmektedir.

Buna benzer bir ayet de Tebük seferine çıkılırken sudan bahaneler ileri süren münafıklara Hz. Peygamberin savaşa katılmamaları hususunda izin vermesi üzerine nazil olmuştur." Allah seni affetti. Fakat doğru söyleyenler sana iyice belli olup, sen yalancıları bilinceye kadar onlara niçin izin verdin?" (Tevbe 9/43)

Peygamber devrinde sahabenin içtihadı

Peygamber (sav) hayatta iken sahabeler de Peygamberden uzak olduklarında, zaman zaman içtihatta bulunmuşalardır. Fakat sınırları çok dardı. Meselâ; Amr İbnü'l-Âs'ın da bulunduğu sefere çıkmış olan bir müfrezede bir kısım sahabenin gusül etmesi gerekmişti. Su çok soğuktu, kullanılması imkânsızdı. Suyu ısıtma imkânını da bulamamışlardı. Bunun üzerine teyemmüm ederek namazlarını kıldılar. Müfrezede bulunanlardan bir kısmı teyemmümle namazlarını kıldıkları halde gusletme imkânına kavuştuktan sonra namazlarını iade ettiler. Bazıları da iade etmediler. Peygamber (sav) bu içtihadın her ikisini de kabul etti. Gerçekten netice değişmiyordu. İkinci gurup ihtiyat bakımından namazlarını iade etmişti. Halbuki burada ihtiyatı gerektiren bir şey yoktu. Fakat Peygamber (sav) onların gösterdiği takvayı doğru buldu. Birinci gurubu tasdik etmesi ise namazın iadesine lüzum olmadığını göstermektedir. .

Ahzab Muharebesinin arkasından Rasulullah (sav): Hiçbir kimse beni Kurayza'ya varmadan ikindi namazını kılmasın" diye ilan etmişti. Hedefe varmadan ikindi vaktinin zamanı daralınca sefere iştirak eden ashab iki kısma ayrılmış; bir kısmı "bu sözden maksat oraya bir an önce yetişmemizdir, yoksa ikindi namazının vakti içinde kılınmaması değildir" diyerek sözün mana ve maksadını dikkate almış ve ikindiyi zamanı içinde yolda kılmışlar. Diğer grup ise lafza uyarak "oraya varılmadan ikindinin kılınmaması emredildi, vakit çıksa bile biz yolda kılmayız" diyerek hareket etmişlerdi. . Durum Hz. Peygamber'e aktarıldığında, o hiç kimseyi bu şekilde anlamalarından dolayı ayıplamamış ve bu durumu tabiî karşılamıştır.

Rasulullah (sav)den sonra Sahabelerin içtihadı

Sahabeler, Peygamberimizin vefatını müteakip, toplumda yeni ortaya çıkan meseleler karşısında içtihatta bulunarak çözüm üretmişlerdir. Vefatın hemen arkasından daha henüz defin işlemi de tamamlanmadan devlet reisinin kim olacağı gündeme gelmiştir. Bu konuda ne bir ayet ne de Peygamber efendimizin hayatta iken bir tavsiyesi olmadığı için Beni Sakifede toplanan bir grup ile Hz. Ebubekir halife ilan edilmiş daha sonra müslümanların mescitte biatı alınmıştır. Arkasından Hülafai Raşidin olarak zikrettiğimiz diğer üç halifenin seçimi de farklı yöntemlere olmuştur. Peygamber efendimizin vefatının hemen arkasından yapılan bu işlemler sahabenin içtihadıdır.

Sahabîler asrında İran, Suriye, Mısır ve Kuzey Afrika fethedilmiş, müslümanların idaresine, çok eski medeniyetlere mensup milletler girmişti. İslâm medeniyeti, çeşitli milletlerin medeni mirasları ile karışmaya başlamıştı. Dolayısıyla toplum hayatında Peygamber (sav) devrinde olmayan hâdiselerle karşılaşılmış, hayat çeşitli dallara ayrılmıştı. Bu, durum karşısında İslâm bilginlerinin yararlı ve uygun olan hususları inceleme, araştırma, düşünme ve ictihad'da bulunma cihetine yönelmeleri bir zaruretti.

Sınırlı sayıda nass sınırsız sayıda karşılaşılan olaylar olunca bunlar da bir şekilde halledilmeliy-

Enfal 67-69. ayetleri, Hz. Peygamber'in (sav), her hadisenin halli için vahyi beklemediğini, istişare yoluyla ashabının da reyini alarak zaman zaman içtihada başvurduğunu, şayet içtihadında yanılırsa Allah Teala'nın bu hatayı olduğu gibi bırakmayıp peygamberini ikaz ve irşad buyurduğunu açıkça ifade etmektedir.

di. Karşılaşılan olaylara Kur'ân, sünnet ve kıyas yoluyla elde ettikleri sonuca göre reyleri ile içtihatta bulunmuşlar ve buna göre hüküm vermişlerdir.

Bu itibarla büyük sahabilerin ictihad'da bulunması, Peygamber (sav)'in söz ve hareketleriyle yakından ilgili olanların yeni meseleleri halletmesi gerekiyordu. Onlar, yeni meseleler karşısında içtihadlarda bulundular ve Allah'ın hükmünü açıkladılar.

Sahabilerin bilginleri içtihat hususunda bir metot ortaya koydular; onlar, yeni bir hâdise karşısında ihtilâfa düşerlerse Kur'an'a başvuruyorlar, bu meseleyi açıklayan bir ayet bulurlarsa onun üzerinde birleşiyorlardı.

Buna şöyle bir misal verebiliriz: Irak ve İran toprakları fethedilince sahabiler, bu arazinin fethe iştirak eden askerlere dağıtımında ihtilâfa düştüler. Hz. Ömer, devletin reisi ve mü'minlerin emiri olarak araziyi askerlere taksimden kaçındı. Çünkü O, görüyordu ki bu arazi, Allah'ın, "Biliniz ki ganimet olarak elde ettiğiniz şeylerin beşte biri Allah'ın, Peygamber'in, O'nun yakınlarının, yetimlerin, düşkünlerin ve yolda kalanların hakkıdır" (Enfâl 8/41) ayetinin içine girmiyordu. Bu ayette kastedilen ganimet menkul malları ifade ediyordu, toprak ise gayri menkul olduğu için fethedilir, fakat ganimet olmazdı. Öte yandan ülke ve sınırların korunması için gelire ihtiyaç vardı. Bu da arazinin fethedenlere dağıtımıyla olmaz, arazi sahipleri gayri müslimlerden «cizye» almakla sağlanabilirdi. Fakat savaşçılar, Hz. Ömer'e uymadılar ve münakaşa üç gün sürdü. Üçüncü gün Hz. Ömer, Kur'an'dan şu ayeti onlara okudu: «Allah'ın (fethedilen) memleketler halkından Peygamberine verdiği feyz (ganimet) Allah'a, Peygamberine, onun yakınlarına, yetimlere, yoksullara ve yolda kalanlara aittir. Bu da o malın, sizin içinizdeki zenginlerin arasında dolaşan bir mal (sermaye) olmaması içindir... Allah'ın azabı şiddetlidir.» (Haşr 59/7) Hz. Ömer, bu Kur'an nassını okuyunca hepsi O'nun emrine uymak zorunda kaldı.

Sahabiler, Kur'an'da bir nass bulamayınca Sünnete başvuruyorlar ve ondan gereken hükmü alıyorlardı.

Meselâ; bir gün bir anne-anne (nine), Hz. Ebu Bekir'e geldi ve ölmüş olan kızının oğlundan miras istedi. Ebu Bekir (ra) de Kur'an'da bu hususla ilgili bir ayet bilmediğini söyledi. Sonra sahâbîlere dönerek, Peygamber'in (sav) böyle bir meselede verdiği hükmü içinizden bilen var mı? dedi. Mugîre b. Şu'be, Peygamber (sav) Efendimizin nineye altıda bir hisse tanıdığını hatırlıyorum, dedi. Hz. Ebu Bekir, bu durumu başka bilen var mı? diye sordu. Başka bir sahabenin buna tanıklık etmesi üzerine bu nineye altıda bir (1/6) miras hakkı tanıdı.

Sahabîler, Kitap'ta ve Sünnette bir nass bulamadıkları zaman içtihat yapıyorlardı. Bu, Peygamber (sav) 'in kabul ettiği bir metot idi. Muaz b. Cebeli Yemen'e hâkim olarak gönderirken Peygamber (sav) O'na "Ne ile hükmedeceksin" diye sordu. O, "Allah'ın kitabı ile" dedi. Peygamber "Ya Kitap'ta bulamazsan?" dedi. O da "Peygamber'in sünneti ile" dedi. "Onda da bulamazsan?" dedi. Muaz, "Re'yimle içtihat yaparım" dedi. Peygamber (sav) bunun üzerine; "Allah'a hamd olsun ki Peygamberinin elçisini O'nun razı olduğu şekilde muvaffak kıldı" buyurdu.

Ömer (ra), devlet işlerini idarede, hakkında nass bulunmayan meselelerde maslahata göre içtihat yaptığı halde, kaza (yargılama) da, hakkında Kur'an ve Sünnet'den bir nass bulunmayan meseleler de kıyas cihetine gidilmesini emrederdi, O, Ebu Musa el-Eş'ariye gönderdiği mektubun sonunda şöyle diyordu; "Kur'an ve Sünnette bulunmayan ve tereddüde düştüğün meseleleri çok iyi anlamaya çalış, birbirine benzeyen hususları iyice kavra ve buna göre meseleleri birbirine kıyas et" Bu ifade açıkça göstermektedir ki hâkim, şer'î bir nass bulamazsa hâdiseyi, hakkında nass bulunan benzeri bir hadiseye kıyas edecek ve buna göre hüküm verecektir.

Hiçbir sahâbi, kendi görüşüne uyarak veya maslahatı tercih ederek, herhangi bir nassı terk etmemiştir. Sahâbîlerin maslahata göre vermiş olduğu fetvâlar, asla nassa aykırı olmamıştır. Bilâkis bu fetvâlar, nass'ların tatbikatından ve şeriatın gayesini doğru olarak idrakten ibarettir. Bunlarda hiçbir nassa aykırılık yoktur.

Vahyin ilk muhatapları ve en iyi anlayanları karşılaştıkları problemleri çözerken hiçbir zaman ben Kur'an'a bakarım başka bir şeye bakmam diyerek sorunları çözümsüz bırakmamışlardır.

Devam edecek....

Düne Güvenerek Geleceğe Adım Atmak

/ İdris Taşpınar

"Kökü mazide olan atiyiz"

Şanlı tarihimizde büyük zaferlerimizin, mağlubiyetlerimizin, kabahatlerimizin, kusurlarımızın ve hatasız yaptığımız işlerimizin olduğu bir gerçek. Başarılı, ehliyetli, liyakatli devlet adamlarımız olduğu gibi, yeterli başarıyı gösteremeyen devlet adamlarımızın olduğu da bir gerçek.

Malazgirt, Niğbolu, Mohaç, Çanakkale gibi askerî zaferlerimiz varsa, mağlup olduğumuz savaşlarımız da var. Oğuz Han gibi, Alpaslan gibi, Attila, Ertuğrul Gazi, Osman Bey, Fatih Sultan Mehmet, Yavuz Sultan Selim, Kanuni Sultan Süleyman, II. Abdülhamit ve Atatürk gibi başarılı devlet adamlarının yanında, onlar gibi olamayan devlet adamlarımız da var. Tarihte büyük devletler kurduğumuz gibi, tarih sahnesinden çekilen devletlerimiz de var. Buna rağmen, kendini yenileyebilen bir milletiz. Tarih; günahıyla, sevabıyla bizim tarihimizdir. Sadece geçmişin hatalarına, kabahatlerine bakarak geçmişi yargılamanın bilim insanına yakışmayacağı düşüncesindeyim. Böyle bir yargılamayı yapanların büyük ölçüde gaflet ve dalalet içerisinde olduğu inancındayım. Başarıları, zaferleri görmezlikten gelmek de akıl sahibi insanların kârı değil. Böyle insanlar, mensubu oldukları milleti yanlış bilgilendirdikleri için vebal altında kalmıyorlar mı? Milleti birbirine düşürdüklerinin farkındalar mı?

Görünen köy kılavuz istemez derler ya; 20. ve 21. yüzyılın nesilleri yeterli ve doğru tarih bilgisine sahip olmadıkları için kavram kargaşası içerisinde boğuldu kaldı. Maalesef günümüzün en büyük hastalığı -istisnalar dışında- milletimizin kendi tarihine sahip çıkmaması. Tarihine hakaretamiz sözler söylemesi, tarihinden utanması ve tarihiyle kavga etmesi... Bu kavga, beraberinde kendi örf, adet, gelenek, görenek, kavram, kültür ve sanat gibi değerlerimizin bozulmasına sebep oluyor. Bizim dışımızda hiçbir millet kendi tarihine söz söyletmezken bize ne oluyor?

İman, cazibe, aşk medeniyeti

Tarihin; bir kılavuz olduğu, ibret alınması gerektiği, geçmişin hata ve sevaplarını bilerek geleceğe yön verme sanatı olduğu unutuluyor. Hâlbuki bir millet dününe güvenerek geleceğe adım atmalı. Cemil Meriç'in ifadesiyle "Osmanlı medeniyeti bir hamle medeniyetidir. İman, cazibe, aşk medeniyetidir." Yahya Kemal'in deyişiyle "Kökü mazide olan atiyiz." Yani "gelecek" olduğumuz unutulmamalı. "Dün; bütün bir geçmiş, bütün bir tarih değil midir aslında? Dün, bugünün aynasına yansıyıp yarını aydınlatır. Dün bilinmezse, bugün de yarın da karanlıkta kalır." Türk milleti kadar tarihine kayıtsız kalan başka bir millet herhalde yoktur. Şu an dün ile bugün arasında bir kavga yaşanıyor ülkemizde. Tarihe yön veren bir millet olarak, yarınımızı kaybedelim mi?

Tarihimizdeki toplum hayatımıza baktığımızda; fazilet sahibi, dürüst, itibarlı, temiz, çevreci, harama el sürmeyen, medeni, dosdoğru, hırsızlık nedir bilmeyen, nazik, hayata karşı saygılı, hayırsever, şefkatli, hoşgörülü ve cihana örnek bir millet olduğumuzu görüyoruz. Kıble yürekliydik, vakıf insan, vakıf devlet ve vakıf kültürüne sahip, "Gönül ne kahve ister ne kahvehane / Gönül sohbet ister, kahve bahane." diyerek muhabbet geleneğini ihya eden bir millettik. Nerede, nasıl davranacağını bilen, adabıyla hareket eden, "İnsanı yaşat ki devlet yaşasın." diyen bir millettik. Mazlumların hamisiydik. Zalimlerin zulmüne "dur" dedik. Din, millet, vatan, namus ve devlet gibi yüce değerlere şiddetli muhabbet ve sevgi besleyen bir toplumduk. Kadim bir medeniyetin mensuplarıydık. Peki, ne oldu bize, nedir bu boş vermişlik? Nedir bu tarih düşmanlığı, gelenin keyfi için geçmişe sövmek mi? Yoksa bir milletin geçmişini toptan inkâr mı?

Orta Asya Türk tarihinde kurduğumuz devletler, Türk İslam tarihinde kurduğumuz devletler mazimiz ve değerimiz olduğu gibi, Türkiye Cumhuriyeti Devleti de bizim devletimiz ve değerimiz. Büyük Selçuklu Devleti'nden beri sadece devletimizin adı değişti. Önceki kurulan bütün kurum ve kuruluşlar yeni devletimizde devam etti. Geçmişte yaşadığımız kültür ve medeniyetimiz bugün de yaşanmakta. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne nasıl saygı duyuyor ve seviyorsak, önceki devletlerimize ve devletlilerimize de o kadar saygı ve sevgi göstermeliyiz. Nasıl ki Fatih Sultan Mehmet bizim değerimizse, Atatürk de bizim bir değerimizdir. "Geçmiş büyüklerimizi hürmetle yâd edelim. Millete asalet veren gökler onlardır. Milleti Tasvir eden, şekillendiren namlar onlardır. Onları çürütmeye çalışanlar, milleti şerefli bir maziden men edemezler."

Yıkmaktan harabe, yapmaktan mamure hâsıl olur.

Madem geçmişimizi beğenmiyoruz, beğenmeyen daha iyisini yapar. İtiraz hasettir. Kıskanmadır. "Kedi ulaşamadığı ete pis dermiş." Tenkit ile itiraz yıkmaktır. Yıkma! Daha iyi yapmaya çalış. Yıkmaktan harabe, yapmaktan mamure hâsıl olur. Bir evden, bir mamureden taş düşürmek, onu harabeye meyil ettirmektir. Bunu yapanlar muzır ve yıkıcıdırlar. Mazinin kabahatlerini affetmek, şereflerini ganimet bilmek, onlara sahip çıkmak bir millete hakiki varlık verir. Geçmiş büyüklerimizi hürmetle yâd edelim. Millete asalet veren gökler onlardır. Milleti tasvir eden, şekillendiren namlar onlardır. Onları çürütmeye çalışanlar, milleti şerefli bir maziden mahrum edemezler.

Bugün özellikle ülke yönetiminde iktidara sahip olanlar ve muhalefette olanlar, asla böyle bir kavgada yer almamalı. Kavgaya sebep olacak söylemlerde bulunmamalı. Milletin bütün bireylerini birleştirici, kaynaştırıcı, kucaklaştırıcı bir siyaset izlemeli. Bunu başarabilmelerinin şartı, toplumumuzu bilge toplum haline getirmektir. Bunun için de her türlü yatırımları yapmaları gerekir. Ülke yönetiminde tek sorunları aziz milletimizin varlık ve beka sorunu olmalı. Geçmişteki bütün başarısızlıklardan başarı kuralları çıkartmalılar. Bu konuda aydınlarımıza da büyük görevler düşmektedir. Aydınlarımız samimi olmalıdırlar. Mensubu oldukları milletin tarafı olmalıdırlar. Öncekilerin hatalarına düşmemeleri gerekir. İhanet içinde olanlar varsa, onları da esefle kınıyor ve tarihe havale ediyorum.

Bilge toplum

Bilge toplum; birbirini anlayan, ön yargılı olmayan, ideolojik saplantıdan kendini kurtaran, bilime, bilgiye değer veren, araştıran, inceleyen ve olgularla hareket eden bir toplumdur. Bilge toplumda; herkes birbirinin sahip olduğu değerlere saygı gösterir. Birbirlerine empati (duygudaşlık) duyar ve hoşgörüyle yaklaşır. Birbirine hoşgörüyle bakan ve yaklaşan bir toplumda samimiyet oluşur. "Samimiyet; dostlukta ciddiyet, irtibatta emniyet demektir." Samimiyet; bir milleti doğru yola, yardımlaşmaya sevk eder. Bireyler; birbirlerini tanıdıkça sever, beğenir. Fikirlerini birbirlerine anlatmaktan çekinmez. Birbirleriyle kaynaşır. Toplum dinamikleşir, hayatı can bulur. Bireyler birbirlerini bir aile gibi hisseder. Kendi menfaattarını düşündüğü gibi, genel menfaattarı da düşünür, onun gelişmesinde ve meydana gelmesinde de o kadar çalışır. Bireyler kendi hayatlarını intizama soktukları gibi toplum hayatlarına da intizam verirler. "En büyük millet, genel işlerini birlik ve beraberlik içinde düşünüp yapan millettir." Bireyleri ve kitleleri arasında samimiyet ve dostluk bulunmayan millet yavaş yavaş yok olur.

Türk-İslam kültür ve medeniyeti inanç ve ahlak medeniyetidir.

Her şeyden önce milletimizi birbirine bağlayan değerler, varlığını korumakta. Önemli olan, onları hayat haline dönüştürmektir. Türk-İslam kültür ve medeniyeti inanç ve ahlak medeniyetidir. Yabancıların hayran olduğu aile hayatımız eski yaşanılan günlerine kavuşturulmalı. Anne-baba ve kardeşler arası iletişim ve diyaloglar; inanç, ahlak, örf-adet, gelenek-görenek gibi değer yargılarımız üzerine oturtulmalı. Aile yapısını yıkıcı her türlü yayına ve propagandaya yer verilmemeli. Güya kadın ve erkek arasındaki eşitliği sağlamak adına yasallaştırılan İstanbul Sözleşmesi mutlaka iptal edilmeli. Bu sözleşme; erkeği erkek olmaktan, kadını kadın olmaktan çıkarmaktadır. Bu sözleşme Ankara'da yasallaşmasına rağmen adına neden İstanbul Sözleşmesi dendi. Ahmet Hamdi Tanpınar'ın "Fetihten sonra İstanbul bütün imparatorluğun ve Müslüman dünyasının gururu idi. Onunla övünüyorlar, güzelliklerini övüyorlar, her gün yeni bir âbide ile süslüyorlardı. O güzelleştikçe, kendilerini sihirli bir aynadan seyreder gibi güzel ve asil buluyorlardı." diye tanımladığı, Fatih Sultan Mehmet'in bize emanet ettiği "İslambol" şehrimize bir leke sürülmüş olmadı mı? Medyada yazılanları ve açık oturumlarda söylenenleri dikkate aldığımızda bu sözleşme doğrultusunda hareket eden resmî kurumlar ve sivil toplum kuruluşları Avrupa'dan yüklü miktarda maddi destek alıyormuş. Para için bütün değerlerimiz yıkılmış olmuyor mu? Aile hayatımız bugün yozlaşıyorsa, gençlerimiz arasında ahlaksızlık yaygınlaşıyor ülkü sahibi idealist olmaktan uzaklaştırılıyorsa ve gelecek kaygısı yaşatılıyorsa sebebini önce kendimizde aramamız gerekir.

Bunları görmezlikten gelmek düşmanın ekmeğine yağ sürmektir. Millet olarak ilerlemek istiyorsak özellikle yarınlarımızı emanet edeceğimiz gençlerimizi hayat ve kültür yapımıza göre eğitmeliyiz. Gençlerimizi şu ana kadar yabancı muhitlerde yaşatarak onların değer yargılarıyla yetişmesine neden olduk. Kendi çevremizden, kültürümüzden uzaklaştırdık. Yabancı gibi yaşamaya ve düşünmeye yönlendirdik. Helali, haramı bilmeyen, kolay kazanç yollarını tercih eden, çözüm üretemeyen, marka ve uyuşturucu düşkünü, milli fikir ve milli histen yoksun nesiller yetiştirdik. Bunda Batı kültür ve medeniyeti hayranı aydınlarımızın ve iktidar sahibi yöneticilerimizin de büyük kabahati var. Geçmişin aydın yöneticileri Batı kültür ve medeniyetini tahlil etmeden ülkemizde uygulama yoluna gittiler. Geri kalmışlığın sebebi olarak tarihimizi ve değerlerimizi gösterdiler. Bilmediler ki Batı kültürünün mensupları, kendilerine ait olmayan toprakları ele geçirmek için ilgili ülkelere önce kültürlerini ve medeniyetlerini götürürler. Kendi hayat anlayışlarını modern yaşam biçimi olarak sunarlar. Bir medeniyetler çatışmasına dönüştürerek değerlerinden koparırlar. Bu eğilimi tarihin her döneminde ve günümüzde gözlemlemek mümkündür. İstanbul Sözleşmesi'ni, Avrupa Birliği'nin isteği üzerine Kopenhag Kriterleri'ne uyum çerçevesi doğrultusunda çıkardığımız yasaları, bu meyanda değerlendirelim. Unutmayalım: "Genç; zamanına, muhitine ve evine göre yetişir."

İslam Rönesans'ı ve Muhteşem Türkiye

Dünya insanının koronavirüs tehlikesiyle karşılaştığı şu dönemde kendini büyük, güçlü ve üstün gören devletler dahi acze düştü. Binlerce kayıp verdi. Bu virüs herkese aciz bir varlık olduğunu hatırlattı. Herkes böyle bir tehlikeden ders çıkartmalı. Yaradılışının gayesini bilerek hareket etmeli. Şunu kesinlikle bilelim ki millet olarak bizi ayakta tutacak yegâne yol inanç gibi, ahlak gibi değerlerimizdir. Bu değerlerimiz bizi; dürüst, ahlaklı, hayırsever, şefkatli, hoşgörülü, fazilet sahibi ve adaletli, kanaatkâr olmaya, birlikte hareket etmeye ve yardımlaşmaya davet ediyor. Değerler ve kurallar bizi ayakta tutar. Ancak böyle olursak bela ve musibetlerin hakkından geliriz. Bu konuda da devlet, yöneticiler ve millet olarak üzerimize düşen görevleri layıkıyla yapmalıyız.

Eğer zamanımızı, muhitimizi ve evimizi bir cennete dönüştürmek ve Muhteşem Türkiye'yi oluşturmak istiyorsak yeni bir Rönesans'a ihtiyaç var. Bunun adı İslam Rönesans'ıdır. Bu Rönesans ki, kusurlarımızın, hatalarımızın nerede olduğunu bilimle, hikmetle, hak ve adalet ölçülerini uygulatarak buldurur. Milletimizi özüne döndürerek aydınlığa çıkartır. Düne güvenerek geleceğe adım attırır.

Ümidini diri tutan Muhteşem Türkiye sevdalılarına selam olsun.

Tebük Tebük'te mi Kaldı?

/ Muharrem Yakın

Tebük

Tebük, Arap Yarımadasının kuzeyinde yer alan stratejik bir yer ve yerleşim merkezidir. Ürdün sınırına 140 km, Şam'a 500 km ve Medine'ye 700 km'lik bir mesafede bulunmaktadır. Güneye göre doğal tepeciklere ve tatlı su kuyularına sahip olması, buranın önemini daha da artırmaktadır.

II. Abdülhamid Han'ın yaptırdığı Hicaz Demiryolunun buradan geçmesi, Tebük'ün önemini daha da artırmıştır. 19. yy sonunda Tebük, yaklaşık elli haneli bir yerleşim yeri iken, demiryolunun geçmesi ile zaman içerisinde önemli bir ticaret, sosyal ve ekonomik merkez haline gelmiştir. 2010 yılındaki tahmini nüfusu 535 bin civarında kabul edilmektedir.

Kanuni Sultan Süleyman Han, hac güzergâhının güvenliğini sağlamak için hac yoluna belirli aralıklarla kaleler inşa ettirmiştir. Bu kalelerden biri de Tebük'e yapılmıştır.

I. Dünya Savaşında İngilizlerle iş birliği yapan Şerif Hüseyin, Tebük'ü de talan etmiş ve buradaki istasyon binasını yakıp yıkmıştır. Günümüzde Suudi Krallığının yedinci büyük şehri durumunda bulunana Tebük'te üniversite ve hava limanı bulunmaktadır.

Tebük Seferi

Tebük Gazvesi, Hicrî 9, Miladi 930 yılında Bizans'a karşı düzenlenen ve bizzat Rasülullah'ın (sav) komuta ettiği önemli bir seferdir. Kur'an'da, hadislerde ve İslam tarihi kitaplarında önemle üzerinde durulmuş olan bir seferdir.

Hz. Peygamber (as), genellikle çıkacağı seferin hedefini açıklamazken, Tebük Seferini açıkça beyan etmiştir. Çünkü bu sefer, zor zamanda uzun bir mesafeye ve büyük bir düşmana karşı düzenlenmekte olan bir seferdi. Havanın sıcaklığı, ürün ve meyvelerin hasat zamanı, yolun uzunluğu ve düşmanın gücü bu işin pek kolay olamayacağı yönündeki endişeleri öne çıkarıyordu. Onun içindir ki bu gazve, Kur'an-ı Kerim'de "saatü'l-usre" yani güçlük zamanı olarak anılmaktadır.[1] Buradan hareketle Tebük Gazvesine katılan orduya "ceyşü'l-usra" zorluk ordusu ve gazveye de "gazvetü'l-usra" zor savaş adı verilmiş, öyle anılmıştır.

İslam-Bizans ilişkileri Hz. Peygamber Aleyhisselam'ın İmparator Herakleios'a gönderdiği İslam'a davet mektubu ile iyi başlamıştı ama sonunda Bizans bir devlet, imparatorluk idi ve kendine göre bir yapısı, hiyerarşisi ve düzeni vardı. Hicri 8. yılda yapılan Mute Savaşından sonra iki devlet arasında belirsizliğin ağır bastığı bir süreç yaşanıyordu. Bir taraftan da Yarımadanın kuzeyinin güvenlik açısından teyide ihtiyaç duyduğu hissediliyordu.

Sefere 30 bin kişilik bir ordu ile çıkılıyordu. Bu, o güne kadarki en büyük İslam ordusu idi. Bu zor savaşa, sefere katılmak her babayiğidin kârı değildi. Ahkâm kesmek her zaman için kolaydır. Önemli olan adım atmaktır, adım atma kararlılık ve cesaretini gösterebilmektir. Bu zor gazveye katılım konusunda insanların dört ayrı tavır sergiledikleri görülmektedir:

Her Tavır Bir Karakterin Özetidir

1. Tereddütsüz emri yerine getirip er meydanında yerini alanlar. Bunlar 30 bin kişilik bir yiğitler topluluğudur. Ebu Heyseme gibi geç kalan ama kopuk kalmayan, atına atlayıp orduya yetişenler de vardı. Önemli olan, o iradeyi gösterip geç te kalmış olsa yapması gerekeni yapmış olmak değil midir?

1- Tevbe 9/117; Andolsun ki Allah, müslümanlardan bir gurubun kalpleri eğrilmeye yüz tuttuktan sonra, Peygamberi ve güçlük zamanında ona uyan muhacirlerle ensarı affetti. Sonra da onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara karşı çok şefkatli, pek merhametlidir.

2.Nifakları sebebiyle emre karşı hep içlerinde bir mesafe bulunduranlar. Bunlar münafıklar olup çeşitli bahaneler bularak sefere katılmadılar. Rasülullah, onların bahanelerine karşı herhangi bir itirazda bulunmadı.

3.Hiçbir bahaneleri yoktu ve bu sefere katılmaları gerekiyordu; çünkü onlar Müslümandı. Ama rehavet ve şartların zorluğu onların ağırdan almalarına neden oldu; "Biraz sonra katılırım, orduya yetişirim." diyorlardı, sonra yetişemez bir duruma geldiler.

4. Bu gurup, sefere samimiyetle katılma isteğine rağmen 700 km'lik bir mesafeyi binitsiz olarak yaya kat etmenin zorluğundan dolayı imkânsızlık yüzünden sefere katılamayanlardır. Bunlar 7 kişi olup üzüntülerinden dolayı içten içe ağlayıp gözyaşı döktükleri için "bekkain" ağlayanlar[2] olarak adlandırılmışlardır. Bunlar, üç sahabe tarafından kendilerine binit temin edilince sevinçle bilahare orduya katılmışlar ve seferde yerlerini almışlardır.

Bu dört guruba ekleyebileceğimiz bir beşinci gurup daha vardır ki onlar da ordunun teçhizine katkı sağlayıp lojistik destek verenlerdir. Rasülullah'ın orduya yardım çağrıları karşılıksız kalmadı. Hz. Ebu Bekir malının tamamını orduya tahsis etti.[3] Hz. Ömer malının yarısını getirdi. Hz. Osman üç yüz deve, bin dinar ve ordunun üçte birini donatarak destek verdi. İslam kadınları ziynetlerini getirerek kendi çaplarında katkı sağladılar İslam ordusuna.

Münafıklar hemen her ortamda her "fırsatı" değerlendiriyorlar ve içlerindekini dışarıya sızdırmakta gecikmiyorlardı. Onların dedikodusu, Hz. Peygamber'in Medine'de vekil bıraktığı Hz. Ali'yi fazlasıyla rahatsız etmişti. Onun için Medine'den hareketle Cürf denilen yerde orduya yetişti. Ancak Medine'de de bir vekilin bulunması elzemdi. Hz. Peygamber'in (as) Hz. Ali'ye söyledikleri dikkat çekicidir: "Sen bana göre Musa'ya nispetle Harun gibi olmak istemez misin; ancak benden sonra peygamber gelmeyecektir." Bunun üzerine Hz. Ali, Medine'ye dönerek emri yerine getirdi.

Münafıkların lideri Abdullah İbn Übey, fitne kazanını kaynatmaya devam ediyordu hemen her fırsatta olduğu gibi; "Muhammed, Rumlarla savaşmayı oyuncak sanıyor. Ben onun ve arkadaşlarının iple bağlandığını görür gibiyim." diyordu.

Münafıkların bir kısmının da sırf ganimet beklentisi yüzünden sefere katıldıkları bilinmektedir. Burası da ayrıca önemli bir noktadır. Hem düşmanlık besleyecek engel olmaya çalışacaksın hem de nemalanmaktan asla geri durmayacaksın.

Hayatın Her Safhası Bir Okul

Medine-Tebük hattında ordu ilerlerken Rasülullah geçtikleri yerler hakkında da bilgi veriyordu. Burası gerçekten ilginçtir; Allah'ın resulü savaşa giderken dahi aydınlatma işine ara vermiş değil. Burası, gerçekten dikkatle bakılması gereken bir noktadır. Allah'ın gazabına uğrayan Semud kavminin yurdu Hicr'den geçerken, Allah'ın gazabına uğrayan bu beldenin kuyularından su içilmemesini ve abdest alınmamasını isterken, bu ihtiyaçlarını Salih peygamberin beldesinde onun devesinin suvarıldığı kuyudan karşılanmasını istemiştir.

İslam ordusu Tebük bölgesinde yirmi gün kadar kaldı. Ortalıkta hiçbir hareketlilik gözükmüyordu. Bu, itirazı olan birilerinin ortaya çıkmaması anlamına geliyordu. Çevredeki kabilelerle görüşmeler yapıldı ve onlarla çeşitli anlaşmalar yapıldı. Tebük Seferi esnasında nazil olan cizye ayetinin[4] ilk uygulaması bu seferde yapılarak cizyeyi ihtiva eden anlaşmalar yapıldı. Çevreden gelen elçi ve heyetlerle görüşmeler yapılıp anlaşmalar sağlandı. Bölgedeki kimi kabile ve kimi insanlar İslam'la şereflendi. Kısacası sefer oldu, savaş olmadı ama zafer oldu.

Tebük Seferi boyunca ordu, namaz kılmak için çeşitli yerlerde konaklamış ve namazlarını kılmışlardır. Daha sonraki çeşitli yönetimler, Hz. Peygamber ve ordusunun hatırasına oraları namazgâh addetmişler ve açık mescitler (namazgâhlar) düzenlemişlerdir. Bunların sayıları on beşe ulaşmaktadır. Peygamberimizin, sefer boyunca öğle ile ikindiyi (cem-i takdim) ve akşam ile yatsıyı (cem-i tehir) ederek kıldığı bilgisi de bulunmaktadır.

Rasülullah'ın Receb/Ekim ayında çıkıp Ramazan/Aralık ayında döndüğü bu sefer elli gün kadar sürmüştür.

Rasülullah, mutat şekilde sefer dönüşü doğruca mescide giderek iki rekât namaz kıldı. Sonra sefere katılmayanların mazeretlerini dinledi. Münafıkların mazeretlerini dinlemekle yetindi. Gerçekten hiçbir mazeretleri olmadığı halde gecikerek seferden mahrum kalan üç sahabeye Peygamberimiz tecrit cezası verdi. O üç kişiye bütün genişliğine

2- Tevbe 9/92; Kendilerine binek sağlaman için sana geldiklerinde: Sizi bindirecek bir binek bulamıyorum, deyince, harcayacak bir şey bulamadıklarından dolayı üzüntüden gözleri yaş dökerek/bekkain dönen kimselere de (sorumluluk yoktur).

3- Hz. Ebu Bekir, sıddik olmasın da kim olsun? Rasülullah'ın; "Çoluk çocuğuna ne bıraktın?" sorusuna; "Allah ve rasülünü bıraktım, yetmez mi?" diye cevap vererek teslimiyetin ne olduğunu gösteren büyük insan, Allah senden razı olsun.

4- Tevbe 9/29; Kendilerine Kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, Allah ve Resûlünün haram kıldığını haram saymayan ve hak dini kendine din edinmeyen kimselerle, küçülerek elleriyle cizye verinceye kadar savaşın.

rağmen yeryüzü dar geldi. Elli gün kadar süren zorlu bekleyişin sonunda ayetin nüzulü ile affa mazhar oldular.[5]

Geride kalan münafıklar münafıklıklarına devam ettiler geride kaldıkları süre boyunca ve bir "mescit"[6] inşa ettiler. Niyetleri o mescide Rasülullah'ı getirerek ona suikast düzenlemekti. Allah, onların tuzağını peygamberine haber vererek onların tuzağını başlarına çevirdi. Hz. Peygamber (as) bunun üzerine Zuevan'daki bu mescid-i dırarı yıktırdı.

Bu Kadar Mı?

Kitaplarda ayrıntılı olarak yer alan Tebük Gazvesi kısaca ana hatlarıyla böyle. Ancak, Tebük seferinin günümüze verdiği çok önemli mesajlar vardır. Onların hepsinden ayrıntılı olarak bahsetmek bir dergi yazısının boyutlarını aşar. Başlıklar halinde arz edersek;

1.Tebük Seferi, Tevbe Suresinin etraflı olarak ele aldığı bir seferdir. Tevbe Suresinde önemli uyarılar bulunmaktadır. Bu uyarılar da Tebük Seferi gibi çetin bir imtihan kadar önemlidir.

2.Tevbe Suresi, başında besmele bulunmayan tek suredir. Bu nedenle, Kur'an okuyan kimse, okuyarak o sureye geldiği zaman, okuyuşuna ara vermeksizin ve yeni bir besmele çekmeksizin okuyuşuna devam eder. Lisan-ı hal ile o surenin aciliyeti vardır. O suredeki hükümlerin uygulanması, uyarıların dikkate alınması için vakit kaybedilmemelidir.

3. Tevbe Suresi, "beraetün minallah" Allah'tan bir berat/ültimatom/kesin uyarı ile başlamaktadır. O halde bu suredeki uyarılar dikkatle algılanmalı ve gereğince hareket edilmelidir.

4.Bu sureye ilk kelimesinden dolayı "Berae Suresi" de denilmekle birlikte çoğunlukla Tevbe Suresi olarak anılmaktadır. Tevbe, tevbe etmek ve tevbenin kabulü gerçekten çok çetin bir süreç ve imtihandır. Tevbenin kabulü için içten bir yakarış ve çetin bir imtihandan geçmek gerekmiştir. Olaya bu açıdan bakınca acaba böylesine kaç tevbe vardır, kaç tevbenin kabulü vardır?

5. "Sefere var mısın?" diye sorulduğunda ya da ima edildiğinde mıh gibi yerine çakılıp kalanlar da bu surenin muhatabıdırlar. Aman dikkat.

6.Bahane bulmak kolaydır, istenirse bulunur. Önemli olan bahaneleri tasfiye edip seferde sefir olabilmektir.

7.Masa, kasa ve çeşitli dünya nimetlerinin mıknatıs gibi çekicilikleri vardır. Önemli olan, onlara olduğu kadar değer vermektir; onların esiri olmak değil.

8. Hatasız insan elbette olmaz. Ama Hz. Ebu Bekir gibi malının tamamını, Hz. Ömer gibi malının yarısını, Hz. Osman gibi çok önemli bir lojistik destekle malının önemli bir kısmını "zor zamanda" vermek, ancak er kişinin kârıdır. O halde tarihi seyir içinde insanların kendilerinden kaynaklı, çevrelerinden kaynaklı ya da şartlardan kaynaklı yanlış eğilimleri, eylem ve tavırları, tutumları olmuş olabilir. Bütün bunlardan gerekli dersi çıkarmakla birlikte onların zor zamanda gözlerini kırpmadan Allah'ın kutlu nebisinin safında, yanında, arkasında metin bir duruşla durmaları gerçekten çok önemlidir; bilinmelidir. Allah onlardan razı olsun ve bizleri de onların samimiyet, kararlılık ve metanetleri ile donatsın inşaallah.

9.Kur'an tarihsel bir belge değil; mesajları her dem insanlığa ışık tutacak sürekli bir kılavuzdur.

Sefere devam edenlere selam olsun.

KAYNAKÇA

1.Kur'an-ı Kerim,

2. Avcı, Casim, Tebük, TDV İA, XL, 227 vd.,

3. Yiğit, İsmail, Tebük Gazvesi,TDV İA, XL, 228 vd.,

5- Tevbe 9/118,119; Ve (seferden) geri bırakılan üç kişinin de (tevbelerini kabul etti). Yeryüzü, genişliğine rağmen onlara dar gelmiş, vicdanları kendilerini sıktıkça sıkmıştı. Nihayet Allah'tan (O'nun azabından) yine Allah'a sığınmaktan başka çare olmadığını anlamışlardı. Sonra (eski hallerine) dönmeleri için Allah onların tevbesini kabul etti. Çünkü Allah tevbeyi çok kabul eden, pek esirgeyendir. 119. Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğrularla beraber olun.

6- Tevbe 9/107-110; (Münafıklar arasında) bir de (müminlere) zarar vermek, (hakkı) inkâr etmek, müminlerin arasına ayrılık sokmak ve daha önce Allah ve Resûlüne karşı savaşmış olan adamı beklemek için bir mescid kuranlar ve: (Bununla) iyilikten başka bir şey istemedik, diye mutlaka yemin edecek olanlar da vardır. Hâlbuki Allah onların kesinlikle yalancı olduklarına şahitlik eder.

108. Onun içinde asla namaz kılma! İlk günden takvâ üzerine kurulan mescit (Kuba Mescidi) içinde namaz kılman elbette daha doğrudur. Onda temizlenmeyi seven adamlar vardır. Allah da çok temizlenenleri sever.

109. Binasını Allah korkusu ve rızası üzerine kuran kimse mi daha hayırlıdır, yoksa yapısını yıkılacak bir yarın kenarına kurup, onunla beraber kendisi de çöküp cehennem ateşine giden kimse mi? Allah zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.

110. Yaptıkları bina, (ölüp de) kalpleri parçalanıncaya kadar yüreklerine devamlı olarak bir kuşku (sebebi) olacaktır. Allah çok iyi bilendir, hikmet sahibidir.

Tarihten Günümüze
Komşuluk İlişkileri

/ Şevket Bingöl

Öncelikle yazımıza Rabbimiz Allah Teâlâ'nın komşulukla ilgili ayetiyle başlayalım:

> ***Allah Teâlâ Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyuruyor: "Allah'a kulluk edin. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, öksüzlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolcuya, ellerinizin altında bulunanlara iyilik edin. Şüphesiz ki Allah kurumlu, böbürlenen insanları sevmez."*** *(Nisâ 4/ 36)*

Yine bu hususla ilgili Peygamber Efendimiz de (sav) bir hadis-i şeriflerinde: *"Allah'a yemin olsun ki, kâmil manada iman etmiş sayılmaz, vallahi gerçekten iman etmiş sayılmaz, vallahi olgun mümin olamaz."* buyurmuş, Kim, yâ Resûlallâh?" diye sorulunca: *"Komşusu, şerrinden emin olmayan kimse"* buyurmuştur. *(Buhâri, Edeb, 29- VIII, 12)*

Buna ilaveten diğer bazı hadislerde de Yüce Peygamberimiz: *"Cebrail bana komşu hakkında o kadar tavsiyede bulundu ki, onu mirasçı bırakacak sandım."* *(Müslim, Birr ve Sıla, 42)*

> ***"Komşusu açlıktan kıvranırken, tok yatan kimse iman etmiş olamaz."*** *(İbn Ebî Şeybe, Musannef, İman ve Ru'ya, 6)*

> ***"Sizden biri kendisi için istediğini din kardeşi için -yahut komşusu için- istemedikçe (tam) iman etmiş olamaz."*** *(Müslim, İman, 71)* ***buyurulmaktadır.***

Komşulukla ilgili bazı atasözlerimiz de vardır, onlardan bazıları şu şekilde halk arasında söylenmiş ve söylenegelmektedir.

- Ev alma, komşu al.

Bugün, kim oldukları konusunda hiçbir fikir sahibi olmadığımız insanlarla aynı çatı altında, yan yana ya da karşılıklı dairelerde oturabiliyor, bu durumu sorun etmeden yaşayabiliyoruz. "Komşusu açken tok yatan bizden değildir" öğretisini kabullenmiş bir toplum olarak, komşumuzun açlığı tokluğu bir yana adını bile bilmiyoruz. Apartman sakinleri birbirlerinin isimlerini zillerden veya kapı üzerlerinden öğrenmektedirler. Selamlaşmak, hal hatır sormak, bayramlaşmak, yardımlaşmak gibi güzide değerlerimiz neredeyse unutulmuş vaziyette.

- Aç kurt bile komşusunu dalamaz.
- Hayır söyle komşuna, hayır çıksın karşına.
- Komşu hakkı Tanrı hakkıdır. ...
- Komşu komşunun külüne muhtaçtır. ...
- Komşuda pişer, bize de düşer... vb. gibi.

Yüce Dinimiz İslâm, insan ilişkilerine çok büyük önem vermiştir. İnsan ilişkilerinin bir boyutu ise komşu ilişkileridir. Türkçe'deki komşuluk "yakın olma, yakınlık" anlamına gelen isim olup genellikle birbirine yakın meskenlerde yaşayan kişilerin ve ailelerin her birini ifade eder.

Komşuluk, toplum hayatımızda yeri ve önemi inkâr edilemeyen içtimai bir müessesedir. İnsan sosyal bir varlık olduğuna, bu sebeple tekbaşına yaşayamayacağına göre etrafında komşularının olması kaçınılmazdır. Komşularla iyi geçinmek ve komşulara iyilik etmek, bir Müslümanın asla vazgeçemeyeceği düsturu ve boynunun borcudur. Rabbimiz; yukarıda ayette de belirtildiği gibi, komşulara da iyilik edilmesini emretmiş ve Rasulullah efendimiz de bu hususa hassasiyetle büyük önem vermiştir. Komşu komşuya adeta bir anne, baba ve kardeş gibidir. Komşuluk ilişkilerinin temeli "yardımlaşma" ve "güven"dir. Bu iki mesele insanlık tarihinin başlangıcından beri vardır ve her devirde de olmaya devam edecektir.

Tarihte Türk – İslâm Milletlerinde Komşuluk İlişkileri

Tarihi kaynak ve verilere göre komşuluk ilişkilerini başlıklar halinde sıralarsak:

- *Yeni komşuya 'hoş geldin'e gitmek ve bir ihtiyacının olup olmadığını sormak,*
- *İhtiyacı varsa karşılamak,*
- *Yeni komşunun yalnızlık duymamasını sağlamak,*
- *Komşu yerleşince, duruma göre onu davet etmek,*
- *Çocuklar aynı yaşta iseler, onları tanıştırıp birlikte oynamalarını veya çalışmalarını sağlamak,*
- *Komşuda hasta varsa yoklamak, yardım etmek, yalnızsa bir çorba pişirmek, küçük çocuğu varsa ona bakmak, komşusunun yakınlarına hastalığını haber vermek,*
- *Komşulardan birinin kızı evleniyorsa, evlilik hazırlıklarına yardım etmek (dikiş, nakış, alışveriş vb. konularda),*
- *Komşulardan, bilhassa genç ve yalnız evlilerden biri doğum yapmışsa, tecrübeli komşu hanımlar tarafından loğusayı yalnız bırakmamak,*
- *Komşulardan birinin evinde ölüm varsa, onu yalnız bırakmamak, küçük çocukları kendi evine almak, ölü evine yemek vb. şeyler göndermek, aç oturmalarını önlemek,*
- *Düğün davet gibi hallerde gerekli eşya ve kap kacak yardımı yapmak,*
- *Bu yardım kendisine yapılmışsa, teşekkür anlamında, kapların birine evde yapılmış tatlı ve benzeri şeylerden koyarak geri vermek.*
- *Komşu dedikodusuna meydan vermemek, katılmamak,*
- *Fazla kokulu bir yemek pişirilmişse, komşuya da bir miktar göndermek,*
- *Bayramlarda mutlaka ziyaret etmek ve bayramlaşmak,*
- *Ramazan ayında birlikte iftarlar yapmak, hatta köylerde mahalle odalarında topluca iftarlar etmek, Kurban Bayramı'nda kurban kesemeyen komşularına mutlaka kurban eti götürmek,*
- *Yakın komşuyu bir dost kabul edip, onun hayatının akışına karışmadan, onunla dengeli ve ölçülü ilişkiler kurmak gibi ve daha birçok komşuluk adet*

ve gelenekleri vardı.

Esnaf komşuluğu da son derece hassas ve önemliydi. Bir gün İstanbul'un fethinden önce Fatih Sultan Mehmet hazretleri, esnafın durumunu görmek için tebdili kıyafetle sabahın erken saatlerinde alışverişe çıkar. Bir esnaf dükkânını yeni açmışken, Sultan Mehmet içeri dalar ve bana bir kilo şeker, bir kilo yağ, bir kilo da un ver, der. Dükkân sahibi şekeri verir, diğerlerini vermez. Fatih sorar: "Diğer istediklerimi neden vermezsin" der. Adam: "Beyim, ben siftahımı yaptım. Karşı komşu yeni dükkânını açtı, siftah etmedi. Diğerlerini de ondan al" der. Sultan yeni dükkânını açan esnafa yönelir. İsteklerini söyler: Diğer esnaf da aynısını tekrarlar ve "ben siftah ettim, diğer ihtiyacını da yeni açan şu komşudan alıver" der. İşte ecdadımız zamanında komşuluk ilişkileri böylesine sağlam temeller üzerine atılmıştı.

Günümüzde Komşuluk İlişkileri

Üzülerek söyleyelim; günümüz insanının, yakın çevresindeki insanlardan yalıtılmış bir ortamda yaşamayı tercih ettiği görülmektedir. İnsanın toplumsal bir varlık olmasıyla örtüşmeyen bu durum, köklü değerlerimizden olan komşuluğun özellikle büyük şehirlerde yavaş yavaş tarihe gömülmekte olduğu endişesini yoğun bir şekilde hissetmemize neden olmaktadır.

Bugün, kim oldukları konusunda hiçbir fikir sahibi olmadığımız insanlarla aynı çatı altında, yan yana ya da karşılıklı dairelerde oturabiliyor, bu durumu sorun etmeden yaşayabiliyoruz. "Komşusu açken tok yatan bizden değildir" öğretisini kabullenmiş bir toplum olarak, komşumuzun açlığı tokluğu bir yana adını bile bilmiyoruz. Apartman sakinleri birbirlerinin isimlerini zillerden veya kapı üzerlerinden öğrenmektedirler. Selamlaşmak, hal hatır sormak, bayramlaşmak, yardımlaşmak gibi güzide değerlerimiz neredeyse unutulmuş vaziyette.

Artık günümüzde, özellikle büyük kentlerdeki hayat şartlarının tabiî bir sonucu olarak o eski geniş ve geleneksel aile yapımız küçülmüş, sadece eşler ve çocuklardan oluşan çekirdek aile tipi yaygınlaşmış, komşuluk ilişkileri de zayıflamış, eski canlılık ve gücünü kaybetmiştir. Günümüz insanları uzayı fethediyor ama insanların gönüllerini fethedemiyorlar. Uzayın kapılarını açıyorlar ama bir türlü komşularının kapılarını açamıyorlar. Göklere çıkıyorlar, yerin derinliklerine iniyorlar ama bir türlü bir üst kattaki komşularının yanına çıkamıyorlar, ya da bir alt kattaki komşularının yanına inemiyorlar. Evlerindeki harika kutunun penceresinden bütün dünyayı seyrediyorlar, olup biten herşeyi görüyorlar ama yanı başındaki komşusu ile görüşüp tanışamıyorlar.

Peki, nasıl oldu da bizim toplumumuzda komşuluk ilişkileri bu hale geldi? Maalesef; emperyalizmin en önemli türlerinden biri olan ve toplumları içten çürüten, bitiren "Kültür Emperyalizmi" sayesinde, Türk-İslâm toplumları kültürel dejenerasyona uğratılarak yozlaştırıldı. İnançları, ideolojileri, milli kültürel değerleri, güzel örf ve adetleri yıkılarak, yerine materyalist, kapitalist, neme lazımcı, sadece kendini düşünen ucube, yıkıcı fikirlerin enjektesiyle kendi toplumuna karşı yabancılaştırıldı. İnsanlıktan gitgide uzaklaştırıldı.

İyi Komşuluk İlişkileri Nasıl Olmalı?

Samimi bir tanışma ve devamında gelecek olan içtenlikli selamlaşmalar iyi bir komşuluk için çok önemli bir başlangıçtır. Selamlaşmanın aramıza atacağı sevgi tohumları karşılıklı iyi davranışlarla yeşerip büyüyecektir. Bu hususta en güzel rehberimiz; Yüce Rabbimizin biz kullarına emrettiği ayetleri ve sevgili Peygamberimizin örnek yaşantısıdır. Komşuya iyilik etmek, ana-babaya iyilik etmek kadar kıymetlidir. Kâmil bir imana sâhip olan bir mü'min yanı başında komşusu aç iken tok olarak sabahlayamaz, komşusu çıplak iken kendisi her gün bir başka takım elbise giyerek caka satamaz, komşusu kışın yakacak odun, kömür bulamazken kendisi sıcak yuvasında rahat edemez. Hiç kimse, benim her şeyim var, komşuya muhtaç değilim diyemez. Müslüman etrafıyla ilgilenir, komşularının derdini kendisine dert edinir. Peygamber Efendimiz pişirilen yemeklerden fakir komşulara da pay ayırılmasını emretmiştir.

Komşuların sevinçleri de, üzüntüleri de paylaşılmalıdır. Müslüman olmayan komşuya dahi iyilik yapmamız emredilmiştir. Kendimiz için istediklerimizi komşularımız için de istemeliyiz. Komşularımızı incitmemeye özen göstermeliyiz.

Peygamber efendimiz (sav) komşunun komşu üzerindeki sorumluluklarını şu şekilde ifade etmiştir:

1. Hastalandığında geçmiş olsun ziyaretine gitmek.

2. Öldüğünde cenazesinin kaldırılmasında bulunmak.

3. Borç istediğinde vermek.

4. Darda kaldığında yardımına koşmak.

5. Bir nimete kavuştuğunda tebrik etmek.

6. Başına bir musibet geldiğinde teselli etmek.

7. Evi onun rüzgârını (güneşini, manzarasını) engelleyecek şekilde yüksek yapmamak.

8. Ne pişirdiğini ona belli etmemek, belli ederse pişirdiğinden ona da vermek.

(Mecma'uz-Zevaid, VIII, 168-170)

ÇUVALDIZ

Ahmet **Çuvaldız**

Evveet değerli okurlar, yazarınız Çuvaldız bir ay sonra yine sizlerle. Eee, günler yine çarçabuk geçti, yıldan bir ay daha eskidi ve Çuvaldız yine sizlerle buluştu. Önceleri olduğu gibi ne yazık ki bu sefer de satırlarım yine karabasan konularla dolu. Gönül ister ki hep iyi şeyler için karalayayım satırlarımı. Lakin bu ülkede bu öyle kolay bir şey değil...

Her Zarar Edeni Satmak Mı Gerekir?

Caminin birinde Hoca cemaate sesleniyormuş. "Ey cemaat, camimizin elektrik, su, yakıt giderleri bir hayli arttı. Üstelik camide boya ve badana da yapmak gerekti. Sizin anlayacağınız topladığımız paralar giderleri karşılamaya yetmiyor. Esnaflara bir hayli borçlandık." deyince Temel hemen söze girmiş, "Hocam, madem hep zarar edeyruk, camıyı kapatalum." demiş. Temel aklı işte...

Biliyorsunuz, Sakarya'da kurulu olan tank palet fabrikasının önce BMC'ye devredilmesi, sonra da Katar'la ortaklık yapılması bir hayli ses getirdi. Konu kapandı derken bir vekilin maksadını aşan sözleri ise konuyu tekrar alevlendirdi.

Tank palet fabrikası konusu tekrar alevlenince Erdoğan, önce fabrikanın "zarar eden bir fabrika olduğu için satıldığını" söyledi çok geçmeden de "yapılan işlemin adı satış değil, işletme devridir." dedi. Yani satmamış devretmişiz! İyi de niye?

Sizlere aşağıda bir çizelge veriyorum. Bu yıllara göre devletimizin bütçesi. Hep açık görüyorsunuz değil mi? Başka ne görecektik Sayın Çuvaldız devri saltanatta, der gibisiniz. Ben de bu ne ki derim.

Yıllar İtibariyle Bütçe Açığı (Bin TL)

Yıl	Bütçe Geliri	Bütçe Açığı	Açık/Gelir
2006	173.483.430	4.642.603	%2,7
2007	190.359.773	13.707.910	%7,2
2008	209.598.472	17.432.090	%8,3
2009	215.458.341	52.760.844	%24,5
2010	254.277.435	40.081.289	%15,8
2011	296.823.602	17.783.190	%6,0
2012	332.474.895	29.411.791	%8,8
2013	389.681.985	18.542.575	%4,8
2014	425.382.787	23.369.550	%5,5
2015	483.386.422	22.918.578	%4,7
2016	554.431.000	29.258.000	%5,3
2017	630.349.066	47.373.251	%7,5
2018	757.834.311	72.615.209	%9,6
2019	875.796.214	123.693.219	%14,1

Reisin beyanatlarından sonra sözlüklere baktım. Devir karşılığı olarak "bir malın mülkiyetini ya da bir mal üzerindeki hakkı bir başkasına aktarma" yazıyor. Yani devir eşittir satış! Geldiklerinden bu yana işleri zaten hep satış. Her şeyi satmışlar, tank palet, diğer sattıklarının yanında çerez kalır.

Hepsi de kendi iktidarlarına ait aşağıdaki bütçe rakamları devletin artan bir biçimde hep zararda olduğunu gösteriyor. Ben de "Madem devlet zarar ediyor, o zaman devleti kapatalım." diyorum. Sayın Çuvaldız, olur mu öyle şey, o zaman nasıl saltanat sürecekler, diye soruyorsunuz. Haklısınız, o halde işletmesini devretsinler. Ne de olsa satış sayılmaz!

Tank Palet Sadece Palet Mi Yapar?

Diyeceksiniz ki, Sayın Çuvaldız adı üstünde tank paleti yapar, daha ne yapsın ki. İşin aslı hiç de öyle değil. Evet, tank palet fabrikası tank paleti yapıyor. Amma sadece tank paleti değil, çok daha fazlasını yapıyor. 1974 Kıbrıs Barış Harekatı'ndan sonra başlatılan ambargo üzerine 1975 yılında başlayan milli savunma sanayi hamlesinin bir ayağı olarak faaliyete başlıyor tank-palet...

Tank-palet fabrikası, 1975 yılında hayırsever bir iş adamının hibe ettiği araziye vatandaşlarımızdan toplanan para ile kuruluyor. Fabrikanın ilk görevi, M60 tanklarının başta paletleri olmak üzere, zırh ve diğer aksamlarının tamir ve tadilatı oluyor.

Daha sonra, M60 tanklarının adeta benzin içen motorları daha az yakıtla çalışan daha güçlü dizel motorlarla değiştirilir. Sonra Almanya'dan alınan Leopar tanklarının gelişiminde de önemli görevler yüklenir.

Sadece tanklar değil, ZPT denilen zırhlı personel taşıyıcılarını tamir eder, yedek parçalarını üretir. Kullanma süresi dolup, hurdaya ayrılması gereken binlerce tank ve zırhlı araç bu fabrikada yenilenir. Bu şekilde savunma bütçesine milyarlarca dolarlık tasarruf ve katkı sağlar.

Kundağı motorlu top denilen arazi koşullarında hareket edebilen top ve fırtına obüslerinin yapım ve montajları da bu fabrikada yapılır.

Tank-palet fabrikası, aynı zamanda önemli bir test merkezidir. Zırhlı ve paletli araçların testleri burada yapılarak kabulleri sağlanır.

Görüldüğü gibi tank-palet fabrikası, öyle iddia edildiği gibi sadece tank paleti yapmıyor, ondan da öte daha önemli hizmetler yapıyor.

Fabrikanın savunma sanayisine katkısının yılda 250 milyon doların üzerinde olduğu ifade ediliyor. Yani herhangi bir zarar söz konusu değil. Kaldı ki zarar ediyor dahi olsa böyle bir fabrikayı faaliyet konusunda hiçbir tecrübesi olmayan bir kuruluşa devretmek, yanına da Katarlıları katmak mı lazım? Ben verdim oldu diyorsanız, ben olmadı, olmamalı

derim. Siz ne dersiniz değerli okurlar?

Paletinin Derdine Düşüp Tankı Unuttuk

Tank-palet fabrikasının ve yanında da devasa bir arazinin BMC ve Katar ortaklığına devredilmesini konuşuyoruz da "2020'de TSK'ya teslim edilmeye başlanacaktı, ne oldu şu bizim Altay tankına?" diye sormuyoruz.

Biliyorsunuz Altay tankını Koç-Nurol ortaklığı geliştirdi. Ancak ne olduysa siz şöyle bir kenarda durun bizim Ethem bu işi üstlenecek deyip 2018 yılında işi BMC'ye verdiler. Fazla değil on sekiz ay sonra gelin, dağda bayırda bir aslan gibi dolaşacak ilk Altay'ı görün dediler.

Tamam, BMC'nin zırhlı araçlar konusunda biraz tecrübesi var, lakin tank çok farklı bir zırhlı araç. Zırhını, yürüyüş ve silah sistemlerini, elektroniğini ve yazılımlarını halletsek bile motor ve şanzıman olmayınca sadece yerine çakılı çelikten bir kale.

BMC Altay'ı yapmak için "Bana alt yapı lazım." deyince, buyur sana tank palet fabrikası hem altını yapar hem de üstünü, diye koskoca bir fabrikayı hediye ettiler, hem de bedava arazi ile birlikte.

Yani un, yağ ve şeker hazırdı. Önceden helvanın nasıl yapılacağı da ortaya konmuştu. BMC helvayı, daha doğrusu Altay tankını yapacak biz de milletçe gururlanacaktık.

Dediklerinden sonra tam beş "altı ay" geçti, lakin hiçbir yerden bir Altay bile geçmedi. Sebebi sonra anlaşıldı. Zira motor ve şanzıman bulunamamış! Koç-Nurol ortaklığına motor ve şanzıman verecek Almanlar, ipe un serip BMC'ye dirsek çevirince iş iyice sarpa sarmış!

Sözleşme gereği 2020 Mayısında teslim edilmesi gereken tanklar ortada görünmeyince alev bacayı sarar ki hem de ne sarar. Önceleri Korelilerle daha sonra başkalarıyla görüşülür, lakin olmaz.

Elimizde bir fabrika, burada da M60'ları, Leopar tanklarını adam eden mühendisler ve ustalar var, 5-6 tane Altay yaptırıp bari avansımızı alıp cebe atalım telaşına düşülür. Bu defa da fikri mülkiyet hakları önlerini keser, lisans sorunu çıkar.

İnternette test sürüşü yapan bir Altay tankının görüntüleri dolaşıyor ve yedek tank motorlarıyla bir miktar tank yapıldığı söyleniyor, lakin ortada bir tane dahi tank yok! Olsa, ne törenler yapılacak.

Değerli okuyucular, yukarıdaki satırları yazmak bana, okumak da size elem veriyor, biliyorum. Ne yazık ki ülkemiz belirli savunma sanayi alanları dışında hemen her alanda bu durumda.

Ahbap-çavuş ilişkileriyle, yandaş ve paydaşlarla işi götürmeye çalışmak değirmeni döndürmüyor. Bu döngü sadece Altay'a özgü değil, hemen her işte durum aynı. Gönül isterdi ki burada dağda ve taşta salına salına gezinen Altay tankını konu edineyim, hep birlikte sevinip, hep birlikte gurur duyaydık. O günleri görmek bize nasip olur mu, bilmem.

Devlet Niye Hep Zarar Ediyor?

Devlet gelirleri, başta vergi gelirleri olmak üzere, vergi dışı gelirler, sermaye gelirleri, özel gelirler ve işletme gelirleri, özel bütçeli idarelerin gelirleri ve düzenleyici ve denetleyici kurumların gelirleri gibi kalemlerden oluşur.

Devlet giderleri ise başta cari harcamalar, cari giderler ve cari transferler olmak üzere, sermaye harcamaları, sermaye giderleri ve transferleri ile faiz ve borç ödemelerinden oluşur. Bütçede esas, bütün giderlerin gelirlerle karşılanmasıdır. Ancak, bu her zaman mümkün olmayabilir.

Giderler gelirlerle karşılanamayınca ya giderler kısılır ya da açık borçla kapatılır. Önceki sayfada yer alan rakamlar devletin sürekli borçlandığını gösteriyor. Bu durum sadece AKP iktidarına özgü değil, önceki iktidarlar döneminde de böyleydi.

Ülkemizdeki en son denk bütçeyi Erbakan Hoca yapmıştı. Sonra çırağı geldi, işleri tersine çevirdi. Önce IMF'yi ülkemizden def ettik diye öğünürdük şimdi tefecilerin ellerine düştük neredeyse.

Borcu borçla ödediğimiz son dönemlerde devlet giderlerde kısıtlamaya gitti mi? Hayır, tam tersi itibardan tasarruf olmaz, itibarımızı artıyor diye saray üstüne saray kondurma yarışına girdik.

Yıllar sonra Kıbrıs'ta Maraş'ta sahilleri kamuya açtık, itibardan tasarruf etmeyip tam yedi uçakla pikniğe gittik. Eee, nereden nereye. Kamyonların kasalarına doluşup pikniğe gittiğimiz o günlerden uçaklara doluşup pikniğe gittiğimiz bu günleri de gördük ya ne gam.

Gerçi yedi uçağa doluşanlar her ne kadar halkın kendisi olmasa da cumhuru temsil eden ve de ona yandaş olanlar. Demokrasi dediğin de zaten tam da bu, dolaylı temsil değil mi?

Devletin zirvesinde saltanat ve şatafat sürerken diğer harcamalar yerli ve yerinde mi? Öyle olmalı. Yoksa her gün bir yolsuzluk haberi çıkar, taa sağır sultan bile duyardı. Yoksa çıkıyor mu? Yok canım, vatan hainlerinin uydurmasıdır onlar.

Sayın Çuvaldız, hadi yazılıp çizilenlerin tamamı vatan hainlerinin kaleminden çıkanlar diyelim, ya Sayıştay raporlarına ne diyeceksiniz? İnceledikleri her ihalede yolsuzluk üstüne yolsuzluk...

Yok canım. Hâlbuki dünya kadar da yol yaptılar. Demek ki bazı yerleri unutmuşlar. Hemen oralara sonra da aya dört şeritli yol yapar; geçenden, yok yok geçmeyenden bolca alır düzeltiriz be Çuvaldız.

Önceki sayfadaki veriler işte bu anlayışın sonucu Bir tarafta saltanat ve har vurup harman savurma, diğer tarafta ise hemen her işte karşımıza çıkan yolsuzluklar. Sonuçta ödenen borçlara karşı yeni borçlar. Ödeyen millet olduktan sonra kim takar. Hem utanmamak lazım, ne de olsa IMF'yi def ettik, uzaklardan baktırır olduk ya, bu yetmez mi?

CÜMLELER

Gökmen Kahraman

Söyleyişten söyleyişe fark vardır. Sadece yüz ifademizi ve ses tonumuzu değiştirerek bile sözcüklere değişik anlamlar yükleyebiliriz. Bu sayede iletişimin ana öğesi olan kelimeler ve cümleler duygularımızı, düşüncelerimizi yansıtır. Seçilen sözcükler, yüz ifadeleri, beden dili, deyimler, imalar yetişkinlerin dünyasında iletişimi zenginleştiren araçlardır. Ancak çocuklar için sözcüklerin anlamı, kendilerine söylenen ile onların algıladıkları farklı olabilir. Bu farklılığın bir kısmı çocuğun gelişimsel özellikleri ile ilgilidir. Bir kısmı da büyüklerin bu özellikleri göz ardı ederek kullandıkları dille.

Küçük çocuklar soyut kelimeleri, deyimleri, birleşik sözcükleri anlayamazlar. Bu durum, gülünesi masum yanlış anlaşılmalara neden olur zaman zaman. Dil becerileri geliştikçe kelimelerin mecaz anlamları olabileceğini ve soyut kavramları öğrenirler. Bu gelişim dönemlerini bilmeyen büyüklerin kurdukları talihsiz cümleler çocuklarda izleri uzun yıllar sürecek etkiler yaratabilir. Örneğin okul öncesi ve ilkokul yaşlarındaki çocuğa; planlanmamış bir bebek olduğunun, anne babasının hiç beklemediği bir dönemde geldiğinin söylenmesi "varlığının istenmediği" duygusuna neden olabilecek kadar ağır travmalar yaşatabilir. Çünkü çocuklar o yaşlarda sevgi gibi soyut kavramları anlayamaz, davranışlarla ifade edilen sevgiyi anlamlandıramazlar. Bu yüzden anne babasının kendisini isteyip istemediğini sorgular, hatta kardeşlerinden daha az sevilmesi ihtimali yüzünden kardeş kıskançlığı yaşarlar.

Çocuklar duyguları da tanımakta ve ifade etmekte zorlanırlar. Büyüklerin yönlendirmelerine ihtiyaç duyarlar. Kurduğumuz cümlelerle verdiğimiz mesajlar çocuğun duygusal gelişimine destek de olabilir engel de. Örneğin: canını sıkan bir durumla karşılaşan çocuğa teselli amacıyla söylenen "üzülmene gerek yok", ya da korkan bir çocuğa söylenen " korkulacak ne var" cümleleri onun duygularını reddetmektir. Yetersizlik algısına neden

olur. Korkulacak bir şey yok ama ben bunu başaramıyorum diye düşünür çocuk. Duygularını saklamayı tercih eder. "Üzülmeni, korkmanı anlıyorum, ... dolayı böyle hissetmişsin. Herkes bazen üzülür. Ben de bazen korkarım. Böyle hissetmen normal."gibi cümlelerle başlayan bir konuşma, duygularını tanımasına, anlamlandırmasına ve sizinle paylaşmasına yardımcı olur.

Diğer yandan çocuğumuza defalarca söylememize rağmen anlatamadıklarımız vardır. Neden böyle bir sonuçla karşılaştığımızı bir türlü anlayamayız. Devam ederiz söylemeye. Oysa gerçekleşmesini istediğimiz bir şeyi tekrar tekrar söyleyerek yol alamıyorsak iletişimimizde bir sorun var demektir. Kurduğumuz cümleler amaca hizmet etmiyor ya da farkına varmadığımız başka mesajlar taşıyor bile olabilir. Mesela: çocuğumuza çoğu zaman rahatsız olduğumuz, istemediğimiz davranışı söyleriz. Bu şekilde çocuk ne yapmaması gerektiği öğrenir ama yapması gerekeni bilmiyordur. Örneğin: "Bağırmayı bırak" cümlesi, neyi istemediğimizi ifade eder. Bunun yerine "Sakinleş ve bana ne olduğunu anlat" demek amaca hizmet eden bir cümledir. Kimi zaman da çocuk kendisini ifade edemediği için bildiği davranış kalıplarını kullanıyor olabilir. "Artık yeter" yerine "sana nasıl yardımcı olabilirim" demek onu anlamaya yönelik işlevsel bir cümledir.

Olumsuz cümlelerin yanı sıra olumlu cümleler de zaman zaman yanlış mesajlar verebilir. "Sen iyi bir çocuksun" cümlesi iyi niyetle söylenen bir ifade olmasına rağmen çocuğa gereğinden fazla sorumluluk yükleyen, hata yapma hakkını elinden alan, mükemmeliyetçi olmaya iten bir cümledir. Hangi özelliğinin, hangi davranışının iyi, güzel, hoş bulunduğunu söylemek ise teşvik edicidir. "Sınavdan iyi not aldığın için seninle gurur duyuyorum" cümlesi de olumlu ama yanlış mesaj veren ifadelerden biridir. İyi not almadığında değersiz olacağı, kendisiyle gurur duyulmasının sadece başarısına bağlı olduğu algısı yaratabilir. Bunun yerine "çalışmanın karşılığını aldın, kendinle gurur duyabilirsin" demek hem çalışmasını takdir etmek hem de özsaygısının gelişmesine katkı sağlamak olur.

Bir de genellikle çocukluğumuzda bize söylenmiş olan, ne diyeceğimizi bilemediğimiz zamanlarda kullandığımız kalıp cümlelerimiz vardır. "Beni üzersen annen-baban olmam", "Akşam baban gelsin yaptıklarını anlatacağım", "Büyüklere karşı gelinmez", "Sen bunu yapamazsın" gibi. Bu cümlelerin her biri çocuğun kişiliğine, benlik algısına, ailesine olan güvenine zarar veren tehlikeli mesajlar taşır.

Yunus Emre'nin "Söz ola kese savaşı, söz ola kestire başı.

Söz ola ağulu aşı yağ ile bal ede bir söz"

dizelerinin haklılığını hepimiz kabul ederiz. Ancak muhatabımız çocuklar olunca sözcükler, cümleler daha dikkatli seçilmeli. Çünkü anne babalarının gözünün içine bakan, dünyayı ve kendilerini onların gözlerinden anlamaya çalışan çocuklar, bizim sözlerimizden hiç tahmin etmediğimiz kadar etkileniyorlar. Bilmeden, düşünmeden, iyi niyetlerle, alışkanlıkla söyleyiverdiklerimiz boşuna bir çaba olmaktan öte kimi zaman zarar veren bir hale gelebiliyor. Amaçladığımız mesajın yerine ulaşması ve yanlış anlaşılmaması için kullandığımız dil; çocuğun yaşına, gelişim özelliklerine uygun ve onun anlayabileceği açıklıkta olmalı. Etkili bir iletişim doğru anlaşılmakla mümkün. Ne demiş Mevlana: "Ne kadar çabalarsan çabala, anlattığın karşındakinin anladığı kadardır.

DUYMAYAN KİM?

Adamın biri doktora gider.

-Doktor bey, galiba eşimde işitme kaybı başladı. Ne yapabiliriz? Diye sorar. Doktor:

-Eve gittiğiniz zaman, karınızın arkasında, biraz uzakta durun. Normal bir sesle ona soru sorun. Eğer sizi duymazsa biraz daha yaklaşın ve sorunuzu tekrarlayın. Hangi mesafede duyduğunu tespit edelim, der.

Adam eve döner. Karısı mutfakta yemekle uğraşmaktadır. Adam mutfağın kapısında durur ve normal bir sesle:

-Hayatım, ne yiyoruz bu akşam? diye sorar. Karısı cevap vermez. Adam bir iki adım atar ve bir kez daha sorar:

-Hayatım, ne yiyoruz bu akşam? Kadın yine cevap vermez. Adam kadının çok yakınına gelir ve tekrarlar:

-Hayatım, ne yiyoruz bu akşam? Karısı cevap verir:

-Üçtür " köfte" diyorum ya.

(alıntıdır)

B U L M A C A

Ç	N	B	V	C	Z	Ş	L	K	H	G	F	D	Ü	Ğ	P	O	I	U	Y
H	G	F	D	Ü	Ğ	P	O	I	U	Y	R	İ	H	E	Ş	V	E	N	B
Ç	N	B	V	C	Z	Ş	L	K	H	G	E	L	L	İ	H	G	F	D	Ü
İ	S	E	T	İ	S	R	E	V	İ	N	Ü	R	İ	H	E	Ş	V	E	N
A	C	I	G	Ö	L	H	G	F	D	Ü	Ğ	P	O	I	U	Y	H	G	F
S	O	N	A	V	A	Ç	N	B	V	C	Z	Ş	L	K	H	G	F	D	Ç
D	E	R	İ	N	K	U	Y	U	H	G	F	D	Ü	Ğ	P	O	I	U	Y
Q	R	İ	H	E	Ş	L	Ü	G	Ç	N	B	V	C	Z	Ş	L	K	H	G
W	H	A	C	I	B	E	K	T	A	Ş	H	G	F	D	Ü	Ğ	P	O	I
H	G	F	D	I	L	K	A	Z	O	K	Ç	N	B	V	C	Z	Ş	L	K
Ç	N	B	V	Ü	R	G	Ü	P	H	G	F	D	Ü	Ğ	P	O	I	U	Y
H	G	F	D	Ü	Ğ	P	O	K	İ	L	İ	Ç	K	E	L	M	Ö	Ç	H
H	A	L	I	K	İ	L	İ	M	D	O	K	U	M	A	C	I	L	I	K
H	G	F	D	R	E	L	K	E	B	E	B	I	M	I	P	A	Y	L	E
O	N	İ	K	S	T	A	Ş	İ	Ş	L	E	M	E	C	İ	L	İ	Ğ	İ
H	G	F	D	A	Ş	A	P	M	İ	H	A	R	B	İ	T	A	M	A	D
H	A	C	I	B	E	K	T	A	Ş	I	V	E	L	İ	H	G	F	D	Ü
H	G	F	D	Ş	E	K	İ	P	A	Y	H	A	N	Ö	Z	I	Ş	I	K
Ü	R	G	Ü	P	L	Ü	M	U	S	T	A	F	A	H	A	Y	R	İ	G
H	G	F	D	Ü	Ğ	P	O	R	E	F	İ	K	B	A	Ş	A	R	A	N
G	Ö	R	E	M	E	B	E	L	D	E	S	İ	H	G	F	D	Ü	Ğ	P
H	G	F	D	Ü	Ğ	P	O	I	R	A	L	A	C	A	B	İ	R	E	P
G	Ü	L	Ş	E	H	R	İ	H	G	F	D	Ü	Ğ	P	O	I	U	Y	H
Ç	N	B	V	C	Z	Ş	L	K	H	G	F	D	Ç	N	E	Ş	L	Ü	G
W	E	R	T	Ç	N	B	V	C	Z	Ş	L	K	H	G	F	D	Ç	N	B

NEVŞEHİR • ELLİ • NEVŞEHİRÜNİVERSİTESİ • ACIGÖL • AVANOS • DERİNKUYU • GÜLŞEHİR • HACIBEKTAŞ • KOZAKLI • ÜRGÜP • ÇÖMLEKÇİLİK • HALIKİLİMDOKUMACILIK • ELYAPIMIBEBEKLER • ONİKSTAŞİŞLEMECİLİĞİ • DAMATİBRAHİMPAŞA • HACIBEKTAŞIVELİ • ŞEKİPAYHANÖZIŞIK • ÜRGÜPLÜMUSTAFAHAYRİ • REFİKBAŞARAN • GÖREMEBELDESİ • PERİBACALARI • GÜLŞEHRİ • GÜLŞEN